

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Appendix. Divisionem Octiduanæ Recollectionis Religiosis præcipuè
Sacerdotibus perfectionis studiosis, & solidam virtutum exercendarum
praxin addiscere volentibus accomodatam continens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

APPENDIX

Divisionem Octiduanæ Recollectio-
nis Religiosæ, præcipuè Sacerdotibus, perfe-
ctionis studiosis, & solidam virtutum exercenda-
rum praxin addiscere volentibus accommoda-
tam continens.

PRO O E M I V M.

Inter alia impedimenta, per quæ multi à profe-
ctu in perfectionis studio impediuntur, illud
non postremum meritò censetur, quòd debitam
perfectionis, & virtutum cognitionem & æstima-
tionem necdum hauserint; cum enim ignoti nulla
cupido sit, quid mirum, si ardens desiderium per-
fectionis ac virtutum consequendarum non haufe-
rint, qui nunquam de illarum seu præstantia, seu u-
tilitate seriam cogitationem conceperunt; certè in
meditatione potissimùm hunc ignem desiderij exar-
descere, jam olim Regius Psalter Ps. 38. testatus est.
Quare ut hoc impedimentum efficaciter tollatur,
non parùm proderit, seriam aliquando de hac mate-
ria cogitationem per aliquas dies suscipere; quem
in finem sequentes Meditationes sunt compositæ, in
quibus & Natura singularum virtutum Homini per-
fectionis studioso convenientium clarè exprimitur,
& motiva, mediæque ad earum consecutionem ad-
juvantia suppeditantur.

Ut autem ordo in hac distributione observatus,
qui ab Ordine consueto ac à S. Ignatio præscripto
nonnihil recedit, novus aut inusitatus non videatur,

tur, sciendum est, ipsum S. Ignatium in annotationibus suis monere, non esse necessarium, ut omnes semper Meditationes ab ipso præscriptæ ei, qui se exercet, proponantur, sed posse interdum solas primæ hebdomadæ Meditationes, subinde alias, prout videlicet finis & necessitas illius exigere videbitur, præscribi. Cùm ergo finis Religioso præfixus præcipuè exigat, ut in perfectionis studium totis viribus incumbat, meritò eidem de charitate, in qua juxta Ascetas perfectio consistit, aliisque virtutibus annexis Meditationes præscribuntur, ex quibus optatus fructus referatur, non parùm proderit, si in Instructione mea Institutiones quintuplicis Theologiae continente Tractatus secundus attentè legatur, ex eo enim & ipsa Natura perfectionis, & singularum virtutum inter se connexio, subordinatioque clarissimè cognoscetur. Præter hunc Tractatum verò etiam utiliter alius liber de eadem materia pro lectione spiritali assumetur, quales exempli gratiâ esse possunt Alphonsi Rodriquez Tractatus de perfectione, & variis virtutibus ad eandem pertinentibus. Franciscus Arrias de imitatione Christi, Crombezius de perfectione, Cressolius aut Rosignolius de virtutibus. Eusebius Nierenbergius de adoratione in Spiritu & Veritate, & similes; quibus jungi poterit lectio Vitæ unius vel alterius Religiosi, qui in eadem Religione Spiritum eidem convenientem perfectiùs est assecutus, ut ex tali lectione simul & finis Religioni tali præfixus clarè cognoscatur, & animus ad eundem totis viribus secundum vehementiùs accendatur, dum non difficiliùs ampliùs reputatur, quod jam ab alio factum contem-

Nec tamen putandum est, hæc Exercitia ad Religiosos sic pertinere, ut non æquè Sacerdotibus convenire censeantur, cum enim hi Vicarij sint Episcoporum, qui, quia alios perficere debent, in statu perfectionis jam constituti esse censentur, meritò ab alijs quoque ob paritatem causæ par perfectio requiritur, atque adeò perfectionis naturam cognoscere, mediâque ad eandem acquirendam vel augendam convenientia adhibere debent, quæ quidem præsens divisio copiosè illis suppeditabit.

Quòd si minùs placeat, omnes Meditationes eo, quo positæ sunt, Ordine assumere, & meditari, possunt tamen illæ adhuc servire pro specialibus Meditationibus, ita ut si quandoque materia de simili virtute præscribatur, ea ex hac divisione assumatur. Sed & considerationes pro singulis diebus assignatæ utiliter etiam, si alia materiarum divisio assumpta fuerit, usurpabuntur.

Cùm verò non parùm conducatur ad Meditationes has majori cum fructu peragendas, si priùs natura perfectionis bene intelligatur, visum est non inutile futurum, si breve ejusdem compendium præmittatur, quod quidem sequens paradigma exhibebit.

Compendium

PERFECTIONIS CHRISTIANÆ:

§. I.

In quo consistat Christiana perfectio.

Consistit perfectio in actionibus perfectis, perfectæ autem actiones sunt, quæ supremæ regulæ & ideæ omnis perfectionis, videlicet Rationi & Voluntati divinæ undequa-

quaque sunt conformes; erunt autem undequaque conformes, si quoad *substantiam* ipsam, quoad *modum*, & quoad *finem* faciunt conformes, id est, si semper egerimus, quod vult DEUS, *quo modo* vult, & *quia* vult; id quod breviter & nosse expressit, qui dixit:

Omne tulit punctum, patitur qui semper agit, que,

Qua vult, quove modo vult DEVS, & quia vult.

Hinc colligitur I. Rectè à Christo omnes ad perfectionem vocatos esse, dum dixit: Estote perfecti sicut Pater noster caelestis perfectus est, quia omnes possunt & debent imitationem caelestis Patris omnia sua opera bene facere.

Colligitur II. S. Ignatium rectè dixisse, hominem esse ad hoc, ut Dominum DEUM suum laudet, reveretur, amet, eique serviens salvus fiat; nam hæc omnia sunt qui actiones suas perfectè ut suprà diximus, absolvit, quomodo enim opus suum Artificem magis laudare, aut servit suo Domino melius servire, aut Sponsa suum Sponsum perfectius amare potest, quàm si faciant semper, quæ, quomodo, & quia Artifici, Domino, aut Sponso placent?

Colligitur III. Ex his tribus capitibus perfectum in perfectione metiendum esse, ita ut ille perfectior censetur, qui facit, quæ DEO magis placent, & modo, qui magis placet purius, quia DEO placent. Quolibet enim ex his tribus capitibus suos gradus habet. Nam 1. Substantiam operis, quod attinet, magis DEO cæteris paribus placet, quæ plus charitatis continent, illa autem plus charitatis continent, quæ magis difficilia sunt, aut majorem abnegationem continent, aut non ad propriam tantum, sed alienam etiam salutem promovendam diriguntur. 2. Modum quod attinet, tanto magis is placet DEO, quanto majori cum alacritate, diligentia, & constantia spirituali peraguntur. 3. demum Finis operis tanto perfectior est, quanto minus de solo procæmio, aut laude humana admittitur.

Colligitur IV. Religiosi perfectionem maximam, ut bene notavit P. Hugo Roth, in eo consistere, ut communibus Religionis suæ opera perfectè obeat, atque adeò illud semper agat, quod obedientia præscribit; & eo modo agat, quem in Regulis & Instructionibus assignat; & propter eum agat, quem Religio præfigi jubet, scilicet propter solum Deum, & vinum beneplacitum.

§. II.

Quibus motivis animus excitandus sit ad perfectionis prædictæ studium.

Quia optima seu perfecta vita præstat *gratissimam Deo & Sanctis obsequium*; cum ergo Homini Deum amanti, & Scopum suum sollicitè persequenti (qualis merito supponitur esse quis Christianus, & multò magis Religiosus, & quidem Societatis JESU) nihil magis in votis esse debeat, quàm ut Deum & Sanctos recreare, & colere modo perfectissimo possit, facile apparet, hoc motivum esse præcipuum ad perfectionis studium toto animi conatu suscipiendum.

II. Quia optima seu perfecta vita præstat ipsi Operanti *summum solatium*, & inchoatam beatitudinem; si ergo per omnes suas actiones nihil aliud quærit homo, quàm ut ipsi placeat; cur non illius rei studium cum summo desiderio, fervore, atque constantia suscipiat, & prosequatur, per quod illi semper bene, imò optimè erit, non in altera duntaxat, sed etiam hæc mortali, & miseris obnoxia vitâ?

III. Quia optima seu perfecta vita præstat *optimum ad salutem alienam promovendam subsidium*; quia operantem Deo maxime conjungit; si ergo qui artem aliquam profectur valde honorificam, & lucro augendo idoneam, nihil magis optat, quàm ut optima ad artem talem exercendam instrumenta habeat, cur Religiosus, qui artem curandi & salvandi animas omnium dignissimam, & lucrosissimam profectur, non summo studio optimum ad artem hanc efficaciter exercendam instrumentum, id est, optimam & perfectam vitam procuret?

§. III.

Quibus medijs ad dictam perfectionem conatendum sit.

Si ardens desiderium consequendi perfectionem, quod concipietur, si bene ponderetur, quòd perfectio, cum consistat in amore seu unione cum Deo, sit unio quardam
Instrum. VIII.
 ○○ hypo-

hypostatica, adeoque sicut Christus per unionem hypostaticam obtinuit summam dignitatem, sanctitatem, scientiam, Potestatem, Felicitatem in hac & altera vita, ita etiam suo modo Religiosus per studium perfectionis sperare possit. Si item perpendat, quantum gaudium & beneficium per studium perfectionis causaturus sit Deo, Christo, Sanctis Patronis, Superioribus, Domesticis, Externis, Defunctis, & sibi ipsi maxime, ante, in, & post mortem.

II. Est diffidentia in proprijs viribus, & magna confidentia in divina gratia, quæ proinde assiduo per orationum usum Sacramentorum, & virtutum variarum ad eum finem rectarum exercitium, & maxime per cultum & invocationem constantem B. V. & SS. Patronorum procuranda est.

III. Est fortis constantia in removendis impedimentis quæ potissimum impediunt perfectionis studium. Sunt autem duo principalia, scilicet voluptas alliciens, & diffidentia absterrens, ad quæ duo impedimenta revocari possunt omnia alia, hinc jam olim Ethnici ad veram sapientiam deveniendi sola illa duo documenta: Sustine, & abstine; tradiderunt. Ut autem facile hæc duo documenta observes, optimum est medium summa æstimatio de Deo, si videlicet tibi tibi persuadeas, te, quidquid creaturæ voluptatis honoris offerre possunt, infinites melius in Deo possidere, adeoque quidquid Deo te magis conjungit, melius tibi esse, & consequenter quæcunque adversa non modo timeri non esse (cum Deum tibi eripere non possint) sed potius cum magno gaudio amplectenda, ut quæ Deum perfectius possidere te faciunt.

IV. Est studiosa & constans praxis, quæ in tribus partibus industriis consistit. Prima est, ut omnia opera ordinata sint, & illi, quod Deus aut obedientia requirit, totus animus applicetur absque ulla sollicitudine de lectionibus. Secunda est, ut ideam actionis illius peragendæ perfectissimam sibi proponat, & eam quam perfectissime potest imitari studeat. Talis autem idea tum ex Christi exemplo tum ex natura & fine ipsius actionis desumenda, & ut frequentius inspicere, animoque imprimi possit, etiam in charta breviter annotanda est. Tertia est, ut frequenter se consideret super actiones suas, eumque in finem non tantum

nam actionem, sed etiam in quotidianis examinibus, & hebdomadarijs mensurisque recollectionibus inquirat, quantum ab idea propofita recesserit, & quomodo errorem se commissum emendare velit.

V. Medium est humilis longanimitas, quâ indignum se indicet tantâ cum Deo conjunctione & familiaritate, adeoque non inordinate tristetur, si advertat, se necdum tantum, quantum optabat, profecisse, sed potius gratias pro minimo etiam profectu tanquam pro summo beneficio persolvat, patienterque in inferiori gradu expectet, donec benignissimus Deus humilitate tanta permotus dicat: Amice, ascende superius. Dicit ergo frequenter cum S. Bernardo: Diligam te, Domine, pro dono tuo, & modulo meo. Si quantum debito non possum, non possum tamen ultra, quam possum; potero verò plus, si plus dare dignaberis. Imperfectum meum videntur oculi tui, sed tamen in libro tuo omnes scribentur, qui, quantum possunt, faciunt, etsi quod debent, non possunt.

MEDITATIO PROÆMIALIS.

DE FINE HORUM EXERCITIORUM.

Punctum I.

Considera I. Christum, dum exercitia hæc auspicas, iterum quasi illud prov. 8. repetere: deliciae meae esse cum illis hominum, ideoque de cælo descendere, tuamque animam manu sua quodammodo apprehendere, diceretque ad sanctos & Angelos suos: ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus. Osee 2.

Considera II. Si etiam maximi quique Domini hujusmodi felices sese putant, si quandoque à curis domesticis vacent, atque adeo in solitarium quendam locum recedere libent, licet locus talis peccatorum potius, aliorumque sæpe malorum occasionem præbeat, quanto feliciorum, tu te æstimare debeas, quando non modo concessum tibi à negotijs quietem esse advertis, sed ad eam etiam solitudinem & recreationem invitari, in qua cum amabilissimo animæ tuæ sponsò sua vissima miscere colloquia, atque in omni virtute, sanctitateque perfectissime erudiri possis.

Considera III. Quanta proinde cum promptitudine atque alacri-

alacritate tantum ductorem tuum sequi, atque omnia illius
verba utpote verba vitæ, excipere avidissimè, diligentissimè,
que custodire, & exequi debeas. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quem ob finem Christus te ducat in hanc
solitudinem, 1. Ut videlicet loquatur ad cor tuum, illud
expugnet, ut tandem aliquando renunciet mundo, & carni
solique Christo adhæreat, verbo: ut fias vir secundum
Dei, qui facias omnes voluntates ejus.

Confidera II. Quàm præstans sit iste finis, quàmque
piofos ex eo fructus tibi polliceri queas, eos videlicet, quos
Deus Davidi, quis, (ut habetur Act. 13.) erat talis vir in
dum cor Dei, promisit psal. 88. dum dixit: *Inveni Deus
servum meum, oleo sancto meo unxi eum, manus cum me
auxiliabitur illi, & brachium meum confortabit eum.* Ita
nimirum & te oleo veræ lætitiæ (quam ex conscientia
quillata concipies) unget; ita & manus ejus auxiliabitur
tibi, copiosa auxilia conferendo, ad negotia tua perfectio-
cum fructu deinceps obeunda, & tandem brachio suo confor-
tabit te, ut contra omnes hostes tuos tam externos, quàm
ternos superior victor que evadas.

Confidera III. Quàm æquum sit, ut propter tam
lentem, utilémque finem, quidquid ad hunc secessum per-
net, summa cum diligentia alacritatèque perficias. Colloquium
ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid maximè Christus à te requirat, ut
dictum finem obtinere valeas, nimirum ut aditum ad
tuum ei concedas, & quò plenius perfectiùsque vocem
excipere possis, nullis hoc tempore curis aut desiderijs
occupes.

Confidera II. Quomodo aditum Christo ad cor ap-
possis, si scilicet magno animo & liberali ad hæc ex-
accedens, totum studium & arbitrium tuum offeras tuo
tori, ut de te, tuisque omnibus id statuat, in quo possis
ipfi servire possis juxta beneplacitum ejus.

Confidera III. Si filij hujus sæculi tam frequenter se
m in-

regendos aliorum committunt arbitrio, licet tam facile
suis decipi possint, & verò etiam sæpè decipiantur, quanto
benignius tu temetipsum totum arbitrio Dei tui regendum
committere debeas, utpotè quem scis & sapientissimum, &
amantissimum esse. atque adeò nihil aliud suasurum, nisi
quod & ipsi maximè honorificum, & tibi utilissimum esse
ignoverit; Dic ergo cum S. Davide, Paratum cor meum
Domine, paratum cor meum; & cum Samuele: Loquere Do-
mine, quia audit servus tuus; Colloq. ad Christum, cum
mana tui in manus illius resignatione.

Pro Prima Die.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS, ET RELIGIOSI,
VEL SACERDOTIS.

Espera. Fecisti nos Domine, ad te, & inquietum est cor
nostrum, donec requiescat in te. S. Aug. l. 1. Confess.

Punctum I.

Considera I. Cùm Deus universa propter semetipsum o-
peratus sit, uti prov. 16. dicitur, meritò inde deduci, homi-
ni quoque finem ultimum esse Deum, atque adeò rectè à
signatio dictum esse, quòd homo creatus sit, ut Dominum
suum reveretur, & amet, eique serviens salvus fiat.

Considera II. Religiosi vel Sacerdotis finem in eo maxi-
mè differre à fine Hominis, quòd Religiosus vi status sui, &
mediorum, quæ à Religione ei offeruntur, teneatur perfe-
ctiori quodam modo servire Deo, unde sicut optima Chri-
stiani hominis perfectio est, præcepta Dei, & Ecclesiæ perfe-
ctè observare: ita optima quoque Religiosi hominis vel Sa-
cerdotis perfectio est, communia quæque Religionis vel sta-
tus opera exactè juxta ejusdem Regulas perficere.

Considera III. Si quis Christianus summas jure meritò
gratias agere tenetur, quod è tot millionibus infide-
m electus, atque ad Christianam Religionem, in qua ser-
vare Deo regnare est, admittus sit, quantam tu gratiarum a-
ctionem eidem Deo tuo debeas, qui è tot millionibus non fo-
m infidelium sed etiam Christianorum, te licet prorsus

immerentem elegit, atque in Religiosum vel Ecclesiasticum statum, in quo inter intimos illius amicos vitam beatam degeres, innumerâsque cœlestium meritorum operâs, ut viendo comparares, tam benevolè vocavit, an non ergo proclamabis cum S. Davide, quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? vota mea Domino reddam coram omni populo ejus. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quemadmodû in rebus naturalibus certitudinâ quotidianâ compertum est, nullam earum quietam posse, donec locum finemque suum naturalem obtineat: in aëre, terra, igne, & aqua maximè videre est; ita id ipsum de homine quoque merito dici posse, ut scilicet tantum tantum sibi polliceri nō possit, donec in fine suo ultimo, pro quo creatus est, requiescat, hinc rectè S. August. dixit: *Confitebor tibi, Domine, ad te, & inquietam est cor nostrum, donec requiescat in te.*

Confidera II. Quàm vera sit hæc doctrina, quàm frequentibus multorum, & Salomonis maximè, experientia comprobata, si enim ille, qui omnia, quæ desiderat, oculi ejus, non negavit eis, nec prohibuit cor suum, ut in omni voluptate frueretur, adeò tamen his rebus factus est, ut fateri coactus sit, vidisse se in omnibus vanitatem, afflictionem animi, & nihil permanere sub sole, quantum minus requies sperari poterit ab alio, qui ne millefimam partem eorum bonorum partem percipere potest?

Confidera III. Quantò minùs aliquis Religiosus vel Ecclesiasticus quietus quiescere unquam possit, si finem, propter quem Religionem vel statum Ecclesiasticum venit, obtinere non studeat; an non de illo verificabitur sapientissimum illud Thomæ de Kempis, l. 1. c. 27. effatum: *Religiosus negligens ac tepidus habet tribulationem, super tribulationem in omni parte patitur angustiam, quia interiore consolatione caret, & exteriorem quarere prohibetur, an non ergo mentorum more omnia, quæ à finis tui centriq; consecutione impediunt, cum summa violentia removebis, ut tandem liquando ad optatum perfectionis, amorisque divini statum pervenias? Colloq. ad B. V.*

Punctum III.

Considera I. Quid potissimum hæcenus te impediverit, non minus finem tibi in Religioso vel Ecclesiastico statu præfixum consequi toto animi conatu nitereris, an non exigua de vocatione bonisque in statu tali contentis æstimatio? an non defectus seriæ resolutionis, quâ resolvere te debebas, ad mundum ejusque vanitates penitus abnegandas, Christi-que jugum suave suscipiendum? an non neglecta consideratio finis, propter quem sub Religionis tuæ vel Ecclesiæ vexillum convolâsti?

Considera II. Si, ut quietem corpori concedas, omnia, quæ eam impedire possunt, tam sollicitè removes, quanto magis, ut jugem animo tuo quietem in hac etiam vita concilies, prædicta impedimenta omni studio removeere debeas. O si aliquando (ut cum Horatio loquat) frigida curarum fomenta relinquere posses; quò te cœlestis sapientia duceret, iras. Hoc opus, hoc studium, constanti pectore versa.

Considera III. Quibus medijs dicta impedimenta removeere velis, videlicet dignitatem, felicitatèque tui status frequenter & accuratè perpendendo, sæpius quoque illud S. Bernardi tibi accinendo: Bernarde: ad quid venisti? atque adeò generosam tandem resolutionem concipiendo non priùs quiescendi, donec à Mundo, rebúsque omnibus creatis avulsus, soli Deo tuo totus adhæreas. Verbo: illud deinceps in ore, animoque erit perpetuò: *aut mori, aut sanctum fieri.* Colloq. ad Christum.

MEDITATIO II.

DE PECCATIS.

Punctum I.

Considera I. Quantum malum sit vel minimum peccatum veniale, quòd scilicet sit majus malum omnibus penuriis, opprobriis, morbis, tormentis, & ipso inferno, unde communis est sententia Doctorum, neque pro omnibus à se, & toto Mundo avertendis malis vel minimum peccatum veniale licitè perpetrari posse; quàm ipsam gravitatem clariùs perspicias ex gravitate pænæ, quâ Dominus DEUS peccatum

eatum veniale punire consuevit; cum enim minimo peccato veniali maxima, saltem Purgatorij pena debeat, & hoc juxta D. Thomam, & aliorum Doctorum sententiam graviter fit omnibus penis totius mundi collectivè sumptis, facile comparer, valde displicere debere DEO peccatum veniale, quod tam gravibus penis castigat; Quis enim si videret Sponsum alicujus Regis charissimam jussu ipsius Regis forcipibus iniuriari, & postea in ardentem rogam aut fornacem injici, putaret leve esse erimen, ob quod tali supplicio afficeretur? Ergo leve ducat veniale peccatum, propter quod à DEO charissimas sibi Sponsas tam gravibus Purgatorij penis adjuvari credit?

Considera II. Si unicum peccatum veniale tam grave & DEO tantopere displiceat, quantum damnatum tibi amoverint hactenus, quantumque à DEO averterint, tot ramosque vitia peccata venialia à te per totam vitam commissa?

Considera III. An non summopere ex hoc capite embecere, dolere, & gravissimum erga peccata venialia obum concipere, omnique conatu ea deinceps evitare debeas? Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Si peccatum veniale tam grave malum est, quam grande malum debeat esse peccatum mortale, quod omnia peccata venialia collectivè accepta longè superat, ita ut juxta communioem Theologorum sententiam nulla creatura pro illo satisfacere possit. O si aliquem Regem ad iratum cerneremus, ut nec per Aulicos, nec per ipsam Regnam placari posset, quam grave censeremus crimen, pro quod adeò offensus fuisset; quam gravem ergo oportet esse peccati mortalis gravitatem, quæ adeò nobis offensum DEUM reddit, ut nec omnium Sanctorum & Angelorum intercessio, nec profusus tot Martyrum sanguis, nec ipsius caelestis Reginae intercessio placare eum potuerint, sed necesse fuerit ipsum DEUM de Cælo descendere, & pro tali peccato satisfacere.

Considera II. Si Aulici terrenorum Principum tam studiosè cavent, offensas etiam leviores Principum, ob quas tamen fortè non nisi speciales aliqui favores eis negantur, ut

officia & dignitates jam collatae auferuntur, aut omnino in corporalis eripitur, quanto maiori industria evitare debeat peccatum quodvis mortale, per quod tam gravem offensam incurris illius Domini, à quo tota corporis & animæ Felicitas dependet, & qui tam gravibus tormentis utrumque torquere, & quidem per totam æternitatem solet.

Considera III. An hactenus hanc veritatem sufficienter perpenderit, & quomodo deinceps saltem gravitatem peccati mortalis magis æstimare, & studiosius illud non ipse modò evitare, sed alios etiam ad illius fugam incitare velis. Colloquium ad E. V. sine macula conceptam, rogando demisè, ut perfectum tibi cuiusvis peccati odium, atque à DEO immaculati animi gratiam impetrare dignetur.

Punctum III.

Considera I. Quantopere ij, qui gratiâ alicujus Principis terreni exciderunt, non modò laborent, ut amissam recuperent, sed etiam occasiones omnes novæ offensæ, causasque ad eam impellentes fugiant. quanto item fervore se Principis obsequiis impendant, ut priores offensas fidei servitio compensent, seque in principis favore firmiter stabiliant.

Considera II. Quanto magis peccator laborare debeat, ut cum Summo DEO in gratiam redeat; quanto item studio omnes peccandi occasiones devitare, quanto fervore divino servitio, & mandatorum observationi se impendere debeat, ut favorem tanti domini in hac & altera vita constanter experiri possit.

Considera III. Quænam hactenus potissimæ fuerint causas & occasiones, per quas in tot tantæque peccata præcipitatus fuisti, an non concupiscentia voluptatum, aut honorum? quo ergo medio eas deinceps removeere debeas, & velis. Colloquium ad Christum crucifixum, pro peccatis nostris mortuum, cum congruis affectibus. Aliud item ad æternum Patrem deprecando per merita Christi, ut te Filium suum pro dignum suscipere, & stola primæ gratiæ suæ induere dignetur.

CONSIDERATIO
DE SENSUUM CUSTODIA.

Pro prima Die.

Punctum I.

EXamina te 1. Quomodo custodias oculos, cavendo ab aspectu non necessario Mulierum, Puerorum formosorum, proprii corporis, morum alienorum, Rerum curiosarum.

Examina te 2. Quomodo custodias aures ab Auditu sermonum noxiorum (ut sunt detractiones, murmurationes) Levium (ut sunt Ludicæ, & parum Religiosæ facietæ, ut narratiunculæ) impertinentium (ut sunt nova de bellis, & aliisve variarum Regionum gestis aut eventibus) suavisimæ sunt Musica, Instrumenta extra Templum, & profanæ Concoctiones (ut sunt colloquia cum Mulieribus, vel formosis Juvenibus.)

Examina te 3. Quomodo custodias Gustum, cavendo ne præproperè (id est extra tempora prandij & Cænz) nimis ardentè & lautè (id est, deliciores cibos appetendo) fastidiosè (id est, condimenta ciborum inordinate, & voluptuosa tantum causâ adhibendo) comedas aut bibas?

Examina te 4. Quomodo custodias Odoratum à nimia delectatione hausta, ex floribus, variis suffribus, Balsamo, Moscho, Unguentis?

Examina te 5. Quomodo custodias Tactum ab illicita & sensuali contrectatione Mulierum, Puerorum, Tuipsum, Bestiarum, aliarum rerum mollium.

Punctum II.

Perpende motiva ad sensuum accuratam custodiam, incontinentia. Primum est. Quia per sensus malè custoditos oritur concupiscentia, & per hanc peccatum, si ergo domum tuam claudis, ne ingredi possit, qui tibi aut domesticis nocet, cur non magis claudes portas sensuum, per quas concupiscentia, & cum hac malorum maximum, scilicet peccatum ingreditur.

Secundum est. Quia per sensuum custodiam amor Animæ erga DEUM mirè declaratur, illàque vicissim à DEO singulariter amari meretur; id ut clariùs cognoscas, Finge Sponsam Regis à variis Procis ad adulterium sollicitari, quorum unus preciosas imagines, alter jucundissimam Musicam, tertius splendidissimum convivium, quartus odores suavissimos, quintus dulcissima oscula in præmium promittat; quos tamen omnes ipsa generosè repellat, asserens se omnia hæc dona longè excellentiùs in suomet Sponso possidere; an non hanc Sponsam, si Sponsus ejus hoc certamen in occulto arbitretur esset, mirè recreaturam Sponsum suum, ejusque amorem sibi demerituram putas? atqui idem facit Anima sensus suos severè custodiens; cur ergo non similem amorem à Sponso suo DEO exspectet?

Tertium est. Quia sensuum custodia est Mater orationis, & consolationum cælestium, uti experientia quotidiana confirmat.

Punctum III.

Inquire media ad hanc custodiam procurandam apta: Primum est, ut frequenter & accuratè perpendas conditiones voluptatum carnalium, quæ sequenti disticho explicantur.

*Noxia, & ana, brevis, falsa est, turpisque voluptas,
Ferre solet solus, gaudia vera DEVS.*

Secundum est. Ut supra singulorum sensuum custodiam aliquot diebus aut hebdomadibus examen particulare facias.

Tertium est, ut, ubi sensum aliquem ad voluptatem ex rebus creatis hauriendam incitari advertis, mox eidem meliorem aliquam voluptatem ex ipso DEO petitam obijcias, quæ in finem juvabit quasdam jaculatorias preces in promptu habere, quarum aliquæ Generales sint pro omnibus sensibus, aliquæ particulares pro aliquo duntaxat sensu; Generales esse possunt: quis ut DEUS? DEUS meus & omnia; Renuit consolari Anima mea, memor fui DEI, & delectatus sum. Delectare in Domino, & ipse dabit tibi petitiones cordis tui. JESUS Sole serenior, & Balsamo suavior, omni dulcore dulcior, & cunctis amabilior.

Particulares esse possunt pro Visu, Quid mihi est in cælo, & à te, quid volui super terram? Averte oculos, ne videant vani-

vanitatem; in via tua vivifica me. Pro Auditu: JESU deus Angelicum, in aure dulce canticum, in ore mel mirificum, in corde nectar calicum. Nil canitur suavius, auditur nil jucundius, nil cogitatur dulcius, quàm JESUS Dei Filius, Domine, quo ibimus? Verba vitæ æternæ habes. Sonet vox tua, mi JESU, in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Pro Gustu. Tua JESU dilectio, grata mentis refectio, replens sine fastidio, dans famem desiderio; Qui te gustant, esuriunt, qui bibunt, adhuc sitiunt, desiderare nesciunt, nisi JESUM, quem diligunt; Cibus meus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Pro Odoratu. Trahe me post te; curemus in odorem unguentorum tuorum. Pro Tactu: Quocumque loco fueris, mecum JESUM desidero, quàm lætus, cum invenero, quàm felix cum tenuero. Tunc competens, tunc oscula, quæ videntur mellis pocula, sed in his parva morula, JESU fruatur sæcula.

Pro I. Die.

MEDITATIO III.

DE MORTE RELIGIOSI VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Quid sit mors quoad suam substantiam; mirum separatio animæ à corpore, Amici ab Amicis, Possessoris ab omnibus rebus possessis. Item quod sit iter in æternitatem, transitus in regionem incognitam, ingressus in alteram vitam.

Considera II. Circumstantias hujus itineris, quando scilicet suscipiendum sit; quàm periculosum sit ob Latronum infernalium infestas insidias, quem in eo comitem habiturus sis, neminem scilicet, nisi SS. Patronos, & bona opera; quantum proinde momenti in illius felici successu sit positum, cum ab eo tota dependeat æternitas, sive inter summa gaudia, sive inter summa tormenta transigenda.

Considera III. Si homines hujus Mundi ad itinera suæ immortalitatis longè momenti tam studiosè se præparant, & tam mature sibi de omnibus ad talia itinera necessariis prospiciunt, quomodo

quantò magis tu ad tanti momenti, tam que periculosum iter te mature ac sollicitè præparare, ac media ad illud prosperè ac securè obeundum conquirere debeas. Colloquium ad SS. Patrons.

Punctum II.

Confidera I. Quid potissimùm conducere possit ad iter illud securè peragendum, nimirum si tuis impensis triplicem tibi exercitum conscribas, qui te cum tuis opibus, bonis inquam, operibus contra omnes hostium insidias defendat. Primum ex his exercitibus Fratres tui constituunt, quos suis precibus plurimùm iuvare, ac defendere posse in hoc certamine, variis ex historiis constat. Secundum Sancti tui Patroni cum B. Virgine, & S. Angelo Custode constituent, quorum præsidio fretus jure animæ tuæ dices: *Noli timere, plures enim pro nobis stant, quam pro illis.* Tertium exercitum Deus ipse constituet, quo vallatus audacter dices cum S. Davide Pl. 26. *Dominus Protector Vita mea, à quo trepidabo? si consistant adversum me castra, non timebit cor meum.* Item cum S. Paulo: *Si DEVS pro nobis, quis contra nos?*

Confidera II. Quænam sint illa stipendia, quibus dictos tres exercitus tibi demereri, & ad defensionem tui pro illo articulo maximè suscipiendam permovere possis. non alia certe, quam sinceri & constantis cultûs; cultum autem eorum aptissimum, gratissimùmque esse scito, optimam vitam, id est, instituto, regulisque conformem; hanc si obtuleris, paratum in omnes casus eorum subsidium, certamque ex eorum protectione victoriam tibi polliceri poteris.

Confidera III. Quomodo hæc prædicta stipendia his exercitibus obruleris, aut offerre deinceps velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Cùm ex una parte nihil in alterum orbem tecum auferre liceat, nisi opera bona, ex altera verò parte tantùm gaudij, & non ampliùs in cælis percepturus sis, quantum iisdem bonis operibus tuis emeris, quam æquum sit, ut totum te hisce divitiis congregandis impendas, maximè cum ipse etiam, quo haud dubiè ardes, in DEUM amor id iuadeat, quem tantò copiosius per totam æternitatem glorificabis, &

ama-

amabis, quanto plus de lumine gloriæ per eadem opera tua obtinueris.

Confidera II. Cum nescias, quantum tempus tibi superest ad dictas bonorum operum divitias colligendas, hæc tamen autem satis negligentem te hac in collectione ostenderis, non vel ipsa ratio, & amor tam DEI, ut dixi, quam tui ipsius dicitur, summopere laborandum tibi esse, ut, quando in artificio tuo (adjuvante tamen divina gratia) positum est, majoris, minorisve valoris opes congregare, omnem tuum conatum ad præstantissima quæque, summæque meritona opera exercenda convertas.

Confidera III. Quænam illa sint opera, quæ pluris à DEO æstimantur, copiosiusque præmiantur, illa videlicet, quæ laboratij parvum, aut nihil, difficultatis verò ac laboris multum continent, qualia sunt, multum pro DEO injustè pati, nisi sibi ipsi, suoque appetitui constanter inferre, pro aliorum salute multa ac molesta exercitia suscipere, minima officia obire, & cum gaudio administrare &c. Vide itaque, quomodo his operibus exercendis te hæcenus impenderis, vel certe impendere deinceps velis. Colloquium ad Christum.

Pro II. Die.

MEDITATIO I.

DE JUDICIO PARTICULARI.

Tessera.

Domine, non intres in iudicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivus. Psal. 142.

Punctum I.

Confidera I. Quid sit iudicium hoc, nimiram examen, de profectu in arte amandi DEUM, propter quam addiscendam & exercendam in Mundum hunc vel Academiam missi sumus.

Confidera II. Si Discipuli hujus Mundi tantum sæpe timorem concipiunt, quando examinis tempus imminere advertunt, cum tamen neque de omnibus materiis se examinandos sciant, neque graviores pœnam, quam levis infamiae, modicæ percussiois, aut detractionis ad inferiorum scholam

scholam timere possint, quantò majorem & justiore tu timorem concipere debeas illius examinis, in quo à severissimo, justissimoque Judice omnium non modò actionum, verborumque, sed etiam cogitationum ratio exactissima exigetur, & ita quidem, ut omnis à te commissus error, si non exclusione ab æterna beatitudine, & descensu ad infernum, certe gravissima pœnarum purgantium inflictione sit castigandus.

Considera III. Quàm ineptè hætenus & imprudenter egeris, tam exigua pro hoc examine sollicitudine gerendo, ad modum scilicet socordium puerorum, qui omnem discendi curam ad ultima propè anni tempora differunt, quo tamen tempore plerumque serò cum Phrygibus sapiunt; detestare ergo puerilem socordiam, novumque seræ præparationis ad hoc examen propositum concipe. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quàm sollicitè ij studiosi, quibus examen habendum est, inquirent, quænam quæstiones ab Examinatoribus proponantur; quàmque accurata diligentia ad eas quæstiones, si fortè eas per astum, vel fraudem intellexerint, bene resolvendas sese præparent, & exerceant.

Considera II. Quantò felicior tu existimare hac in parte te debeas, ut cui ultrò omnes quæstiones, quæ eo in examine formabuntur, detectæ sint. an non enim ex te quaeretur, quomodo præcepta DEI & Ecclesiæ, Regulas, & Constitutiones tui Ordinis, mandata tuorum Superiorum particularia, & ipsa tandem, quæ DEO fecisti, vora servaveris? quanta ergo diligentia te ad has quæstiones præparare, quàmque frequenter te in horum omnium capitum observatione exacta exercere te debeas.

Considera III. An & in quibus quæstionibus adhuc debitam te agnoscas, & quomodo vel deinceps melius te ad easdem resolvendas præparare velis. Colloquium ad Beatam Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quanta sollicitudine studiosi eo tempore, quod examen antecedit, & pro thesaurate faciendo concessum est,

est, eos errores corrigant, quos fortè in eodem themate atque deprehenderit ipsi, aut ab aliis ostensos agnoverint, quamquam summe reprehensibilis censeretur ille adolescens, qui multiplices illos errores, quos in thema suum irrephisse cognovisset, tempore ad correctionem concessio corrigere omiseret, atque adeò ultrò se pœnis ob negligentiam in examine decernendis obijcere vellet.

Considera II. Quanto major tua Socordia foret, si hoc vitæ tempore, quod ad corrigendas tuas malas cogitationes tam benignè concessum est, ad alias ineptias abutereris, atque cum tot erroribus ad rigidissimum illud examen accedere olim non horreret.

Considera III. Quomodo ergo deinceps omnia illa media, per quæ actiones erroneæ corriguntur (qualia suntamina Conscientiæ, confessio, contritio, oratio, amor &c.) ferio arripere, per eaque omnes tuas actiones, vitamque in ab erroribus liberare velis, ut potiùs cum gaudio ad illud examen accedere, justamque non ascensum solum ad Cælestem sed etiam præmij æterni, laudisque publicæ olim à supremo Judice referendæ spem justam concipere possis. Colloquium ad Christum &c.

Pro II. Die.

MEDITATIO II.

DE PURGATORIO.

Punctum I.

Considera I. Quàm graves sùt illæ pœnæ, quæ in Purgatorio infliguntur, nimirum quòd, teste S. Gregorio, gravior sit futurus ille ignis, quàm quicquid homo pati potest in hac vita, imò, ut ait Cæsarius, quicquid pœnarum in hoc sæculo potest aut cogitari, aut videri, aut sentiri, unde etiam B. Maria Magdalena de Pazzis divinitus edocta esse omnia tormenta, quæ passi sunt tot Martyres, esse in hanc æterni horti respectu pœnarum Purgatorij.

Considera II. Si Christus in monte Oliveti tantum ex iminentis passionis consideratione horrorem atque tristitiam percepit, ut etiam sanguineum sudorem profunderet, & tristitiam esse animam suam usque ad mortem affirmaret, quomodo

tu timorem Purgatorij concipere debeas, cujus pœnas ipsa etiam Christi passione acerbiores esse S. Thomas 3. p. q. 46. art. 6. ad 3. docet.

Considera III. An hactenus, ut par erat, has pœnas consideraveris, & æstimâris, & quomodo vel deinceps per eam salutarem timorem te ad religiosæ perfectionis studium excitare velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quàm leves ob causas hæ pœnæ etiam ab ipsiis Religiosis, & sanctis Viris incurrantur; nam ex variis historiis constat, alios Purgatorio adjudicatos esse propter pauca verba in templo sine necessitate prolata; alios propter disciplinam sine facultate factam, alios propter distractiones in oratione admissas, alios propter negligentiam in communione suscipienda, alios propter nimiam familiaritatem, & solatiola ex conversatione quæsita &c. imò in auralibus Societatis habetur, B. V. cuidam apparuisse, & distulisse, quòd salvus quidem futurus, sed 4. annis in Purgatorio mansurus; Socinus verò ejus, quem nominabat, paulò post secutus, duobusque annis ibidem hæsurus sit, licet uterque religiosissimam vitam duxerit.

Considera II. Quantum ex talibus historiis, pluribusque aliis timorem jure merito concipere debeas, si enim in viridi ligno hæc fiunt, in arido quid fiet?

Considera III. Quomodo vel ex hoc momento varia media ad illum ignem effugiendum conducentia inquirere, eaque diligentissimè, constantissimèque deinceps adhibere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

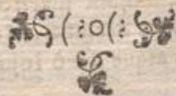
Considera I. Inter media, per quæ adulti Purgatorium evadere possunt, certissimum meritò haberi martyrium; cum communis sit sensus Ecclesiæ, Martyres sine Purgatorio ad cælos transire, atque adeò injuriam facere Martyri, qui pro eo orat.

Considera II. Juxta S. Hieronimi testimonium in epist. 17. ad Eustoch. non solùm effusionem sanguinis in Martyrio
Infruct. VIII. P p repu-

reputari, sed etiam devotæ mentis servitute immaculatam
quotidianum Martyrium esse; illo quidem, quo membra
ferro cedunt, horrore mitius, sed diuturnitate molestius,
ut S. Bernardus dixit: Imò Religiosi ratione triplicis vni
triplex Martyrium subeunt; nam 1. S. Angelus Martyr ap-
parens B. Magdalenz de Pazzis dixit, animam, quæ possidet
paupertatem, usurpare sibi coronas Martyrum. Deinde de
castitate S. Ambrosius dixit, non ideò esse laudabilem Vir-
ginitatem, quia in Martyribus reperitur, sed quia Martyr
facit. Deinde inhærente frangendæ voluntati, Martyrium
esse, Theodorus Studita testatus est.

Considera III. Quàm promptè hoc Martyrium subire
debeas, ut purgatorij evites pœnas, maxime cum inope-
tantam gloriam præter remissionem pœnæ istius mereris
sis. Eum in finem perpende, quid hominem illum sibi
rum putares, cui gravissimorum tormentorum reo optio da-
ta esset, ut vel post aliquot hebdomades, omnia sibi decem
tormenta sustineret, & quidem absque ulla spe veniæ, aut
etiam præmij vel levamenti; vel certè hodiè statim locum
tormentorum illorum colaphum susciperet, ea tamen con-
ditione, ut & amplissimum præmium perciperet (si patien-
ti & forti animo eum exciperet) & prius illi remedijs varij
robur vigôrque animi ad eum generosè excipiendum con-
liaretur? an non promptissimè hanc posteriorem optionem
partem eum accepturum putares: atqui similem tibi quo-
que à Deo optionem factam puta, dum in tuo positum est
arbitrio, an in hac vita per tribulationes patienter perpendas
aut certè in altera per pœnas purgatorij satisfacere malis
an non ergo priorem partem eliges? certè si futuras purga-
torij pœnas cordialiter perpenderes, credo, quòd libenter
dolorem & laborem sustineres, & nihil rigoris formi-
dares, inquit Thomas de Kempis. l. 1. c. 22.

Colloq. ad Christum.

Pro secunda Die.

CONSIDERATIO

DE LINGVÆ CUSTODIA.

Punctum I.

Examina te quomodo artem loquendi didiceris, quæ in tribus maximè consistit. 1. Ut parùm loquamur. Itaque Examina te, an suo tempore silentium accuratè observes: an non de te tuisque rebus sine necessitate aut fructu loquaris, adeoque negligas sapientis consilium. Eccl. 32. datur: Adolescens loquere in tua causa vix? an non in quotidianis colloquiis plus æquò garrias, iterum immemor instructionis à sapiente datæ, eodem loco. In medio Magnatorum (quales ob virtutem meritò credis esse Fratres tuos) non præsumas, & ubi sunt senes, non multùm loquaris, sed potius audi, & tace, & pro reverentia accedet tibi bona gratia.

II. Ut consideratè loquamur, & os sicut oculos aperiamus. Itaque examina te, an faciliè & libenter de rebus ad te non pertinentibus (puta ijs, quæ à sæcularibus geruntur, quæ in bello fiunt) loquaris, an jocos facetiãque parùm religiofas in colloquio usurpes? an verba mendacia, vel certè amphibologica absque justa causa proferas.

III. Ut charitativè loquamur. Itaque examina te, an de Superioribus tuis aut etiam alijs hominibus faciliè murmures? an aliorum famæ detrahere soleas? an mordacibus aut acerbioribus verbis ullum ex Fratribus tuis, aliisve lædere nonnunquam audeas?

Punctum II.

Perpende motiva ad hanc artem addiscendam. Primum est, quia hæc ars Religiosis quasi propria est, teste S. Jacobo: c. 1. si quis putat se Religiosum esse, non refranans linguam suam, hujus vana est Religio.

Secundum est, Quia hæc ars est quasi firmissimus murus, defendens hominem à multiplici peccato, quod, teste sapiente prov. 10. in multiloquio non deerit, hinc idem prov.

pp 2

25. dixit

25. dixit: sicut urbs potens, & absque murorum ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.

Tertium est, Quia optimum est medium ad perfectionem consequendam. Hinc Arsenio petenti ostendi viam ad salutem, cælitus vox allapsa dixit: Fuge, tace, quiesce, & laborabis. Unde meritò S. Jacobus c. 3. dixit: si quis in sermone non labitur, hic perfectus est vir.

Quartum est, Quia verbum dulce multiplicat amicos, Eccl. 6. Deum scilicet & homines; Et favus mellis compulsa verba, prov. 16. singularem suavitatem Deo, proximo, & sibi causantia.

Quintum est, Quia lingua Sacerdotis Religiosi Deo consecrata est, ad laudandum scilicet eum, per officium dominum, & conciones; & eundem per modum rhedæ in honorem quotidianum transvehendum. An ergo piaculum gerere duces, calicem, aut Ciborium Deo consecratum ad profanos usus adhibere, & non magis vereberis lingua Deo tot tamque titulis ponderosis sacratâ ad ipsius offensam, & nosque ac ludicros sermones proferendos abuti?

Punctum III.

Inquire media ad hanc artem addiscendam.

Primum est, silentium accuratè servare. Hinc Pythagoras quinque annorum silentium discipulis suis imposuit, ut hanc artem discerent; Et meritò, quia nemo severè loquitur, nisi qui libenter taceat, teste Thom. de Kemp. l. 1. c. 20.

II. Est, firmum facere decretum, nunquam de se aliquid laudabile, nunquam de alijs aliquid reprehensibile proferendi.

Tertium est, non esse citatum in linguâ, juxta consilium S. Spiritus Eccl. 4. Itaque juxta ejusdem monitum c. 20. Aurum tuum & argentum conflagra (id est, omnes vires tuas congrega) & verbis tuis facito stateram, & franos os tuum rectos, & attende, ne labaris in lingua tua. Hinc S. Augustinus suavitè, ut omne verbum prius veniat ad limam, & ad linguam, seu, ut Germani dicunt, *Wäg/ che du magst*. S. Paulus c. 4. ad Coloss. hortatur, ut sermo noster sit sicut conditus; ô quàm cautè salem aspergimus!

Quartum est, ita loqui, ac si tota Civitas, aut locus, in quo loquitur, sit

quo habitas, audiret, aut certe sermo tuus typo publico esset vulgatus; an non enim saltem Deus audit, qui pluris à te estimari debet, quàm omnes homines, & Angeli? An non ille in medio tui & illius, qui loquitur, consistit, repetitque suum illud; quos confertis sermones ad invicem?

Quintum est, dare operam, ut proficias in Spiritu, tunc enim in te locum habebit illud Eccl. 6. bonus homo de bono Thesauro cordis profert bonum; Ex abundantia enim cordis os loquitur. Item illud Ecclesiæ; Repleti sunt Spiritu Sancto, & ceperunt loqui magnalia Dei.

Sextum est, tollere radicem, quæ garrulitatis, & omnium vitiorum inde ortorum causa est. Hanc autem radicem indicat Thomas Kemp. l. 1. c. 10. dum ait; ideò tam libenter loquimur, quia per mutuas locutiones ab invicem consolari quærimus, & cor diversis cogitationibus fatigatum optamus relevari. Et multùm libenter de his, quæ multùm diligimus, vel cupimus, vel quæ nobis contraria sentimus, libet loqui, & cogitare. Ita ille. Stude ergo, nihil aliud quærere, & amare, nisi Deum, & S. Beneplacitum ejus, & totam garrulitatis, & filiarum ejus originem sustulisti.

Pro secunda Die.

MEDITATIO III.

DE ÆTERNITATE.

Punctum I.

Considera I. Quid sit æternitas; videlicet tempus sine termino, cujus diuturnitatem, ut vel obscure intelligas, finge membranarum magnitudine celo similem, numerisque novenarijs impletam; finge quoque ex altera parte post elapsos tot annos, quot illis numeris novenarijs comprehendantur, unicam guttulam maris, & hoc exhausto arenam unicam, & his etiam ablatis unicum folium arboris tolli aut annihilari; quantum spatium non interea intercessurum arbitraris, dum vel unica guttula auferenda esset, quid ergo senties de tempore, quod interea labetur, dum omnes guttule maris, arenulæ terræ, foliæque arborum (adde si placet, etiam atomos aëris) auferrentur?

Pp 3

Confide-

Confidera II. Si is, qui equum vendens, pro primo equo clavo tantum unum obolum, pro altero duplicatum, pro tertio quadruplicatum, & sic deinceps petijt, tantum nihilominus pretium ob 32. duplicationes (nam 32. erant clavi) petijſſe compertus eſt, ut etiam ditiffimus Empioz perſolvere equum non poſſet, quantum in cumulum excreſcent ut novenarij toties ſibi ſupperadditi, quoties ampliffimum omni ſpatium id fieri permitteret?

Confidera III. Quam digna ſit hæc ponderatio æternitatis, ut in ea frequentius nos occupemus, cum unicuique ſive pœnæ, ſive præmio non modicum pondus ſit additum quomodo proinde tu deinceps cum S. Davide cogitare antiquos, & æternos in mente habere velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Si homines ægri, dum vel unica nocte dormire non poſſunt, tantam moleſtiam percipiunt, ut multa etiam voluptatibus oblatis in præmium, non denuo eam deſeiperent; ſi ijs, qui dentium, aut oculorum, aut renum dolorem ſentiunt, intollerabilis ille paucorum etiam dierum ſpatio videtur, ſi animæ pœnis purgatorii, aut etiam inferni addictæ nonnunquam falſæ ſunt, unius horæ, quam illis in pœnis tranſegerunt, ſpatium adeò longum ſibi viſum eſt, ut annos centum, aut plures eo in loco ſe commoratos eſſe putarent, quanta acceſſio dolorum & pœnarum per ipſam æternitatem futura ſit? ſi ergo ad redimendum brevem dolorem dentium ulterò à voluptatibus abſtines, ulterò remedia etiam acerba eligis; an grave tibi quidquam videbitur, & exigatur ad ipſos inferni æternos cruciatus arcendos?

Confidera II. Si homines tot labores & incommoda perferunt in cibis conquirendis, & præparandis, ut momentaneam gulæ voluptatem percipiant; ſi multi longiſſima tempora in duriffimis ſervitijs exigunt, ut pauculis annis inter delicias & honores vivere poſſint; ſi dæmon olim facti eſt coactus, ſe, ſi unico momento Deum intueri liceret, omnia omnium damnatorum tormenta ad ipſum uſque iudicij diem libenter toleraturum, quid non tu libenter & quidem per totum vitæ tempus, & agere, & pati debeas, ut per totam

æternitatem sanctissimo Dei aspectu fruaris, eamque voluptatem percipias, quæ in nullius hominis cor ascendit.

Considera III. Si tam multi tantos labores & difficultates sive in scribendis libris, sive in periculis superandis, sive in voluptatibus respuendis, sive in ipsa morte obeunda, tam generosè exhauserunt, ut immortalem sibi in hoc mundo gloriam, eamque falsam & vanam parerent, quid tibi difficile accidere possit, ut in omnem æternitatem non apud paucos tantum, in cognitosque, sed omnes homines, quin & Angelos ipsùmque Deum summam veramque gloriam ac laudem obrineas. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quomodo saluberrimam hanc æternitatis considerationem in praxin reducere possis, nimirum si quotidie saltem semel, dum cubitum secedis, æternitatis memoriam renoves, atque ita te compares, ac si eà adhuc nocte dictæ æternitatis aditus tibi aperiendus esset; Deinde, si quoties tentatione aliqua v. g. vanæ voluptatis pulsaris, mox æternitatem tormentorum tibi objicias, occinâsque: momentaneum, quod delectat: æternum quod cruciat; Contrario verò, si tribulationes ingruunt, mutato ordine exclames: momentaneum, quod cruciat: æternum, quod delectat.

Considera II. Quam efficax sit hæc praxis, quamque multorum insignibus conversionibus eadem non semel sit confirmata.

Considera III. Quomodo tu eam hastenus arripueris, aut arripere certè deinceps velis. Colloq. ad Christum.

Pro tertia Die.

MEDITATIO I.

DE VIRTUTE IN GENERE.

Tessera.

Punctum I.

Considera I. Quid sit virtus in genere, nimirum quòd nihil aliud sit, quàm habitus, per quem ad opera-

Pp 4

pera-

perationes rationi conformes inclinamur; unde virtus Religiosa dici poterit habitus, per quem ad actiones instituta & vocationi nostrae congruentes inclinamur.

Confidera II. Cùm Religio fit status tendentium ad perfectionem, & Sacerdotium quasi status perfectorum alioq; perficere volentium, meritò ab illis exigi, non quantumcunque, sed solidarum ac perfectarum virtutum studium, quæ quidem soliditas & perfectio consistit in tribus capitibus, 1. Ut eliciatur ex *motivo supernaturali*, pio, vel honestatem propriam hujus virtutis, quatenus ad consequendam Beatitudinem conducit: vel propter beneplacitum & voluntatem Dei &c. 2. Ut sit *discreta* juxta illud S. Bernardi; *Tolle discretionem, & non virtus, sed vitium erit*. 3. Ut sit *constans*, id est, inter adversa æquæ ac prospera exerceatur; unde virtus vera ac ficta se habent sicut pulchritudo faciei naturalis, & adscita per fucos, quarum hæc calidam aquam faciei superinfundas, mox evanescit, non illa.

Confidera III. An & quomodo tu hæctenus veris, solidisque virtutibus studueris, & deinceps studere velis. Colloquium accommodatum ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quæ & quanta motiva habeas ad studium hoc virtutum toto animi conatu suscipiendum, cùm plura de virtute possessor illius dicere possit, quod Salomon de sapientia dixit: *Omnia bona mihi pariter venerunt cum te, & innumerabilis honestas per manus illius.*

Confidera II. Veritatem hujus sententiæ per singula bona discurrendo, Nam 1. cum virtute obyeniet tibi bona utile, quia, teste S. Bernardo, *vera divitia non opes sunt, sed virtutes, quas conscientia secum portat, ut in æternum dives fiat.* Hinc S. Paulus 1, ad Tim. c. 4. *Exerce te ad pietatem &c. quia pietas ad omnia utilis est;* ad obtinendam necessariam juxta promissum Christi. *Quærite primum Regnum Dei &c.* ad debita purgatorij solvenda, ad magnam gloriam in Cælis comparandam, ad fructum insignem salutis faciendum, quia virtus dat functionibus Operarij Evangelici auctoritatem, efficaciam, securitatem &c. 2. Cum

virtute obveniet bonum *delectabile*; nihil enim solidiorem
 & veriore voluptatem conciliat, quàm virtutis studium, &
 quidem ante mortem (juxta illud sapientis, Proverb. 15. *se-*
cura mens quasi jure convivium; Et juxta testimonium
 Thomæ Kemp. l. 2. c. 6. *se gaudium est in hoc mundo, hoc*
ut que possidet puri cordis homo) in morte (quia teste Eccl.
 cap. 1. *Timentis Deum bene erit in extremis*) post mortem,
 quia *opera eorum sequuntur eos*, Apoc. 14. Hinc audient:
Euge servus bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.
 3. Obveniet bonum *honestum*, quia sola virtus veros hono-
 res parit, uti olim indicarunt Romani, dum duo templa, u-
 num Honori, Virtuti alterum ita ædificarunt, ut nemini ac-
 cessus ad Honoris templum pateret, nisi qui per virtutis tem-
 plum prius transisset, hinc S. David psal. 72. *Nimis honori-*
ficati sunt amici tui Deus &c. Aspice Paulos, Antonios, &
 franciscos &c. & dictum S. Davidis abundè confirmatum
 deprehendes.

Considera III. Quàm efficacia sint hæc motiva ad ani-
 mum tuum in virtutis amorem concitandum; an non ex-
 clamabis cum Salomone sap. c. 8. *proposui hanc adducere*
mibi ad convivendum, sciens, quoniam mecum communi-
cat de bonis, & erit allocutio cogitationis & tadj mei. Col-
 loquium ad B. V. velut omnium virtutum Magistram, &c.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs veras, solidasque Virtutes
 acquirere possis, videlicet ijs, quæ sequentibus duobus ver-
 ficulis comprehenduntur.

Exopta, meditare, ora, ac operare frequenter,

Excute te crebro, longanimisque manè.

Considera II. Quàm apta & efficacia sint hæc media ad
 dictas Virtutes obtinendas, cum duo præcipuè ad omne vir-
 tutis exercitium requirantur, scilicet auxilium seu gratia
 Dei, & cooperatio hominis; hoc autem utrumque caput ex-
 actissimè per supradictas sex industrias procuretur.

Considera III. Quanta cum alacritate atque constantia
 deinceps hæc media adhibere debeas, & velis, cum videas,
 easdem, & longè majores industrias pro falsis, vanis, brevibus,

bus, turpibus, & noxijs voluptatibus, honoribus, divitijsque consequendis adhiberi; an ergo patieris filios sæculi providentiores esse filijs lucis? an non illud à virtute tibi cum S. August. dictum putabis: *Potuerunt isti & ista, & tu non poteris?* Colloquium ad Christum Magistrum omnium virtutum, pere à Deo in discipulum suscipi.

Pro tertia Die.

MEDITATIO II.

DE FIDE RELIGIOSI, VEL SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Sicut fides circa eos articulos, quos Ecclesia credendos proponit, communiter & rectè fundamentum esse dicitur Christianæ perfectionis, ita in Religioso quoque, vel Clericali statu, sicut major requiritur perfectio, ita perfectius quoque fundamentum, id est, fidem perfectionem requiri, de qua verissimè pronuntiari potest illud S. Pauli in Heb. 11. *Sine fide impossibile est placere Deo:* Unde S. Theresia dixisse fertur, omnes defectus Religiosorum ex vitiis fidei non satis penetratis oriri.

Considera II. Quatuor potissimum veritates esse, circa quas credendas Religiosi vel Sacerdotis fides maximè occupari debet. Prima est, quòd *Deus sit ubique*, juxta illud Act. 17. *Non longè est ab unoquoque nostrum, in ipso enim vivimus, movemur, & sumus.* Secunda est, quòd nihil accidat sine Dei voluntate, juxta illud Eccl. 17. *Bona, & mala, vita & mors, Paupertas & honestas à Deo sunt.* Tertia est, Quòd Deus solus infinito modo contineat omnem bonitatem, quam in rebus creatis appetere possumus, juxta illud Jerem. 2. *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ.* Quarta est, Quòd omnia, quæ proximo nostro facimus, sibi facta reputet Deus, juxta illud Matt. 25. *Quamdiu fecistis uni de minimis, meis, mihi fecistis.*

Considera III. Quomodo & quàm firmiter tu has veritates hactenus animo imprefferis, crediderisque, an non ex defectu

Effectu hujus fundamenti tam parum hactenus in perfectione profeceris. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quos fructus tibi merito polliceri possis, si prædictas veritates memoriæ, animoque firmiter impresseris, & juxta eas deinceps te tuasque actiones ordinaveris, quod nimirum perinde ut orbis prius tenebris immerfus ad solis adventum totus quodammodo reviviscere, & renovari videretur, ita & tu similem effectum sperare possis, si splendidissimum fidei hujus lumen animo tuo illuxerit. In specie verò quatuor effectus produceret similes ijs, quos sol materialis splendore suo ac luce efficere solet; Primus est, quod, sicut lucifugæ aves sole orto fugiunt, ita fides de præsentia Dei omnia peccata (quæ noctem amant) fugabit; si enim, ut Seneca dicere ausus est magna peccatorum pars tollitur, si peccaturis testis assistat, an non rectius dicetur: tota peccatorum caterva tollitur, si peccaturis Deus assistat? Secundus effectus est, quod, sicut sole adveniente spectra fugiunt, ita fides, quæ creditur, omnia nobis ex voluntate Dei accilere, omnem malorum timorem fugabit; hinc prov. 12. Spiritus S. ipse testatur; *Non contristabit justum, quidquid ei acciderit.* Tertius est, quod, sicut sole adveniente homines somnum excutiunt, & operari incipiunt, ita fides, quæ creditur, omnia Deo fieri, quæ proximo fiunt, somnum acciliet & languoris in salute propria & aliena procuranda fugabit, atque ad labores maximos in vinea Domini suscipiendos animabit. Tunc nimirum dicetur, *Hora est jam nos de somno surgere, abjiciamus opera tenebrarum, & induamur arma lucis* &c. ad Rom. 13. Quartus est, Quod, sicut sole adveniente terra optimos quosque fructus, & flores pulcherrimos producit, ita fides quoque, quæ creditur, Deum solum vere bonum esse, præstantissimas quasque virtutes in anima generabit; nam rectè S. Greg. in Ezech. dixit: *Non virtutibus Venitur ad fidem, sed fide pertingitur ad virtutes.*

Considera II. Quàm præclari sint hi effectus, & quam operandi cuivis quidem Religioso vel Sacerdote, sed ei maxime, qui hactenus in nocte imperfectionum & peccatorum

ver-

versatus, somno languoris potissimam vitæ suæ partem impendit.

Considera III. Cùm in tua potestate sit efficere, ut lumen istud fidei animo tuo oriatur, an non æquissimum sit, ut quàm celerrimè illud oriri facias, caveásque, ne deinceps unquam occidat tibi, sed dictos effectus constantissimè tibi producat. Colloq. ad B, V, quæ in fide semper constants permansit.

Punctum III.

Considera II. Quibus mediis efficere possis, ut supra descriptam fidei virtutem, tantorum bonorum radicem, non sine insigni quodam augmento obtineas. Præter alia tu maximè conducere arbitror. Primum est, ut sæpius hanc virtutem à Deo petas, clamésque cum Apostolis; *Domine adauge vobis fidem*. Secundum est, ut sæpius pro materia meditationum prædictas quatuor veritates eligas, & earum vim & efficaciam benè apprehendere coneris. Tertium est, ut in ipsa praxi frequenter has veritates adhibeas, ad actiones tuas ordinandas, v. g. si actionem periculosam suscipis, prædictum actum fidei de præsentia Dei elicias; si cum proximo agendum est, priùs tibi imagineris Christum à te illam actionem velut sibi exhibendam exigere; proderit ad hunc finem examen particulare per aliquod tempus usurpare.

Considera II. Quàm salutaria simul & facilia sint hæc media ad insignem profectum in dictæ virtutis studio faciendum.

Considera III. Quomodo tu hæcenus ea adhibueris, ut certè adhibere deinceps velis. Colloq. ad Christum, ad Deum Patrem, &c.

Pro tertia Die.

CONSIDERATIO

PRO PACE ANIMI PROCURANDA

Punctum I.

Perpende I. In quo consistat vera pax animi, id ut cogno-
scas, scito duplicem esse pacem animi, veram scilicet, & fal-

ſam. De falſa Thomas de Kemp. l. 3. c. 25. locutus eſt, dum
 dixit: *Non exiſtames, te veram pacem inveniſſe; ſi nullam
 ſuſceperis gravitatem, nec tunc totum eſſe bonum, ſi neminem
 materis adverſarium; nec hoc eſſe perfectum, ſi cuncta fiunt
 ſecundum affectum tuum: neque tunc aliquid magni te fe-
 ciſſe reputes, aut ſpecialiter dilectum exiſtames, ſi in magna
 ſaceris devotione, atque dulcedine &c.* De vera pace locuti
 Angeli Lucæ 2. dum eecinerunt: *Et in terra pax homini-
 bus bonæ voluntatis*; item Chriſtus Joan. 14. dicens: *Pa-
 cem relinquo vobis, pacem meam do vobis, non quomodo mun-
 dus dat, ego do vobis*: Conſiſtit ergo hæc pax in eo, ut ani-
 mus tuus nullo inordinato affectu, aut paſſione, qui ſunt
 quali hoſtes animæ tuæ, turbetur.

Punctum II.

Perpende II. A quibus rebus vel affectibus pax animi tuæ
 hæcenus fuerit turbata, & quomodo occurrendum ſit; ni
 fallor, invenies, quatuor præcipuè rebus eſſe turbatam. Pri-
 ma eſt *culpa mordens*, ob quam inordinatè angebaris. Oc-
 curre 1. recordando, Deum, ſi ex fragilitate corruas, com-
 pari potiùs, quàm indignati, ſicut ſolet Mater, quando Fi-
 lium ex morbo convaleſcentem relabi videt: 2. Sequere
 morem B. Aloyſij, qui, ſi deliquiſſe ſe aliquid cognoſcebat,
 non nimia triſtitia contrahebat animum, ſed ſemel ad Dei
 pedes abjiciens, ſeque confessione expiaturum decernens, a-
 nimòque dolens acquieſcebat, dicere etiam ſolitus, nimium
 de levibus & quotidianis erratis affligi, indicium eſſe homi-
 nis ſemet ignorantis, qui enim ſe nôrit, non poſſe eſſe ne-
 ſcium, hortum ſuum tribulorum, ac ſpinarum ſuapte ſpontè
 ſeracem eſſe. 3. Imitare pueros generoſæ indolis, qui à for-
 tiori proſtrati mox ſurgunt, & audacius contra eum inſur-
 gunt, non ſine recreatione & voluptate inſigni aſpicientium,
 licet denuò proſternantur.

Secunda res pacem turbans eſt, *cura pungens*, maximè ex
 negotijs aut officijs contracta; Occurre 1. & S. Ignatium
 imitare, qui noctu ante ſomnum negotia ſequentis diei or-
 dinabat; hinc valde pacificè eadem poſtero die tranſigebat;
 2. Non plura negotia ſuſcipe, quàm ſpectatis viribus com-
 modè perficere poſſis. 3. Præſenti negotio totum te im-
 pende

pende, occinens tibi vetus illud: *Hoc age*: sic praeteritum te operum nunquam poenitebit, & de futuris bene sperandum erit. 4. Certo tibi persuade, fieri quidem posse, ut negotium susceptum tuo aliorumque gustui contrarium exitum sortiat, nunquam tamen fieri posse, ut DEO non probetur, si, quod in tuis fuerit viribus egeris.

Tertia est *affectio vicens*, ut S. Jacobus c. 4. monet dicens: *Vnde bella & lites in vobis? nunquid hinc ex concupiscentiis, quae militant in membris vestris?* Ergo occurre 1. defectum tuum totum in DEUM transferendo, quia sic omnia in DEO possidebis, desinesque alia extra DEUM concupiscere, & male habere. 2. Bene perpende, quod sapienter Thomas de Kemp. l. 3. c. 27. advertit, dicens: *Iuvat non quae habet res adeptas, vel multiplicatas exterius, sed potius contenta, & decisa ex corde radicitus.* Ergo tene breve & summatum verbum, dimitte omnia, & invenies omnino linque cupidinem, & invenies requiem, ut idem Augustinus l. 3. c. 32. ait.

Quarta est, *Afflictio torquens*, sive à DEO probante, sive à Dæmone insidiante, sive ab homine persequente iam minus occurrere 1. Omnia accipiendo & aspiciendo ut beneficia specialia, ut argumenta, quibus de profectu tuo in Virtute periculum. Cogita, afflictiones esse similes imaginibus duplicatis ex una parte DEUM, ex altera Dæmonem referentibus, quas, à quo latere aspicias, non parum refert, ad vatum in te affectus conciliandos. 2. Da operam, ut te sincerè obeditis, quia sic omnem te affligentem inter Amicos potius & Benefactores, quam inimicos numerabis, quia in hoste tu persequendo te juvat. 3. Stude crescere in amore DEI, ut incipies sentire tribulationes, & si quis calicem ijs referent offerat, gaudebis potius, ægēsque gratias, quam tristitia accipies.

Punctum III:

Perpende, quanto studio hanc querere debeas pacem. Quia alioqui Christus tecum non habitabit, cum in pace factus sit locus ejus. Psal. 75.

2. Quia nihil æquè necessarium utilēque est ad Spirituales divitias Virtutum, meritorumque caelestium augmentum, cum bellorum tempore pauci ditescant.

3. Quia si pace civili nihil hominibus optatius, jucun-
disque accidit, multò majorem meritò lætitiã & volu-
ntatem à pace interna animi sperare licebit; certè si gaudium
in hoc Mundo, hoc utique possidet puri (& quieti) cordis
homo, & si alicubi est tribulatio & angustia, hoc meliùs no-
tè mala conscientia, inquit Thomas de Kemp. l. 2, c. 4.

Pro III. Die.

MEDITATIO III.

DE SPE RELIGIOSI, VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Diabolum duobus potissimùm modis impe-
dire Religiosos, ne magna aggrediantur opera ad suam,
proximique salutem promovendam, scilicet pusillanimitate
tædio, illà conatur efficere, ut se non posse magna arbitren-
tur operari; hoc verò efficere studet, ut non velint aggredi,
tæcet posse se non diffidant.

Considera II. Contra geminam hanc tentationem Reli-
gioso aut Sacerdoti velut tutissimum scutum spem Apostoli-
cam offerri, quæ in duobus potissimùm capitibus consistit,
videlicet, ut certò sibi persuadeant, DEUM copiosa illis au-
silia ad omnes statui ac vocationi ipsorum convenientes
unctiones largiturum, & amplissimam præterea pro mini-
mo etiam labore mercedem oblaturum; his enim duobus in-
ficijs haud difficulter ab omni pusillanimitate tædiòque li-
berabitur.

Considera III. An non & tu hætenus supra dicta duo im-
pedimenta senseris, in tuæ alienæque salutis ac perfectionis
tædio promovendo, & quomodo deinceps ea per spem Apo-
stolicam paulò antè explicatam remove velis. Colloqui-
amur ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quantos fructus polliceri sibi possit Reli-
giosus, vel Sacerdos, si firmam de gratia vocationis, præ-
missioque sibi promissio spem conceperit; Eos breviter DEUS
ipse

ipse per Jeremiam c. 17. indicavit, his verbis: *Benedictus Vir, qui confidit in Domino. Et erit Dominus fiducia eius. Et erit quasi lignum, quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas, Et non timebit, cum venerit aestus, Et erit folium eius viride, Et in tempore siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere fructum.* Clarius hunc fructum explicavit Granatenfis in *Deus peccatorum*, l. 1. c. 8. p. 2. dum ait: *Nihil omnipotentis DEI clariorem reddit, quam quod omnipotenti facit, qui sperant in se; Hinc S. Paulus tam audacter pronuntiat: Omnia possum in eo, qui me confortat.* Ad Philip. c. 4.

Confidera II. Quam optandus hic fructus sit omnibus eodem Religiosis & Sacerdotibus, sed ijs maximè, qui pro sua etiam proximi salutem curandam susceperunt, quibus que adeò meritò SS. Ignatius & Franciscus Xaverius, aliique insignes Operarij inter apertissima ad hunc finem obtinendum media spem istam atque fiduciam numerarint, audacter intendentes, tantùm per nos DEUM operaturum, quantum seculastra in eum fiducia extenderit.

Confidera III. An hactenus, ut par erat, hanc Virtutem estimaris, ejusque studio te impenderis, aut quomodo hanc deinceps illi studere velis.

Punctum III.

Confidera I. Sicut Philistæi videntes tamarum faciunt Samsonem patrare, omnem suam curam eò verterunt, ut intelligerent, in quo Samsonis robur consisteret, eoque illi privarent, ita Diabolum quoque, cum advertat Religiosos & Sacerdotes tam egregia opera in suam aliorumque salutem perficere, sciâtque juxta testimonium Isaïæ c. 3. *Et spe eorum fortitudinem consistere, omnem lapsum movere, ut hanc spem & fiduciam ipsis eripiat, unde hinc oportet sollicitus esse debet Religiosus vel Sacerdos, ut hanc in hac virtute radices figat.*

Confidera II. Ad hunc finem non modicè conducuntur si bene ponderet, inprimis quidem causas, propter quas merito summam de gratia vocationis fiduciam concipere possit. Prima est, quia agitur de honore DEI; hinc Religiosus cum Josue dicere potest; *Quid facies magno Domini tuo?* Josue

Secunda est, quia laboratur pro re summè DEO desiderata, consequenda, si ergo Deus Beseleel spiritu DEI, Sapientia & intelligentia, & scientia in omni genere replevit (ut Exod. 30. legitur) ut tabernaculum materiale DEO gratum conficeret, quid non faciet ijs, quos elegit, ut ex animabus facerent templum DEI sanctum: infinities ei magis dilectum, quàm illud materiale fuerit? Tertia est, quia pro Christo legatione fungitur talis Religiosus vel Sacerdos, ut S. Paulus 2. ad Corinth. 5. de se dixit; quidni ergo omnia ad hanc legationem necessaria speret? an non audiet à Christo: *Ego habeo vobis & sapientiam &c.* 2. Math. 10. Pari modo iurabit etiam considerare causas, ob quas extraordinarium præmium sperare possit Religiosus vel Sacerdos. Quarum prima est, puritas motivi, scilicet sola DEI Gloria; unde quò minorem mercedem accepit in ista Vita, tantò maiorem accipiet in altera. Secunda est, operum præstantia; nam, teste S. Dionysio, *opus divinissimum est, cooperari DEO in salute Animarum.* Tertia est, operum Varietas, & multitudo, quia talis Religiosi vita est quasi continuum opus misericordie, & quidem spiritualis, quæ longè præstat corporali. Quarta est, operis difficultas. Quinta denique est modus peragendi hæc opera, scilicet ex obedientia, qui mirè auget operis dignitatem. Quæ omnes causæ facient, ut meritò sperare possit Religiosus, se auditurum olim à Christo. *Euge ierue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam.* Math. 25.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc motiva ad spem tuam erigendam, & quomodo tu deinceps iisdem te ad maxima quæque opera, in tuam aliorumque salutem pattanda exercitare velis.

Pro IV. Die.

MEDITATIO I.

DE PRIMO ACTU CHARITATIS, SCILICET ERGA DEVM, SIVE DE CONTEMPTU OMNIUM RERVM TERRENARVM.

Punctum I.

Confidera I. Quantas causas habeas ad DEUM summè amandum. Omissis aliis tres tantùm has diligenter perpende

Instr. VIII.

Q 9

pende

pende. Prima est, quia ille solus bonus est, & fons omnia bonitatis; *Cur ergo* (ut cum S. August. te alloquat) *quæres permulta, quarens bona anima, & corporis tui? ama unum bonum, & satis est*: maxime cum omnes res conditæ, cum bonitatem illarum admiraris & appetis, illis Christi verba Lucæ 18. te alloquantur: *Quid me dicis bonum? nemo bonus, nisi solus Deus*; Secunda est, quia ipse summè nollexit, ut beneficia creationis, Redemptionis, Vocacionis, Justificationis, Glorificationis &c. copiosè ostendunt, si quis injustus est secundum Ethicos, qui amantem non redam, quantum scelus erit, tantopere amantem non vicissim diligere: an non locum in tali habebit S. Augustini sententia exclamantis: *Domine, qui te non diligit, quia creatus est infernum meruit, sed qui te non diligit, quia redemptus est* (adde tu, quia vocat⁹ justificatus est, meretur, ut novus testam⁹ pro eo fiat): Tertia est, quia in nullo alio objecto satisfacere potest, appetitus amoris nostri, hinc verè exclamavit S. August. *Fecisti nos ad te, Domine, & inquietum est cor nostrum donec requiescat in te*, scilicet quàm parùm globus potest implere vas triangulare, tam parùm totus mundus cor nostrum ad implendum triangulare, idè quæ ad solam SS. Trinitatem capere potest, dam factum replere poterit.

Considera II. Cùm una ex his causis sufficeret ad charitatem nostram in DEUM excitandam, quàm pertinax illud esse debeat, quod triplici hac causa, velut triplici funiculo qui difficulter rumpitur, ad amorem suum in DEUM convertendum pertrahi se non sinit, nec persuaderi? an non de hoc corde verè dici potest, illud S. Pauli: *Si quis non amat Dominum nostrum IESUM Christum, anathema sit.* 1. Cor. 16.

Considera III. DEUM te ultrò ad suum amorem deum invitare illis verbis Cant. 6. *Revertere, revertere, Sponsa mea, revertere, revertere, ut intuemur te.* An non exspectare poteris cum Sponsa: *Anima mea (& cor meum) liquida est* (in amorem DEI) *cùm dilectum meum locutus est mihi* non vel nunc denuò cum S. Augustino exclamabis: *Serius me amari, pulchritudo tam antiqua & nova, serò te amari. Ecce tu intus eras, & ego foris, mecum eras, & ego tecum non eram.* Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Sicut mulier illa 3. Reg. c. 3. noluit infan-
 tem, quem generat, vivum dividi, ita DEUM etiam nolle
 dividi per amorem cor tuum, quod ad se solum amandum
 creavit: Hinc Thomas Kemp. l. 2. c. 7. ait: *Dilectus tuus*
illu est natura, ut nolis alienum admittere, sed solus sult
te tuum habere, & tanquam Rex in proprio throno sedere.
 Hinc DEUS ipse quodammodo illis Christi verbis. Joan. 18.
 creatas res deferendas adhortatur: *Si me quaritis, sinite*
me abire.

Considera II. Quam promptè & libenter valedicere de-
 ces omni creaturæ, ut amore DEI deinceps plenius frui
 possis; quis enim non libenter guttulam aquæ relinqueret, si
 pro ea fons dulcissimi nectaris offerretur? quis umbram non
 promptè dimitteret, si ipsam substantiam possidere posset?
 quis leprosam & turpem Concubinam non ultrò expelleret,
 si formosissimæ Virginis amore, conjugioque frui posset?

Considera III. Quæ creatura hætenus à te inordinate fue-
 rit amata, & quomodo vel nunc illi valedicere velis, & dolo-
 rem ex tali dimissione ortum illis Elcanæ ad Annam prola-
 tis verbis, tibi que nunc velut à DEO dictis lenire: *Anima*
mea, cur sles? aut quamobrem affligitur cor tuum? nunquid
ego melior tibi sum, quam decem, imò mille tales creaturae?
 Hæc ergo cum S. Augustino: *Scio, Domine, quia malè mihi*
præter te, non solum extra me, sed in meipso, & omnia
mihi copia, qua Deus non est, egestas est mihi, l. 13. Confess.
 1. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quanta felicitas tibi per hunc amoris actum
 inventura sit, cum enim omnes lites (& imperfectiones)
 præter S. Jacobum, c. 4. ex concupiscentiis nostris nascantur,
 concupiscentia autem ex opinione indigentia juxta Ethico-
 nam doctrinam oriatur, consequens est, ut, sicut per amorem
 DEI omnia possides, ita mox indigentia opinio, atque adeò
 concupiscentia, & cum hoc omnis turbatio & pecca-
 tum tollantur, quod præclare S. Thomas Kemp. l. 3. c. 37.
 indicavit his verbis: *Tunc deficient omnes vana phantasiae*

Q9 2

con-

conturbationes iniqua, & cura superflua. Tunc etiam videtur immoderatus timor, & inordinatus amor moriturus tunc experieris verum esse, quod S. Bernad. in júbilo dixit: *Quem tuus amor ebriat, novit; quid IESVS sapiat, quomodo felix est; quem satiatur, non est ultra, quod appetat.*

Considera II. Quomodo hanc felicitatem opere ipsius pertæ sint plures animæ DEUM sincerè amantes, præcipue Franciscus, diu nocturne in animo versans illud: *DEVS meus & omnia.* Item ille Monachus, semper etiam inter comestiones lætus, quia (ut ipse querentibus causam lætitiæ respondit) DEUM meum eripere nemo mihi potest.

Considera III. Quàm malè tu hætenus egeris, te felicem te ista privando, quàm justè ad eò exclamare cum Anna, Tobie Matre possis: *Omnia simul in te unò (ò mi Deus) habentes, te non dimittere debuimus à nobis.* Tobie cap. 10. *ergo vel nunc cum S. Davide Ps. 72. Quid mihi est in Cælesti? & à te quid solui super terram? dic cum S. Paulo Rom. 8. Quis me separabit à charitate DEI? Et. Colloquium cum Christo.*

Pro IV. Die.

MEDITATIO II.

DE SECUNDO ACTU CHARITATIS
VINÆ, NEMPÈ DE PVRA INTENTIONE.

Punctum I.

Considera I. Inter officia veri amoris non potest meritò à SS. Patribus & Ascetis reputari, quod amor omnia sua obsequia & opera ad solum Amati honorem & neplacitum dirigat, neque aliud pro labore suo præsumat exigat, quàm amato placuisse, id quod in amore, quo Religiosi DEUM amant, vel maximè locum habet; nam, testatur Bernardo, *suspectus est amor, cui aliud quid adipiscendi suffragari videtur.*

Considera II. An & quomodo tu hætenus per ejus purissimam intentionem tuam erga DEUM amorem declaraveris. Id ex sequentibus indicis facile colliges. 1. Si æquè in occulto exactè opera tua facias, atque in publicis coram alijs perficere consueveris. 2. Si perinde tibi sit

quos, siue multos operum tuorum spectatores habeas. 3. æquali promptitudine humilia ac gloriosa officia suscipias, obeasque. 4. Si neque ob laudatum opus inaniter ac modicè exultes, neque ob vituperatum inordinatè tristescas. 5. Si quocunque successu tuorum operum contentus sis &c.

Considera III. Quàm pauea ex his indiciiis in te reperias, quàm exiguus proinde tuus in DEUM amor hactenus fuerit, quomodo deinceps saltem in id unice incumbere velis, ut placere cum Christo possis; *Ego, qua placita sunt ei, facio, semper*, Colloquium ad SS. Patronos &c.

Punctum II.

Considera I. Quàm æquum sit, ut deinceps operibus tuis non aliam intentionem admisceas, quàm solius DEI beneplacitum, cum quocunque te convertas, nullibi maiorem pro tuis laboribus mercedem inuenire possis, quod quidem facili cognoscas; si condiciones, quas in mercede etiam excogitabili requireres, accuratius perpendas. Quarum prima est, ut sit magna; atqui placere DEO tam magnum est præmium, ut de facto Beati plus delectentur in hoc, quod placeant DEO, quàm quod ejus aspectu fruantur; unde meritò DEUS ad Abrahamo dixit, Genes. 15. *Ego protector tuus sum, & merces magna nimis.* Secunda est, ut parata sit, seu statim offeratur; atqui beneplacitum DEI mox eo momento, in quo opus peractum est, obtinetur. Tertia est, ut inaufertibilis sit; atqui solum DEI beneplacitum hoc habet, quia fieri non potest, ut id, quod semel DEO placuit, displicere incipiat; unde patet, nullam huic mercedi æqualem, neq; in ipso cælo reperiri posse.

Considera II. Qualia præterea commoda ex tali intentione reportaturus sis, videlicet summam ad opera omnia *indifferentiam* (cur enim unum præ alio appetas, cum in omnibus præmium tuum, id est, beneplacitum DEI æqualiter obtinere possis?) summam in quovis negotio *diligentiam* (si enim opera, quæ Principibus & Regibus hujus Mundi parantur, tantâ cum industriâ & perfectione laborantur, quantum diligentiam adhibebit, Qui scit, sua opera non hominum, sed DEI beneplacito præparari?) summam in omni labore

bore *alacritatem* (si enim spectatorum multitudo & constantia tantos Animos virésque addit Actoribus in theatris, quanto majores addet animos præsentia & aspectus DEI, cui soli placuisse infinities majus est præmium, quam à ceteris omnibus hominibus & Angelis etiam possibilibus omnino cogitabili modo placuisset?)

Considera III. Quàm præclari sint hi fructus, & operandi Operario in Vineâ Domini laboranti, ut cum Jacobi Patriarcha omnis labor per totam vitam suscipiendus sit & brevis ei videatur, præ Desiderij, quo DEO placere contigit, magnitudine. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quibus mediis uti deinceps velis, ad hanc purissimæ intentionis saluberrimum Exercitium, frequentia non displicebunt. 1. Si sæpius & accuratè perpendas, quanti faciendum sit placere DEO. 2. Si hoc præmium frequenter, & initio maximè posteriorum operum animo tuo objicias. 3. Si quando in publico opus aliquod honorificum peragendum est, priùs tecum perpendas, quam modicum foret præmium, si ab universis tuis Auditoribus & Spectatoribus summam laudem atque applausum ferres, cum solo DEI beneplacito comparatum, atque adeò hoc solo tuo operi præfigas. 4. Si opera, quæ in occulto facis, singulari cum industria & alacritate facias, eo potissimum capite, quia credis, te à DEO spectari, & illi soli summè placere cupis. 5. Si postquam Laus & gloria tibi ex operibus quo parva est, mox eâ repudiata ad tuum præmium revertas, applicando ad hunc finem verba illa à S. Angustino paulò aliter prolata: *Infelix homo, ò DEVS, qui omnium hominibus placet, & tibi displicet; Beatus vero, qui tibi placet, etsi illis omnibus displiceat. Qui serò tibi placet, non quia illis, sed quia tibi placet, beatus est.*

Considera II. Quàm apta sint hæc media ad insignem hoc exercitio profectum brevi tempore faciendum.

Considera III. Quomodo tu hactenus ijs usus sis, ut deinceps velis. Colloquium ad Christum.

CONSIDERATIO

Pro Quarta Die.

DE VICTORIA SUI.

Punctum I.

Perpende triplicem esse victoriam, quam de teipso reportare debeas, generalem scilicet, quotidianam, & perpetuam. Igitur

Examina te 1. An generalem Victoriam obtinueris, & ita spiritualiter te occideris, ut tibi & concupiscentiis tuis mortuus dicere possis cum S. Paulo: *Vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus.* Galat. 2. Item: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri IESU Christi, per quem mihi Mundus crucifixus est, & ego Mundo.* Galat. 6.

Examina te 2. An quotidianam Victoriam obtinueris, scilicet quotidie manè cogitando, quid tibi in die difficillimum accidere, vel in via perfectionis maximè impedire, vel in gravem lapsum impellere possit, & hoc generoso animo superando, vel removendo?

Examina te 3. An perpetuam Victoriam obtinueris habitus, scilicet in singulis actionibus tuis studendo, ut aliqua in te teipsum superes, sive quod idem est, aliquid voluntati tue adversum facias, ut suo modo illud S. Davidis usurpare possis, propter te mortificamur tota die. Ps. 43.

Punctum II.

Perpende, quantas divitias spirituales meritorum ac Virtutum, quantam gloriam, gratiamque apud DEUM & homines, quantam lætitiã tibi trinã hac Victoria causare possis. Dic enim, quid sentires de illo duce, qui post generalem de hoste maximo Victoriam reportatam, quotidie imò singulis horis unam de hostibus suis Victoriam reportaret? Quanto in honore apud omnes habendum? quantis præmiis à Principe suo remunerandum, quantam ex talibus Victoris, honoribus, præmiisque voluptatem percepturum putas? at qui melior est, qui dominatur animo suo, expugnatore urbium, teste Sapiente Prov. 16. quis ergo non ampliora quæque præmia speret? Audi, quid DEUS tali Victori promittat,

Q 4

&

& inde victoriam hanc æstimare disce: *Vincens dabo me-
na absconditum, & dabo illi Calculum candidum, & in
calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui ac-
cipit.* Apocal. 2. *Qui Vicerit, faciam illum Columnam in
templo DEI mei, & foras non egredietur amplius, & scri-
bam super eum nomen DEI mei,* Apocal. 3. *Qui Vicerit, do-
bo ei sedere mecum in throno meo. Sicut & ego Vici, & si-
cum Patre meo in throno eius. Qui Vicerit, sic Viciator
sumentis albis, & non delebo nomen eius de libro Vitæ.
Confitebor nomen eius coram Patre meo, & coram Angelis
eius.* ibidem. An non ergo meritò Seneca dixit, *Imperium
sibi maximum esse imperium?* an non ille Poëta bene ce-
nit: *Tunc omnia jura tenebis, si poteris Rex esse tui?* hinc
ergo Thomam de Kempis l. 1. c. 3. adhortantem: *Quis
bet fortius certamen, quam, qui nititur Sincere seipsum
hoc deberet esse negotium nostrum, Sincere scilicet seipsum
& quotidie seipso fortissem fieri, ac in melius aliquid progre-
dere. Sed & fructum secururum audi l. 3. c. 53. explicat
si temetipsum perfectè Viceris, cetera facilis subijci
perfecta Victoria est, de semetipso triumphare; qui enim
ipsum subjectum tenet, ut sensualitas rationi, & ratio
cunctis obediatur mihi (DEO) hic verè Victor est sui, &
minus Mundi.* Thomas Kemp, loco citato.

Punctum III.

Perpende, quæ mediâ tibi ad hanc victoriam obtinendam
servire possint: Tria præ cæteris apta censeo. Primum
auxiliares è Cælo copias petere; An non præ cæteris apta
Maria de Victoria, quæ sola est terribilis ut castrorum
ordinata? An non etiam Angelus Custos, cæteri que Patres
seriò invocati magnam Victoriæ spem facient? Secundum
est, arma bona præparare, an non aptissimus videbitur
dius S. Michaëlis, *quis ut DEVS?* profectò non est alter
similis. An non & Scutum Davidicum præ aliis placebit,
quo ipse Psal. 6. *Vi scuto bonæ voluntatis coronasti nos?* Ter-
tium est, magno animo hostem aggredi, quem in finem pro-
derit sæpius considerasse, & meminisse DEI, aspicientis pro-
gnantem, præmij ex Victoria reportandi, damnorum ab hoste
ste tibi, proximo, DEO, illatorum, Sociorum tuorum fortis

per certantium, imò & Filiorum sæculi ob spem minoris longè præmij similes Victorias reportantium. potuerunt ergo illi, & istæ, & tu non poteris? An non ergo dices tandem cum Davide Psal. 17. *Persequar inimicos meos, & comprehendam eos, & non conuertar, donec deficiant.*

Pro IV. Die,

MEDITATIO II.

DE TERTIO ACTU CHARITATIS DIVINÆ,
NEMPE DE CONFORMATIONE VOLUNTATIS
SVAE CVM DIVINA.

Punctum I.

Considera I. Inter alios effectus amoris primarium ferè esse, quòd uniat amantem cum amato, hanc autem unionem potissimum consistere in ipsarum voluntatum conjunctione, ut scilicet idem velint, ac nolint.

Considera II. In quo consistat perfecta conformatio voluntatis tuæ cum divina, nimirum hoc, ut omne id, quod DEUS circa te vel alios ordinaverit, non modò per intellectum comprobes, sed etiam per voluntatem cum gaudio arripas, & per potentias reliquas non minori industria atque alacritate exequaris, quàm si à teipso juxta summam appetitûs tui inclinationem fuisset electum. Hoc ipsum paulò alij verbis expressit Thomas Kemp. l. 3. c. 25. dum dixit, perfectionem hominis, & per consequens etiam perfectam voluntatum & animarum unionem consistere, in offerendo te ex toto corde tuo voluntati divinæ, non querendo, quæ tua sunt, nec in parvo, nec in magno, nec in tempore, nec in æternitate, ita ut una æquali facie in gratiarum actione permanear, inter prospera & contraria, omnia æqua lance pensando.

Considera III. Quàm longè hæctenus ab hac perfectione abfueris, atque adeò meritò illam increpationem Christi apud Thom. Kemp. l. 3. c. 11. audire merueris: *Fili, oportet te adhuc multa discere, quæ necdum bene didicisti. Quæ sunt hæc, Domine? ut desiderium tuum ponas totaliter secundum*

Qq 5

cundum beneplacitum meum, & tui ipsius amator non sis, sed mea voluntatis cupidus amulator.

Vide ergo, quomodo deinceps hac in parte te gerere velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum I I.

Confidera I. Quanto studio ac desiderio te huic exercitio conformationis, voluntatis tuæ cum divina impendere debeas, idque ob tres maximè causas, quarum prima est, desiderium & quasi voluptas DEI, quam ex tali exercitio capias, nam de te ad suos Sanctos quodammodo dicit, quod olim de S. Davide dixit: *Inveni virum secundum cor meum, qui faceret omnes voluntates meas.* Secunda est, proximi utilitas, cui per nullum aliud exercitium magis prodesse potes; nam sicut ille Rusticus, qui omnem tempestatem de manu DEI benevolè accepit, semper habuit fruges optimas (uti in Vita PP. refertur) ita & Religiosus ille felicissimus semper successum operum suorum sperare poterit, qui in omnibus officiis, eorumque administratione suam voluntatem divinam conformat: hoc enim est, quod Christus ipse apud Joannem c. 15. dixit: *Qui manet in me, & ego in eo, pro voluntatum unionem) hic fert fructum multum.* Tercia est, summa pax & tranquillitas, quam in hac & altera vita percipies; Quid enim magis in hac vita sperare, aut optare potes, quàm ut omnia tibi ad votum succedant? atqui hoc obtinebis per dictum exercitium, unde meritò S. Catharina Senensis dixit, talem hominem esse similem Christo Salvatore, qui etiam in hac vita Beatitudinem percepit.

Confidera II. Cùm nemo in hac Vita aliud magis optare aut optare prudentius possit, quàm Beatitudinem huic Statui convenientem, quàm imprudenter hactenus feceris, dum per longas ambages, difficilè que vias beatitudinem vanam & falsam in rerum creaturarum amore, & Voluntatis propria executione Quærivisti, cùm tamen veram, solidamque Beatitudinem viâ tam compendiosâ facilique reperire potuisses.

Confidera III. Quomodo vel nunc à priori via discedens atque ad hanc percurrendam toto animi conatu converterere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ subsidia præ cæteris conducant, ad Voluntatem tuam cum Divina perfectissimè uniendam; ea jam pridem Servator ipse Catharinæ Senensi indicavit, dum præcepit, ut primò quidem firmissimè crederet, DEUM summè potentem esse, adeòque nihil in hoc Mundo sine ejus voluntate accidere posse: Deinde ut pariter crederet, eundem DEUM summè sapientem esse, atque adeò scire id, quod evenire hominibus permittit, in eorum bonum convertere: Denique ut non minùs crederet DEUM etiam summè bonum esse, adeòque non tantùm posse, & scire, sed etiam velle, omnia in Electorum suorum utilitatem ordinare.

Confidera II. Quàm solida & efficacia meritò censeantur hæc media, sive ipse eorum Author consideretur, sive eorum aptitudo ad finem prædictum spectetur, cum planè imprudentissimum esse hominem illum oporteat, qui firmiter tres illas DEI perfectiones, potentiam scilicet, sapientiam & bonitatem apprehendens, & credens, etiamnum tergiversaretur in omnibus eventibus suam Voluntatem Divinæ conformare.

Confidera III. Quomodo tu deinceps his mediis uti velis, & cum S. Davide exclamare: Unam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus Vitæ meæ, ut videam voluntatem Domini, & visitem templum sanctum ejus. Ps. 26. Colloquium ad Christum.

Pro V. Die.

MEDITATIO I.

DE CHARITATE ERGA DOMESTICOS.

Tessera.

HOc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut Ego dilexi vos. Joan. 15.

Punctum I.

Confidera I. Quod à S. Joanne 1. c. 4. dictum sit: hoc mandatum habemus à DEO, ut, qui diligit DEUM, diligat & Fratrem

Fratrem suum; quod præceptum, etsi omnibus hominibus conveniat, præcipuè tamen à Religiosis & Sacerdotibus observari debet, ut qui se præ alijs facerent esse Discipulos Christi, atque adeò conari debent, ut in illis locum habeat illud Christi: *In hoc cognoscent omnes, quoniam Discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem* Joan. 13.

Considera II. Charitatis hujus perfectionem in eo consistere, ut diligas proximum tuum, sicut teipsum; unde iustibus illius exercendis duplex hæc regula adhibenda est. Quod ab alio oderis fieri tibi, vide, ne tu alteri facias. *Th. 5. c. Et: Omnia, quaecunque vultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis; Math. c. 7.*

Considera III. Quid tu maxime fieri, aut non fieri vel optares, an non ut omnes à tua offensa, (sive cogitatione, sive verbo, sive opere commissa) caveant; & quidquid boni (sive utilis, sive delectabilis, sive honesti) præstare poterant, ex animo conferre studeant? idem & tu alijs facito. *Colloq. ad SS. Patronos &c.*

Punctum II.

Considera I. Quot titulos habeas, causasque, ob quas summè studere debeas, huic virtuti; nam 1. id Christus à te exigit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Joan. 13. 2. Id ipsum à te status tuus exigit, qui, cum sit unum quasi corpus, quid magis optare poterit, quàm ut membra inter se, quàm arctissime conjuncta maneat? 3. Id quoque à te externi exigunt, qui à te tuoque statu auxilium in spiritualibus expectant; ad hoc enim quid magis necessarium, quàm ut membra operantur benè cohæreant, & ab anima (quæ in Religiosis Ordinibus est Spiritus Sanctus) informari, aptaque effici ad operandum possint? 4. Id tua, & Fratrum tuorum utilitas, lætitiâque exigit; quod enim majus tormentum in corpore erit, quàm membrorum à se invicem separatio? Quæ autem major voluptas, quàm corpore, membrisque benè cohererentibus & sanis gaudere? an non tunc jure locum habebit illud S. Davidis ps. 132. *Ecce, quàm bonum est, & quàm jucundum habitare Fratres in unum, quoniam illic dabit Deus benedictionem, & vitam usque in sæculum.*

Confidera II. Quam potentia ſint hæc motiva ad utiliſſimum dictæ charitatis ſtadium perſuadendum, quamque verè S. Paulus i. ad Cor. c. 13. dixerit: *Si linguis hominum loquar & Angelorum; ſi fidem habeam, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil ſum.*

Confidera III. Quomodo tu hæc motiva hæc perpende; & quid deinceps eorum intuitu in hac materia facere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quibus medijs hæc virtus in corde Religioſi vel Sacerdotis ſolidè, firmitèrque plantari poſſit; tria potiſſimum præ cæteris ſervire poterunt. Primum eſt frequens & devotus uſus S. Communionis; hoc enim Sacramentum, cum ſit pignus amoris, & cum in ſe contineat, de quo S. Paulus ad Ephel. 2. dicit: *ipſe eſt pax noſtra, qui fecit utraque unum* &c. Meritò aptiſſimum medium cenſetur ad animas eorum, qui illud ſuſcipiunt, conjungendas, quam ob cauſam forè Chriſtus pro materia hujus Sacramenti aſſumpſit panem ex pluribus frummenti granis coagmentatum. Secundum eſt, abnegatio propriæ voluntatis, & concupiſcentiæ, quæ radix eſt omnis diſcordiæ; hinc S. Greg. hom. 13. in Evang. ait, in cælis non fore ullam animi moleſtiam, peccandi ve materiæ, quia non adest ibi *meum ac tuum* frigidum illud verbum, & quidquid eſt malorum, in vitam noſtram invehens, innumeræque gignens bella. Accedit, quòd ubi propria voluntas exiit, divina induetur; unde propter tam arctam cum Deo unionem necelle eſt, magnam etiam creaturarum voluntatum inter ſe conjunctionem otiri, cum lineæ, quò propius ad centrum tendunt, tantò arctius inter ſe coeant, & juxta commune philoſophorum axioma: *Quæcunque ſunt eadem unè tertio, etiam inter ſe eadem eſſe cenſeantur.* Tertium eſt, ſi Fratres noſtros, non ut homines, ſed ut Chriſti perſonam repræſentantes intueamur, & quo amore ipſos, hoc & Chriſtum nos amplexurum credamus; quis enim hoc medio inſtructus lædere adhuc proximum auſit, & non potiùs omnibus charitatis fraternæ obſequijs ipſum, & in ipſo Chriſtum demereri ſtudeat.

Confidera II. Quam frequens tibi horum mediolorum occaſo

casto in statu tuo offeratur; quàm gravis proinde hæc socordia tua fuerit, quàm salutaria & efficacia media ad tam præclarum finem, obtinendum adhibere distulisti.

Considera III. Quomodo deinceps hæc media in prætinu deducere, iisque charitatem fraternam, tum in te, tum in alijs insigniter promovere velis; Colloq. ad Christum &c.

Pro quinta Die.

MEDITATIO II.

DE CHARITATE ERGA EXTERNOS.

Punctum I.

Considera I. Causas, propter quas non erga domesticos duntaxat, sed etiam erga externos charitatem specialem exercere debeas, omisiss alijs, quatuor tibi sufficere possunt. Prima est, quòd, teste S. Greg. nullum omnipotenti Deo tam gratum sit sacrificium, quàm zelus animarum. 2. Et Christi amor erga te, & omnes alios, quos redemit; an non ergo vicissim eum redamabis? vis autem scire, quomodo illi præstare queas? audi ipsum Christum, Jo. 2. id indicantem dum ad S. Petrum dixit: *Simon, Ioannis diligis me? pascis oves meas*, nimirum non melius illi beneficium justificationis, redemptionis, glorificationis &c. rependere potes, quam si proximi tui justificationem, & salutem promovere studeas. Sic enim quidquid uni horum feceris, ipsi quoque Christo fecisse censeberis. Tertia est, quia quivis homo est imago Dei, & quidem post Angelos omnibus alijs rebus conditione præstantior, & infinito pretio sanguinis Christi redemptus. Item est Frater tuus, non carnalis, sed spiritualis, ex eodem Christi sanguine (unde longè perfectior Cognatio surgit) tecum progenitus. Est tandem & membrum ejusdem corporis, cujus tu membrum es; an ergo videns imaginem ligneam Christi in luto aut periculo incendij jacentem non accurres, & eripere conaberis, & Dei imaginem tam pretiosam in luto peccati, & periculo æterni incendij constitutam aspiciens non succurres, & liberare à tali periculo studebis? an à Fratre tuo aut membro corporeo, malum omne tam studiose arcebis, & Fratres tuos & membra spiritualia à summo peccati

peccati & æternæ damnationis malo non eripere conaberis?
 Quarta est, quia vocatio propria id exigit, si enim, quo ma-
 jori beneficio Aulicus quis ad supremam aliquam dignita-
 tem officiûmque est promotus, tantò magis se obligatum pu-
 tat, ad officium tale summâ cum diligentia administrandum,
 quid tu non facies, qui summo beneficio ex tot millibus ele-
 ctus, & ad illud officium assumptus es, de quo S. Dyonisius
 dixit: *Omniûm divinorum divusnissimum est, cooperari Deo
 in salute animarum.*

Considera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, quàmque
 frigidum esse cor tuum debeat, si etiam tot motivis, veluti
 tot statibus excitatum, necdum tamen veri zeli ignem con-
 cipiat.

Considera III. Quomodo saltem deinceps perfectius vo-
 cationi tuæ satisfacere velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II-

Considera I. In quibus capitibus verus zelus animarum
 consistat, scilicet in tribus potissimum. 1. Ut voluntate, id
 est, ardenti desiderio proximi salutem promoveas, exemplo
 Moysis petentis aut dimitti populo culpam, aut se de libro
 vitæ deleri; S. Pauli cupientis pro Fratribus, anathema fieri.
 S. Davidis de se dicentis: *Tabescere me fecit zelus tuus &c.*
 imò ipsius Christi in cruce etiamnum salutem hominum si-
 tentis. 2. Ut eandem verbis promoveas, quod tripliciter
 præstare potes, scilicet, vel precando (ad morem Esther:
*Obsecro Domine, dona mhi animam meam, pro qua rogo, &
 populum pro quo obsecro*) vel adhortando (juxta consilium
 S. Pauli. 2. ad Tim. 4. *Prædica Verbum, instâ opportune, im-
 portune, arguè, obsecra, increpa, in omni patientia & do-
 ctrina*) vel instruendo in ijs, quæ ad salutem consequendam
 sunt necessaria. 3. Ut eandem etiam opere promoveas,
 scilicet exemplo (quia longum iter per præcepta, breve &
 efficax per exempla) operibus pœnitentiæ (pro ipsis pecca-
 toribus, placando Deum. sicut Christus patiendo pro nobis
 placavit) Sacramenta administrando, aliâque similia ope-
 ra charitatis exhibendo.

Considera II. Quàm parùm tu hæctenus his modis salu-
 tem proximi tui promoveri conatus sis, quàm justam proin-
 de

de offensam Dei tui incurreris, perinde ut is, qui ad pascedas oves destinatus omnia alia, quam quæ ad officium suum pertinebant, egerit.

Considera III. Quomodo saltem deinceps hanc negligentiam emendare, & ferventioribus obsequijs competere velis.

Punctum III.

Considera I. Cùm officium hoc satis arduum sit, quomodo modum deinceps adhibere debeas, ut cum magno tuo meliorum fructu illud obeas; eum modum intelliges, si memento, Spiritum S. super Apostolos in specie ignis apparuisse, ut indicaret, zelum verorum Apostolorum ignis propinquitates in se continere debere, & si quidem, sicut ignis, dum alia calefacit, semper sursum tendit, ita & te per intentionem tuam, & pias aspirationes mentem semper in caelos erectam habere debere. 2. Sicut ignis, dum alia objecta accendit, nihil de calore suo amittit, ita & te sollicitum esse debere, dum alijs prodesse cupis, tibi noceas. 3. Sicut ignis pauperem æquè ac divitem, ignobilem æquè ac nobilem calefacit, ita & te æqualem omnium curam suscipere debere. 4. Sicut ignis magis propinquos vehementius & citius calefacit, ita & te primam eorum curam habere debere, quibus majorem necessitatem magis tibi propinqui sunt, magis operam tuam exigere videntur. 5. Sicut ignis cupit omnia in se convertere, ita & te debere velle omnes charitates divina & proximi ardere. 6. Sicut ignis prius exsiccat, quam accendere cupit, ita & debere te prius peccatores a peccatis & desiderijs carnalibus liberare, quam eos ad virtutes exercendas hortaris, & instruas. 7. Sicut ignis non extinguitur, quàm diu lignum adest, ita & tuum zelum non prius extingui debere, quàm vita, aut vires, occasio deficiat.

Considera II. & III. Quomodo tu hæc omnia observare aut deinceps observare velis.

Pro quinta Die.

CONSIDERATIO.

DE REGULARUM OBSERVATIONE.

Punctum I.

Examina te 1. An magnam de regulis tuis æstimationem conceperis?

Examina te 2. An sufficientem cognitionem earundem regularum comparare studueris, eas frequenter legendo, aut audiendo, accurratè meditando, firmitèrque memoriæ imprimendo?

Examina te 3. An facilem tibi in earum observatione præxim reddideris, scilicet prævidendo occasiones, in quibus illæ observari possint; in ipso actionum tuarum exercitio te per illas dirigendo, & tandem examinando, quomodo in hac vel illa occasione illas observaveris?

Examina te 4. An & quæ Regulæ in particulari hæctenus te frequentius fuerint neglectæ? & quæ talis transgressio- nis occasio, aut causa extiterit?

Punctum II.

Perpènde causas, ob quas summam de regulis tuis æsti- mationem concipere debeas.

Prima est, Quia Regulæ tuæ sunt voluntas Dei bona, be- neplacens, & perfecta, quam S. Paulus ad Rom. 12. probari iussit.

Secunda est, Quia ipsæ sunt optimum instrumentum ad ædificium perfectionis (propter quod ædificandum venisti in Religionem) facile & sine errore extruendum. Ipsæ quoque sunt forma (der Modus) Christi vitam & virtutes perfectissimè exprimens, unde si cor tuum amoris igne li- quefactum in eas transfundas, Christum exactè repræsenta- bis, dicerèque poteris cum S. Paulo: Vivo jam non ego, vivit verò in me Christus.

Tertia est, Quia de illis jure dici potest, illud S. Pauli ad Gal. 6. *Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illas, & misericordia;* Et illud S. Davidis Ps. 118. *Pax multa diligentibus legem tuam, & non est illis scandalum.*

Instrum. VIII.

R r

Quar-

Quarta est, Quia illæ sunt fortissimum scutum, quo tu contra omnes hostes tuos defendere poteris, diciturque cum S. Davide ps. 4. *Vt scuto bona voluntatis tua* (in regulis declarata) *coronasti nos.* Et Ps. 118. *Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo.*

Quinta est, Quia illæ sunt via, per quam Deus tuum fructorem, ejusque sectatores ad cælum duxit, & te quoque eodem ducere paratus est. Hinc post obitum S. Benedicti duobus Monachis ejusdem Ordinis Anima ejus pulcherrime ostensa est, & vir eidem insistens, addita hac voce: *Hæc via, quæ dilectus Domini Benedictus in cælum ascendit.* Nimirum *Beati immaculati in via, qui ambulavit in via Domini.* Ps. 118.

Punctum III.

Perpende, quid te hæctenus impediverit, à perfecta regularum observatione.

An non 1. exigua de illis æstimatio? ergo auge illam prædictorum motivorum frequenti & accurata meditatione.

An non 2. horror difficultatis? atqui memento, idem tibi accidere, quod Monacho nolenti ab initio viles cibos gustare; unde vidit quondam S. Petrum, & Honoratum Abbatem, nescio, quid condimenti Fratrum cibis inspergens, quo dulcissimi redditi sunt. Sic ergo & tu gusta cibum voluntatis Divinæ desiderabilem super mel & favam, & te semel generosè viceris, resolverisque ad eum constantem deinceps sumendum, miram in eo suavitatem experieris cum S. Davide ps. 118. exclamabis: *Quam dulcis fuerit meis eloquia tua, super mel ori meo!*

An non 3. respectus humanus? atqui noli timere eos, si multum agant, possunt occidere corpus, sed potius occidant eum, qui & animam & corpus perdere potest; cujus fructus pluris æstimandus est, quam omnium hominum etiam popululium gratia. Dic ergo cum S. Paulo: *Si adhuc hominibus placere, Christi servus non essem.* Gal. 1.

Pro quinta Die.

MEDITATIO III.

DE CHARITATE ERGA DEFUNCTOS.

Punctum I.

Considera I. Quantoperè Christus semper eam charitatem quæ erga miseros exercetur, & misericordia vocatur, commendavit in Evangelio, nam commendavit nobis illam in altissimo gradu, dum dixit: *Estote misericordes, sicut Pater vester cælestis misericors est.* Luc. 6. II. Ut magis ad eam alliceret, amplissimum ei præmium constituit, dicens: *Quicumque posum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigida tantum in nomine Discipuli, amen dico vobis non perdet mercedem suam.* Matth. 10. Illius solius dixit rationem in iudicio habendam. Matth. 25. ibidémque pronuntiavit, se, quidquid uni ex minimis præstitum fuerit, non aliter accepturum, & præmiaturum, ac si sibi ipsi factum esset, tandem Luc. 6. asserit, mensuram bonam, confertam, & cogitatam, & superfluentem datum iri, in sinum misericordiarum hominum.

Considera II. Si quælibet misericordia tanti sit à Deo, quanto plures facienda sit Misericordia omnium præstantissima? atqui talis est, quæ Defunctis præstat, uti ex varijs circumstantijs, quæ misericordiarum dignitatem augent, colligi potest, nam 1. magis indigenti datur. 2. magis digno & sancto. 3. Cum majori effectu, quia acceleratur Visio Beatificæ, cujus unicum momentum superat omnes mundi delicias. 4. Cum majori affectu & charitate, quia sunt Deo magis dilectæ. 5. Ex bonis summè necessarijs, scilicet bonis operibus. 6. Opus ipsum est præstantissimum, quia omnia ferè misericordiarum opera in se complectitur nam qui e. g. Communionem aut sacrificium offert pro defunctis, pascit eos parte Angelorum, potat Sanguine Christi, vestit veste gloriæ, visitat ægros, & à malis liberat, eripit è carcere purgatorij captivos, sepultos transfert in sinum Patris æterni, facit exultantem in aula cælesti recipi &c.

Considera III. Quanto proinde desiderio & affectu deinceps

R. 2

ceps

ceps te totum huic charitati erga Defunctos exercenda impendere debeas, & velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quo potissimum modo charitatem tuam liberalitatem erga defunctos exercere possis; perfectissimum meo iudicio erit, si serves regulam à Christo Luc. 6. prescriptam, & des mensuram *bonam* (id est, ea opera & gratias quas ex debito illis offers, cum magna diligentia & integritate præstando) *confertam* (omnem operum tuorum meritum satisfactorium, & impetratorium, sive in vita, sive post mortem tibi obventurum, modo alteri non obligatus sis, sed illis liberaliter transcribendo) & *coagitatam* (omnes tuas indulgentias, quæ per modum suffragij illis applicari possunt, lucrando, & applicando) & *superfluentem* (quantum superfluum ad similem erga illos misericordiam exercendam relinendo) in sinum eorum.

Considera II. Si Deus S. Paulinum & S. Joannem Eleemosynarium tantopere remuneratus est, etiam in hac vita quia divitias suas materiales pauperibus distribuit, quantum tantopere approbaturus, & verò etiam remuneratus erit eam misericordiam, per quam quis divitias suas spirituales scilicet opera bona, in egentissimas illas animas tam liberaliter distribuit?

Considera III. Quomodo tu hæcenus hanc misericordiam exhibueris, & deinceps exercere velis. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quid potissimum te hæcenus impediat, quò minus te tam liberalem erga Defunctos exhibere, non duo potissimum impedimenta obstiterunt? Primum erat, quòd charitas incipiat à se ipso, atque adeò ad debita propria solvenda prius inclinet: atqui scias, te purgatorium facilius vitaturum per hanc misericordiam, quam omnia tibi applicares. 1. Quia Christus promisit eam mensuram metiri, quàm ipsi mensi fuerimus; an ergo si te eam ex Purgatorio liberabimus, per animarum redemptionem, nos non semel saltem liberabit? 2. Quia anima, quæ impetrabat vitam sanctiorem, aut indulgentiarum

tionem &c. ut facilius satisfaciamus. 3. Quia ipsa hæc misericordia ob sui præstantiam est multò aptior ad satisfaciendum, uti in B. Gertrude & alijs probatum est, quæ propterea sine purgatorio ad cælos avolârunt.

Secundum erat, quod saltem viventibus oporteat partem horum operum transcribere; atqui scias animarum preces longè efficaciores esse, Deoque gratiores; an ergo si operibus tuis illas redimas, ut in cælos receptæ tuam & proximorum tuorum causam agant, non meliùs utrisque prospectum arbitraris?

Considera II. Quàm vanus fuerit timor, quo hæctenus tam præstanti utilique exercitio abduci te patiebaris; & quomodo deinceps saltem tantò liberaliorem te ergà defunctos exhibere velis, quantò parcius huc usque extitisti.

Considera III. Quanta cum diligentia & perfectione deinceps opera tua absolvere debeas, ut quæ omnia in subsidium animarum destinasti; si enim Deus tibi daret potentiam creandi pecuniam, quam in redemptionem Captivorum impenderes, an non aurum potiùs, quàm argentum, aut caprum creares? cur ergo data tibi potestate ad bene operandum, per eandem potiùs imperfecta opera, quàm perfecta efficias, atque in subsidium animabus purgantibus transmittas? Colloq. ad Christum.

Pro sexta Die.

MEDITATIO I.

DE RELIGIONE ET CULTU DEI.

Thesera. Dominum tuum adorabis, & illi soli servies. Deut. 6.

Punctum I.

Considera I. Quid sit Religio. Nimirum quòd sit virtus inclinans ad debitum Deo cultum exhibendum.

Considera II. In quibus potissimum rebus cultus iste consistat, nimirum in devotione (quæ est promptitudo mentis ad omnia, quæ ad divinum obsequium spectant) Oratione, Sacrificio Missæ, susceptione & administratione Sacramentorum, Votorum impletione, gratitudine pro acceptis beneficiis.

R. 3

beneficiis

beneficijs, & quod præcipuum est, exacta mandatorum regularum observatione, nam, vel Seneca teste, optimus animus, pulcherrimus Dei cultus est.

Confidera III. Quàm repidè tu & negligenter hunc cultum Deo tuo hæctenus exhibueris, atque adeò Religionis tue mine prorsus indignum te ostenderit. Vide proin, quando vel deinceps hanc socordiam emendare velis. Collocat SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quàm perfectum cultum Aulicæ, aliisque servi mundanorum Principum & Dominorum suis Dominis exhibeant; quanta cum promptitudine Dominorum societas imperia excipiant; quanta cum diligentia exequantur; & quanta cum constantia ad exitum usque ea perducant.

Confidera II. Quantò æquius sit, similem comparatum debito cultu isti Deo exhibendo adhibere, utpote qui in his partibus præter mundanis Dominis, sive dignitatibus, sive remunerantis liberalitatem, sive imperantis suavitatem consideres, quæ omnia brevi, sed vero tantum compendio complexus est, qui dixit: *Servire DEO, respice seipsum.*

Confidera III. An non jure tibi, tuisque similibus inopis Aulicorum greges ostendi queant, illudque Christi accipere: *Filij hujus sæculi prudentiores sunt Filij lucis in generatione sua?* Vide ergo, ut vel deinceps operibus tuis ostendas non homini te corruptibili, sed immortalis Deo, immortali servitium præstare.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum Aulicos, aliisque hujusmodi servos excitet, ad tam fidele & exactum servitium Dominis suis præstandum, an non sublimitas Principis; an honorum, aliorumque præmiorum spes concepta; an timor offensam, indignationemque sui Principis evitandi?

Confidera II. Si tantas vires ejusmodi Famulis addita modica, falsa, vanaque dignitas vilissimi hominis, tam parva & incerta merces, tam parva & impotentis offensam

nor, quantum robur tibi, aliisque Dei Famulis conferre de-
beat summa Domini, cui servitis, excellentia; amplissima,
quæ promisit, præmia; gravissimum, quod ex offensa im-
minet, damnum pœnæ, aliorumque malorum? an non ite-
rum jure objicere tibi universos mundi Famulos, illudque
S. Augustino olim à Continentia exprobratum, tibi repetere
potes: *Potuerunt isti, & ista, & tu non poteris?* illi cum
solis ordinarijs, tu cum extraordinarijs, & tam copiosis Dei
auxilijs? illi ob corruptibile præmium, tu ob æternum &
inexplicabile? illi ob hominis mortalis favorem, tu ob be-
neplacitum summi & immortalis Dei? illi tam gravia &
molesta servitia, tu tam suave & leve onus?

Considera III. Quàm meritò ob præcedentem tuam so-
cordiam erubescere debeas, & cum Evangelico illo ser-
vo clamare: *Domine, patientiam habe in me, & omnia red-
dam tibi.* Dic ergo, vel hodie cum S. Davide: *O Domine,
quia ego servus tuus, & Filius ancillæ tuæ. Ecce mancipium
Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Colloquium
ad Christum &c.

Pro Die' sexta.

MEDITATIO II.

DE RELIGIONE ERGA B. VIRGINEM.

Punctum I.

Considera I. quot titulis obli-geris ad singularem cultum
beate SS. Cæli Reginz exhibendum; omissis alijs tres modò
bene ponderâsse sufficiet. Primus est, voluntas Dei, hinc
S. Bernardus: *totâ medullis cordium, totis præcordiorum
affectibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas
eius, qui omnia nos habere voluit per MARIAM.* Secundus
est, quia Mater nostra est, quæ sub cruce nos peperit, & ergo
filij dolorum magis amant, & amantur à matribus, an pote-
ris non amare tantam Matrem, tanto cum dolore te enixam,
quæque ut S. Petrus Damiani ait, amat nos amore invinci-
bili, utpotè quos in ipsa, & per ipsam Filius & Deus illius
summa dilectione dilexit? Tertius est, quia nullum effica-
cius post Christi passionem medium ad vocacionis suæ pro-
positum

R r 4

positum exequendum Religiosus vel Sacerdos habet, quia
 si Advocatam habere hanc Virginem mereatur, ad cuius no-
 men (teste S. Anselmo, c. 6. de excell. B. V.) *Selecior in-
 verdum est salus, quam invocato nomine Filij, non quod ipsa
 Mater potentior sit (non enim ipse magnus & potens est, per
 eam, sed illa per ipsum)* Serum quia etsi merita invocantis
 non mereatur, ut exaudiatur, merita tamen Matris in-
 cedunt, ut exaudiatur. Hinc & S. Bernardus audacter de-
 re ausus est; *Ille solus o Virgo Beata, sileat laudes tuas, qui
 te fideliter invocatum senserit unquam in suis necessita-
 tibus sibi defuisse. Et quid mirum, si invocata ades, qui
 iam non invocatus praesto est.*

Considera II. Quam frequenter tu hactenus & extra orbi-
 nario modo maternum huius SS. Virginis in te amorem co-
 pertus sis, utpotè cui & vocationis tuae initium ac progres-
 sum, totamque adeò tuam, quam per statum tui susceptionem
 obtinisti, felicitatem adscribere meritò debeas, quam po-
 rùm autem vicissim, gratum te exhibere, & Filiali afflicti-
 tantam Matrem prosequi, & venerari studueris?

Considera III. Quomodo vel nunc eam in Matrem ho-
 nuò eligere, omnesque veri filij proprietates explere de-
 ceptis velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. In quibus potissimum officijs sincerus huius
 SS. Virginis cultus consistat. Tria praecipue observabis.
 Primum est, *maxima de ipsa aestimatio.* Hæc enim est quæ
 fundamentum posteriorum duorum obsequiorum; ad hanc
 porrò aestimationem conciliandam juvabunt binæ hæc tes-
 tentiæ benè ponderatæ, quarum prior est S. Anselmi de Co-
 cept. Virg. his verbis prolata: *Nihil tibi Domina, æquale
 est, nihil comparabile; omne enim quod est, aut supra te est,
 aut infra te, quod supra te est, solus Deus est, quod infra te est,
 omne, quod Deus non est.* Posterior est S. Bonaventurae in
 in speculo B. V. sic loquentis; *Ipsa est, quæ majorem facere
 Deus non potest; majorem facere Mundum possit; majorem
 Matrem, quam Matrem Dei facere non potest.* Secundum
 est, *Filialis* ad hanc SS. Virginem velut Matrem fiducia. Ista
 ta consilium S. Bernardi, hom. 2. in Missas; *In persequentiis*

angustiis, in rebus dubiis, *MARIAM cogita, MARIAM in-
voca; non recedat ab ore, non recedat à corde &c.* Ter-
tium est, *imitatio* in una alterave præcipua virtute, juxta
monitum ejusdem S. Bernardi loco citato, dum ait: *Vt im-
patres orationis ejus suffragium, non deserat conversationis
exemplum.*

Considera II. In qua potissimum virtute exigat hæc Vir-
go sui imitationem, nimirum in ea, propter quam illa me-
ruit Mater DEI fieri, dum dixit; *Ecce Ancilla Domini, fiat
mibi secundum Verbum tuum*; Hinc & ijs, qui in nuptiis
olim ejus suffragium expetierunt, respondit: *Quacunque
dixerit vobis, servate, & facite.*

Considera III. Quomodo tu hætenus tria hæc obsequia ei
exhibueris, aut certè exhibere deinceps velis. Colloquium
ad eandem SS. Virginem &c.

Punctum III.

Considera I. Inter alia veri amoris filialis officia etiam
hoc non postremum esse, si filius omni studio Matris hono-
rem amplificare, atque alios etiam in illius amorem ac Ve-
nerationem incitare conetur.

Considera II. Quam amplatibi hujus obsequij exhibendi
ocasio, in Statu tuo offeratur, sive in publicis concionibus;
sive privatis exhortationibus, sive libellorum ad eum finem
conducentium persuasa lectione, sive ad congregationes
frequentandas dato consilio, aliisque ejusmodi industrijs.

Considera III. Quam opere tibi tali obsequio SS. DEI
Parentem demereri posses, quantumque ab ea præmium,
tum in hac, tum in altera vita sperare, illud videlicet, de
quo Eccli. 24. c. scriptum: *Qui elucidant me, vitam eter-
nam habebunt*; vide proinde, quomodo deinceps etiam in
genere tuum erga tantam Patronam atque parentem
amorem copiosè ostendere velis. Colloq.
ad Christum.

CONSIDERATIO

Pro Sexta Die.

DE SPIRITVALIBVS EXERCITIIS,

Punctum I.

EXamina te 1. Circa hæc exercitia in genere, an de ijs par est, magnam æstimationem conceperis? an debitas industrias ad eadem ritè peragenda adhibueris? an suum cuique tempus accuratè, integrèque impendere consueveris?

Examina te 2. An meditationis finem obtinere studueris, qui est quadruplex, scilicet cultum DEO, & Sanctis tribuere, pios affectus exercere, varias petitiones proponere, vitam perficere? an ad hunc finem obtinendum selegeris aptam materiam, aptum modum tenueris, aptum, certumque tempus elegeris?

Examina te III. An Orationis vocalis finem obtinere studueris, qui est DEUM & Sanctos laudare, variòsque affectus virtutum elicere, & varia à DEO dona, gratiàsque petere, & impetrare? an hanc orationem peregeris, quoad vocem distinctè, quoad memoriam attentè, quoad intellectum intelligenter, quoad voluntatem ardentè, seu devotè, quoad consuetudinem situm reverenter?

Examina te 4. An Missæ Sacrificium ordinaveris ad quadruplicem finem, propter quem institutum est, quatenus scilicet est Lærenticum, Eucharisticum, Rememorativum, Propitiatorium, Pacificum seu Impetratorium? an eum in finem reverenter, devotè, attentè omnia, quæ in Rubricis præscribuntur, peregeris? an sufficientem eidem præparationem anteponas, & debitam gratiarum actionem subiungas?

Examina te 5. An confessionis Sacramentalis finem obtinere studueris, qui est triplex, scilicet peccatorum deletio, sui ipsius cognitio, vitæ emendatio? an ob hunc finem cum serio dolore & præposito ad confessionem accedas, clarè integrèque tua peccata exponas, pœnitentiam debita cum attentione fidelitatèque adimpleas?

Examina te 6. An Læctionis spiritualis finem obtinere studueris?

ſtuderis, qui eſt voluntatem DEI cognoſcere, perfectionis naturam, mediâque ad eam perveniendi addiſcere, voluntatem ad ideam ſtadium alacriter ſuſcipiendum & continuandum varijs motivis excitare? an hunc in finem aptos libros, aptum tempus, aptumque modum legendi adhibueris?

Examina te 7. An Jaculatoriarum orationum finem obtinere ſtuderis? qui triplex eſt, ſcilicet mentis ad DEUM elevatio, voluntatis inflammatio, Diaboli expugnatio? an in hunc finem memoriam tuam velut pharetram aptis in omnem caſum jaculatoriis ejuſmodi precatiunculis impleveris? an ſuo tempore earum aliquas deprompſeris, utiliterque uſurpâris?

Punctum II.

Perpende motiva, ob quæ magni facere hæc exercitia, & ſingulari cum diligentia perficere debeas.

Primum eſt, quia ipſa dignitas eorum requirit ſummam diligentiam. Attende, quantas industrias adhibeant, peroraturi coram Rege terreno, & Aulicis ejuſ, & diſce, quantam Reverentiam & attentionem adhibere tu debeas, cum Rege Regum, & Domino Dominantium peroraturus.

Secundum eſt, quia fructus ex ijs ſperatus eam diligentiam requirit; nam, teſte Caſſiodoro ſuper Pf. 101. Oratio ſerenat cor, abſtrahit à terrenis, mundat à vitiis, ſublevat ad cæleſtia, reddit capacius & dignius ad accipienda bona ſpiritualia. Hinc merito S. Auguſtinus tom. 40. dixit: *Rectè novit vivere, qui rectè novit orare*; Hinc & B. Aloyſius dicere ſolitus erat (uti in ejuſ vita, l. 2. c. 3. habetur) Religionum tam miſeras facies ex una oratione neglecta provenire, illam eſſe compendioſam viam ad perfectionem, & ſine illa neminem ſe perfectè vincere poſſe.

Tertium eſt, quia hæc exercitia ſunt cibus, quies, recreatio animæ. O quanta cum diligentia ſuum cibo ſumendo, ſomno capiendo, animo recreando, tempus impenditur; an corpori tanquam Famulo tam ſollicitè ſerviri æquiùs putas, quàm ipſi Animæ?

Quartum eſt, quia ipſa jucunditas illorum ſummam alacritatem requirit; an non jucundum eſt, ægro poſſe ſuas miſerias aperire Medico peritiſſimo? Mendico poſſe à ditiffimo Rege

Rege petere & impetrare, quod volet? Reo, posse à Judice veniam petere, & pœnæ remissionem obtinere? Discipulo, posse sapientissimum Magistrum docentem audire? Sponzæ, posse colloqui cum eo, cujus labia sunt favus distillans, mol & lac, sub lingua ejus?

Punctum III.

Perpende media ad hunc finem conducentia.

Primum est, magnam de his Exercitiis æstimationem, magnûmque ad illa desiderium habere; hinc P. Balchatus volebat, Religiosum extra orationis tempora molari lapidæ extra centrum constituto similem esse, & impedimento ablato mox ad orationem redire.

Secundum est, omnes industrias accuratè adhibere, ad imitationem B. Aloysij, qui tantum studij in ijs ponebat, ut si omnium virtutum summa in ijs verteretur.

Tertium est, remove fortiter quadruplex impedimentum, scilicet culpam mordentem, curam pungentem, afflictum vigentem, & tribulationem cruciantem, ut S. Bernardus rectè advertit.

Pro VI. Die.

DE RELIGIONE ET CVLTV SANCTORVM.

MEDITATIO III.

Punctum I.

Considera I. Inter alia obsequia, quibus debitum DEO cultum exhibere possis, non postremum esse, si ipsum juxta consilium S. Davidis Ps. 150. laudare studeas in Sanctis ejus; ut enim summam de aliquo Principe æstimationem jure merito concepisse creditur, qui etiam famulis illius (maximè quos ipsi Principi magis dilectos esse novit) peculiarem honorem & benevolentiam exhibere conatur, ita non minus insignem suam erga DEUM affectum manifestabit is, qui peculiari studio Sanctos & Electos ejus colere satagit.

Considera II. Quòd iidem Sancti propter obsequia, qua DEO tum in terris olim exhibuerunt, tum etiamnum exhibent in cælis, summum à te meritò cultum exigere videantur. Dic enim, si scires hominem, qui te plus quàm omnes alios, imò plus etiam, quàm seipsum amaret, qui totum sese

obſequio tuo, cultuſque impenderet, qui nihil aliud deſideraret & ageret, quàm quod tibi ſummè gratum honorificumque eſſe agnoſceret: dic, inquam, an non tu viciffim hunc hominem ſummè amandum, colendumque tibi eſſe exiſtimares? atqui ſcito, hæc omnia Sanctos DEO ipſi obſequia præſtare; Cùm ergo tu DEUM plùs quàm teipſum amare te dicas, atque adeò obſequia quæque eidem exhibita pluri æſtumes, quàm ſi tibi ipſi collata fuiſſent, an non clariffimè vides, ſummè te obligatum eſſe ad Sanctos hos, velut Summos tuos benefactores, & amatores ſingulari ſtudio colendos, maxime cùm etiam Sanctiſſimos, Sapientiſſimos, potentiſſimòſque (quæ tria cultum & reverentiam præcipuè conciliant) eſſe nôris?

Confidera III. Quanta fuerit hætenus negligentia tua, ut qui non modò debent tantis amicis tuis cultum & amorem hætenus negâris, ſed ne obligationem quidem tuam ſatis agnoſcere ſtuderis. Colloquium ad eofdem SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta commoda & beneficia ſperare poſſes, ſi, prout decet, Sanctorum horum cultui ſincerè conſtantiſque te impenderes. Quantam inprimis alacritatem diligentiamque, in omnibus tuis actionibus eſſes oſtenſurus, ſi omnes Sanctos, earundem actionum tuarum Arbitros & Spectatores eſſe nôſſes. Quantam deinde in omnibus neceſſitatibus tuis fiduciam eſſes concepturus, ſi tot, tamque potentes advocatos pro te ſupplicare meminiffes? ſi enim S. Hieronymus dicere auſus eſt, nunquàm ſe legiſſe, aliquem fuiſſe mala morte defunctum, qui libenter opera charitatis exercuit, eò quòd habeat multos interceſſores (pauperes videlicet) impoſſibile autem ſit, multorum preces non exaudiri; quantò magis impoſſibile erit, Sanctorum tam perfectas preces repulſam pati? quantam denique in omnibus periculis ſecuritatem experturus eſſes, ſi tot fortiffimorum militum exercitu te vallatum ſcires; an non illud Eliſæi tibi occinetes; noli timere, plures enim pro nobis ſtant, quàm contra nos? An non illud S. Bernardi pronuntiares: Quid ſub cuſtodibus tantis timeamus? nec ſuperari, nec ſeduci, multò minus autem ſeducere poſſunt; Fideles ſunt, prudentes ſunt,

poten-

potentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, ad hæreamus eis, & in protectione DEI Cæli commoremur.

Considera II. Quam efficacia sint hæc motiva ad Sanctorum cultum, cui vis quidem homini, sed Religioso maxime & Sacerdoti persuadendum; utpote qui & copiosioribus auxiliis ad suas functiones opus habeat, & gravioribus a damone præliis incessatur, adeoque præ aliis etiam indigeat Patronis & Advocatis valde potentibus, per quos spectatorum auxiliorum efficaciter fiat particeps?

Considera III. Quantum proinde desiderium tu concipere debeas, Sanctos quidem omnes, sed speciales præcipue Patronos tuos singulari quodam cultu amoreque prosequendi. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quis potissimum cultus prædictis Sanctis à te exhiberi debeat; varias tibi fortè actiones precèsque intellectus tuus suggeret, sed tu pro certo habeto, optimam esse Sanctorum cultum, optimam vitam; hic enim cultus potissimus est, quia ab omni natio alienus; sed & amplissimus est, quia omnia bonorum genera, puta jejunium (maximè illud generale Deoque gratius, quo jejunatur à peccato) elemosynam (dum animabus offeruntur opera) orationem (juxta id S. Augustini effatum: Vis semper laudare DEUM: benefac omnia, & laudasti DEUM) complectitur. Et tandem constantissimus, ac perpetuus est, quia diu noctisque continuatur.

Considera II. Si Sancti tantos favores exhibuerunt illis, qui sæpè modicas preces, aut aliud leve obsequium in ipsorum honorem obtulerunt, quanta beneficia, & favores tu sperare possis, si paulò antè descriptum cultum optimæ vitæ non uno tantum alteròve quadrante, sed per totam vitam exhibiturus sis.

Considera III. Quomodo proinde imitari morem eorum velis, qui vota sua in melius aliquod obsequium mutant, atque adeò & tu omnes vel certè plerasque minuitiores devotiones, quibus hæctenus Sanctos colere consuecisti, in hunc præstantissimum, ipsisque gratissimum cultum permutare velis. Colloquium ad Christum.

Pro VII. Die.

MEDITATIO I.

DE VOTO PAUPERTATIS, SEU CON-
TEMPTU DIVITIARVM A SACER-
DOTE PROCURANDO.

Tessera.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis Populi
ejus. Pl. 115.

Punctum I.

Confidera I. Quid sit vera paupertas; quod videlicet ni-
hil aliud sit, quam Virtus, qua inordinatum rerum tem-
poralium appetitum moderamur, neque plus de illorum usu
nobis appetimus, quam quantum ad finem nobis praefixum
necessarium iudicabitur.

Confidera II. Quanta sit virtutis hujus dignitas, nempe
quod DEO similem faciat, utpote qui per totam ante aeter-
nitatem se solo contentus vixit; unde merito in S. Scriptura
paupertas *altissima* vocatur.

Confidera III. Quanto proinde in honore tu eandem ha-
bere debeas, & velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta comoda sperare possis a Paupertate,
si ejusdem fidelis cultor extiteris; Ea praclare simul, &
breviter indicasse videtur S. Ignatius, dum in Constitutioni-
bus suis praecipit, ut sui filij eam tanquam Matrem colerent,
quod quidem officium ipsa praclare praestitit, & etiamnum
praestat; nam 1. ipsa nos DEO & Religioni, aut Ecclesiae ge-
nuit, quia ex desiderio implendi illud mandatum Christi;
Vade, & vende, quae habes, & da pauperibus, & veni, &
sequere me: ingressi sumus Religionem, vel Statum Cleri-
calem suscepimus. 2. Illa nos tam liberaliter alit, ut me-
rito dicere possimus, nihil habentes, & omnia possidentes;
aut illud S. Davidis de ea usurpare: *Domina Paupertas regit*
me, & nihil mihi deerit &c. Tertiò. Quia illa maximè
procurat, ut in Scientia vera, id est, arte amandi DEUM pro-
ficiamus, quia remover potissimum impedimentum, scilicet
amorem inordinatum temporalium rerum. 4. Illa ut ma-
gis pia in finem suum nos recipit, fortissimèque contra omnes
hostes

hostes defendit; hinc à S. Ignatio, aliisque Sanctis maris Religionis vocatur. Et jam olim cantatum est: *cantat securus coram Latrone Viator*, qui scilicet nihil secum habet.

5. Quia in hac vita centupli, & in altera æternæ Beatitudinis hæreditatem certò procurat, juxta promissum Christi.

6. Quia in ipsa etiam morte, ut olim Mater Machabæorum suis Filiis adstitit, eosque animavit, ita & ipsa assistet, honorabiturque, ut cælum aspiciamus, quod ob paupertatem nobis promissum est, ideòque ad finem usque perseveremus.

Considera II. Si Tobias cap. 8. inter præcipua Infructibus & Voluntatis suæ capita posuit istud, ut omnibus diebus Vitæ suæ junior Tobias reverentiam haberet Matri suæ, ut non tu quoque de Paupertate eandem doctrinam velut à Fundatore tuo, aut ipso Christo, dictam applicare, atque ad filialem deinceps per totam vitam amorem erga eam dedicare debeas?

Considera III. Quàm ingratus hactenus erga hanc Matrem tuam fueris, & quomodo deinceps eam serò quidem, sed seriò tamen tollere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quæ potissimum obsequia filialis erga hanc Matrem tuam amor exigit. Nimirum 1. Ut Matris curæ non pudeat; hinc effectum illius frequenter, in cavendis vitiis superfluis, & defectu necessariorum in victu, vestitu &c. sustinendo experiri studebis. 2. Ut matrem tuam etiam in re minima offendere verearis, quod fieret, si aliqua re tuam quam propria uteris. 3. Ut ad matrem tuam in periculis aut necessitatibus confugas, id est, si concupiscentiæ magnorum honorum, divitiarum, voluptatum &c. tentent, mox memineris, te pauperem vitam amore Christi elegisse, atque adeò talibus longè abhorreere debere. 4. Ut, quæ admodum veri Filij lac maternum omnibus deliciis præbuerunt, ita & tu victu per paupertatem oblato magis, quam quocunque alio contentus sis, atque recreeris. 5. Ut si filij, quantum possunt, cavent, ne ab aliis etiam mater sua ulla ratione lædatur; ita & tu sedulò allabores, ne paupertas quantum in te erit, ullatenus in Religione tua relaxetur, aut aliud quodcunque damnum patiatur.

Confidera II. Quàm longè tu adhuc abſis ab hac perfectione, quàmque ad eò indignus haectenus fueris, tam copioſos tantæ Matris favores experiri, utpotè qui toties & tam graviter eam offendere non ſis veritus.

Confidera III. Quomodo prædicta officia ſaltem deinceps tantò accuratiùs atque perfectiùs exhibere velis, quantò prædò dolor, negligentius ea haectenus præſtitisti. Colloq. ad Chriſtum.

Pro ſeptima Die.

MEDITATIO II.

DE VOTO CASTITATIS.

Punctum I.

Confidera I. Quare & Eccleſia Fundatores Religionum plerumque à ſuis Sacerdotibus & Religioſis tam perfectam, & quaſi Angelicam Caſtitem exegerint, videlicet ideò, quia ſciebant, eos per vorum caſtitalis ipſi Deo deſponſatos eſſe; ſi ergo tanta caſtitas, & fidelitas à ſponſabus Principum hujus mundi requiritur, ut vel minima etiam ad alienos amores declinatio pro gravi culpa habeatur, quantò deſtabilior erit ſponſa, quæ fidem ſupremo rerum Domino ſemel datam violare auſa fuerit?

Confidera II. Quid potiſſimùm à te requirat perfecta caſtitas, videlicet, ut caveas tria vitia in cogitatione committi ſolita (negligentiam in repellendis turpibus deſiderijs, moroſam delectationem, & voluntarium conſenſum) tria in verbo (ſcilicet colloquia ſenſualia, parùm honeſta, omnino turpia) tria in opere (nimirum aſpectus, oſcula, & tactus à copulâſque inhoneſtas.

Confidera III. An & contra quod caput ex iſtis haectenus peccârîs, & quomodo deinceps tale peccatum vitare velis.

Punctum II.

Confidera I. Quantos favores & voluptates ſperare poſſis, ſi fidelis ſponſo tuo extiteris, & licet à pluribus procis, id eſt, ſenſibus proprijs, & carne ad adulterium provocatus, ſemper tamen generoſè victoriam retuleris, neque unquam vel

Inſtr. VIII.

S s

mini-

minimum ad alienos amores declinâris; nimirum experiri verum esse, quod olim B. Virgo nostro P. Ledesma accidit voluit: *Divinâres est Castitas, majora sed sunt præmia, qua continenti dat Deus.* Sed & cum S. Bernardo exclaimabis in Jubilo: *Nec lingua potest dicere, nec littera exprimere, expertus potest credere, quid sit Iesum diligere.*

Considera II. Quantus per hanc tuam castitatem etiam in proximum tuum fructus redundaturus sit; si enim Elic toti suæ genti salutem peperit, quia Asiteri amorem sibi obvinxerat, an non tu similem gratiam à sponso tuo infinitum liberaliori sperabis, si generoso atque constanti adversus omnes procos spirituales certamine ejusdem sponsi tui amorem tam copiosè promerueris:

Considera III. Quomodo ergo tantis præmijs, & potissimum ipsâ sponsi tui dignitate & amabilitate illectus, denudò fidelitatem non modò voverè, sed etiam perfectissimè servare velis. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quæ potissimum impedimenta à perfectio hujus virtutis exercitio te impediverint. Tria præcipue peries. Primum erat, exigua cura de rebus spiritualibus; nam gustato spiritu despicit omnis caro; & hinc sicut Patrum spiritus uales volentes ab amore carnali suadent, & frequenter cum talibus Personis amatis conversatio inhibetur; ita Dæmon omnibus modis impedire conatur frequentiore cum Deo congressum, bene gnarus, hoc mæritò mirè amorem erga Deum augeri, & hoc ipso carnalem amorem proscribi. Secundum erat, nimia de voluptatibus carnalibus æstimatio, unde frequentius perpendendum erit, quàm vana, falsa, turpis, brevis & tam corpori, quàm animo noxia sit hæc voluptas, similis videlicet pomo Fenelæ Reginæ, quod pulchrum quidem aspectu, sed tactum à Xerxeto Rege, plures in eum sagittas eiecit, vitamque abstulit. Tertium erat nimia confidentia in proprijs viribus, unde oculi minùs cautè custoditi, aliæque occasiones huic virtuti inimicæ negligentius declinata. Quare deinceps memineris esto, te hominem esse ex carne compositum, nec posse constantem esse, nisi Deus det; qui tamen ipse neutiquam des-

bit hoc donum, ſi humilem in te, ſibiſque diffidentem animum non deprehenderit.

Confidera II. Si Sponſæ magnorum Principum omnes occaſiones, per quas ad fidem ſponſo frangendam induci poſſent, tam ſtudioſè declinant, quanto magis tu prædicta impedimenta libenter & fortiter removeſe debeas, utpotè quæ omnes eas voluptates & promiſſa, quibus caro & ſenſus tui ad ſui amorem te invitant, infinities prætantius in ſponſo tuo reperias.

Confidera III. Quomodo proinde tuas in hoc negotio partes implere, & vel nunc denuò cum S. Agnete exclamare volis: *Amo Chriſtum, in cujus thalamum introibo, quem cum amavero, caſta ſum: cum tetigero, munda ſum: cum accepero, Virgo ſum.* Colloq. ad Chriſtum.

Pro VII. Die.

CONSIDERATIO

DE NEGOTIATIONE SPIRITUALI.

Punctum I.

Perpende vitam noſtram juxta S. Gregorium eſſe nundinas, atque adeò te, reliquòſque homines Mercatores eſſe; vide ergo quomodo negotiationem tuam hætenus inſtitueris, &

Examina te 1. An, ut Mercatores temporis accurariſſimam habeas rationem, memor conſilij à ſapiente dati Eccl. 14. *Non defrauderis à die bono, & particula boni doni non te prætereat?*

Examina te 2. An, ut mercatores adhibeas optimum negotiandi modum, qui in tribus maximè indiſtrijs conſiſtit, quarum prima eſt, ut eas merces compares, Deòque vendas, quæ pluris ab eo æſtimantur, majorique pretio emuntur, id eſt, ut opera ea libenter facias, quæ Deo gratiora ſunt, v. g. opera charitatis, patientiæ, abnegationis ſui &c. Secunda eſt, ut pondus ijsdem mercibus tuis per fervorem adjicias. Tertia eſt, ut ſummo, quo potes, pretio easdem vendas, id eſt, ex optima intentione, ſcilicet ſolius beneplaciti divini easdem peragas?

S s 2

Exami-

Examina te 3. An, ut mercatores instrumenta luctandi a-
tiosa esse non finas, id est, an, si opere ipso completere deside-
ria tua non potes, saltem ardentem desideres facere; nam hic
hic modus non infimus est ditescendi spiritualiter; si enim,
qui approbat peccatum, perinde punitur à Deo, ac si patif-
fer; cur is, qui verè opus virtutis desiderat, sine præmio o-
rit, cum Deus faciliùs remuneret, quàm puniat?

Examina te 4. An ut mercatores sæpiùs lucri damna ven-
tiones in eas, per examina quotidiana, menstrua, annua, co-
nerisque refarcire, quod per incuriam aut oscitantiam à
neglectum esse advertis?

Punctum II.

Perpende motiva hujus negotiationis spiritualis. Pri-
mum petitur ex Emptore, cui venduntur, cum enim Deus om-
nes merces operum tuorum ardentissimè desideret, prom-
ptissimè accipiat, liberalissimè compenset, an non vel hoc ob-
tulo merces & optimas, & plurimas illi offeres?

Secundum petitur ex ipsis mercibus; cum enim minima
particula gratiæ plus valeat, quàm omnia regna & universa
natura; & ex altera parte id, quod leve & momentaneum
est, tribulationis (& operationis) nostræ, æternum gloria
pondus operetur in nobis, teste Apostolo 2. ad Corinth. 4.
an non Ecclesiastici consilium sequeris c. 9. dicentis: *Quid
unquam potest facere manus tua, instanter operare &c.*

Tertium petitur ex ipsa negotiatione, quia hæc sine pecca-
to proprio, damno alterius, cum magna laude & honore,
summa quiete & voluptate, insigni Dei & Sanctorum appro-
batione instituitur; & præterea certam continet securitatem
de jactura lucri, cum sine tua voluntate nunquam illud amitte-
tere possis.

Quartum petitur ex ipso venditore, scilicet re ipso, qui
cum, tot præclaras lucri occasiones neglexeris, & tam sancto
hanc negotiationem incipias, meritò varijs industrijs præ-
cedentia damna recuperare conaris.

Punctum III.

Perpende, quæ media tibi ad hanc negotiationem con-
ducant

ducere possint quatuor maximè suggero.

Primum est, ut frequenter Mercatorum temporalium fervorem, atque diligentiam animo volvas, eorumque exemplo ad omnes labores difficultatésque devorandas te excites, illud tibi assiduò occinens: potuerunt isti & ista, & tu non poteris?

Secundum est, ut magno animo atque ingenti spiritualis lucri desiderio negotiationem hanc auspiceris.

Tertium est, ut Nundinarum, id est, vitæ tuæ tempus brevissimo termino tibi circumscribas, ideòque illud S. Pauli 2. ad Corinth. 6. frequenter in ore animòque habeas: *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.*

Quartum est, ut Mercatorum more oculos mentis non ad opes comparatas, sed eas, quas adhuc comparare potes, conijicias, nam in hac sola negotiatione avaritia laudabilis est, votaque non tormentum, sed consolationem & fructum afferunt servo Dei.

Pro VII. Die.

MEDITATIO III.

DE VOTO OBEDIENTIÆ.

Punctum I.

Considera I. Quantopere quisvis Religiosus vel Sacerdos obligetur ad obedientiæ studium toto animi conatu suscipiendum; si enim vi status ad perfectionem tendere debet, an non meritò obedientiæ peculiariter studebit, utpotè quæ sola securissimo simul & compendiosissimo tramite per omnes tres vias ad ipsum supremæ perfectionis apicem perducit. Et primò quidem per purgativam, quia obediens loquetur victorias, contra peccata scilicet, passiones & inordinatos affectus. Hinc rectè S. Augustinus dixit: *expedit inferius subjici superiori, ut ille, qui subjici vult, quod est inferius, se subjiciat superiori suo; Agnosce ordinem, quaere pacem; Tu Deo, tibi caro. Tu majori, tibi minor, &c.* Deinde ducit per viam illuminativam, quia, teste S. Gregorio, obedientia virtutes reliquas menti inserit, insertasque

custodit, unde Dositheus S. Dorothei discipulus quinque-
 norum spatio tantum profecit in virtute & meritis, quan-
 tum alius, qui multis annis severissimam vitam egerat. De-
 nique & per viam unicivam recto tramite ducit, quia pro-
 prium est obedientiae voluntatem obedientis cum volente
 Dei, quem in Persona Superioris intuetur, unire.

Considera II. Quod, dum huic obedientiae se totum im-
 pendit Religiosus vel Sacerdos etiam hoc ipso reliqua, quae
 alij tantoperè quaerunt, scilicet sapientiam, honorem, fir-
 mam &c. tribuat Deus, ut verè de tali obediente dici queat,
 id, quod de Christo olim dictum erat: *Proficerebat autem
 sapientia, & gratia coram Deo & hominibus.*

Considera III. Si discipuli hujus mundi tam sollicitè ob-
 hibent ea media, per quae scientiam profanam breviori tem-
 pore acquirere possunt. Et si Viatores tendentes ad certum
 locum tam diligenter inquirunt, quae sit facilior & compen-
 diosior via ad illum; quanto magis tu viam obedientiae
 quam brevissimam facillimamque esse nostri ad veram perfe-
 ctionem consequendam, magna alacritate ingredi & con-
 stanter deinceps percurrere debeas. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. In quo consistat tota perfectio Obedientiae
 videlicet, ut promptè, integrè, fortiter omnia exequaris
 quae tibi praecipita sunt; sicque ad exemplum Christi obe-
 diens fias usque ad mortem.

Considera II. Quam exactè observare debeas omnes has
 circumstantias in obedientia requisitas, cum sive vocantem,
 sive vocatum consideres, ubique motiva promptè, integro-
 que obediendi reperias; nam si vocantem, id est, Deum in
 superiore praecipientem attendas, invenies eum esse summè
 potentem, amabilem, & munificum; si ergo in hac vita vo-
 ces Principum, Amantium, & Remunerantium tam prom-
 ptè audiuntur, an non & Christi vocem ob easdem causas
 promptè audies? si vocatum, id est, teipsum spectes, an non
 Ovis, Miles, Amicus es Christi? an non ergo vocem ejus ut
 ovis audis? an non ut Miles, vades, si audias, vade? an non
 ut Amicus facies, quae Amicus & quidem tantus à te requi-
 sivit?

Consi-

Confidera III. An & quomodo has conditiones obser-
uaveris hæctenus, & deinceps observare velis. Colloquium
ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum te impediverit, quò mi-
nus vocem superiorum, atque adèò ipsius etiam Dei minùs
promptè audires? an non ea ipsa reperies impedimenta,
quæ aurem corporalem à vocibus distinctè audiendis impe-
diunt? an non 1. obstitit, quòd Organum fuerit destructum,
scilicet auris mentis, id est, intellectus, dum non credidit
firmiter, superiorem referre Personam ipsius Dei? an non 2.
obstitit, quòd auris, digito, id est, carnalibus desiderijs, aut
ceterà, id est fluxis voluptatibus obscurata sit? an non 3. ob-
stitit, strepitus curarum persuadens, te minùs sufficientem esse
ad tam multa simul imperia superiorum exequenda? an
non 4. obstitit tumultus hominum, quorum sinistra de te ju-
dicia, murmuràque te à veloci eorum, quæ imperantur, exe-
cutione impedivit?

Confidera II. Si ij, qui difficultatem in sensationibus au-
ditùs exercendis nacti, nulli operæ sumptuque parcent, ut
pristinam in audiendò facilitatem recuperent, quantò prom-
ptius tu supra dicta impedimenta removere debeas, ut facul-
tatem audiendi spiritualem id est, promptitudinem in obe-
diendo tibi, alijsque tam utilem ac necessariam recuperes?

Confidera III. Quomodo deinceps dicta impedimenta
removere. Et eam in obediendo celeritatem procurare ve-
lis, ut jurè de te obedientia, illud Sponsæ Cant. 2. usurpare
possit: *Similis est Dilectus meus caprea, hinnulòque cervo-
rum*: Colloq. ad Christum.

Pro octava Die.

MEDITATIO I.

DE HUMILITATE RELIGIOSI, VEL
SACERDOTIS.

TESSERA. Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde,
& invenietis requiem animabus vestris. Math. 11.

Punctum I.

Confidera I. In quo consistat vera Humilitas Religiosae vel Sacerdotis, scilicet in hoc, ut verè seipsum despiciat, & ab alijs quoque despici optet, ac gaudeat.

Confidera II. Quid sit verè se despiciere, scilicet omni bono indignum, & omni malo dignum iudicare, unde sequitur, ut, quoties laudaris, honoraris, aestimaris, aut amaris, non modò non gaudere, sed potius tristari & indignari debeas, eò quòd tanta dona indigno collata sint; eò contra verò, si contemneris, vituperaris, illuderis, aut odio habearis, perinde te lætari oporteat, sicut gaudere soles, si videris, cum qui sceleribus suis plurimos graviter offendit, condigna poenis affici.

Confidera III. Quàm longè tu etiamnum ab his ab hac humilitate, utpote qui omne, quod contemptum tui redollet, tantopere averfaris, nec sine insigni animi rancore suscipere consueveris. Colloq. ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta motiva unde quaque se tibi offerant, ad insignem profectum in hac virtute faciendum; si enim in supra convertas, reperies per nullam virtutem æquè DEUM glorificari, ut adeò meritò quidam dixerit, Deum & honorem habere se, sicut quantitas discreta, & continua se habent, eò quòd tantum adjiciatur Dei Gloriæ, quantum hominibus ipsius aestimatione demitur, sicut quantitas discreta in tantum crescit, quantum continua diminuitur. Si infra te convertas, Infernum & Purgatorium non faciliùs evades, quam humilitate, cum ipse Christus pronuntiaverit, humiles requiem inventuros animabus suis; sed nec diabolus faciliùs vinces, quàm humilitate, sicut scilicet Antheus vicit Heronem, dum in terram se prostravit. Si te extrà convertas, reperies omnes te meliores esse, cum de nullo probare possis, eum esse graviorem peccatorem, quàm tu sis, adeoque omnes præsumere bonos, te verò solùm aestimare debeas nullum te peccatorem; si tandem te intrà convertas, nihil æquè reperies aptum ad divinam tibi liberalitatem ac benevolentiam demerendam, cum Deus perinde ac natura non peccat

tur vacuum, atque adeo tantò copiosius te suis donis repleturus sit, quantò plenius te ipsum ab omni æstimatione, aliisque ejusmodi vanitatibus evacuabis.

Considera II. Quàm magna sit Dei Clementia ac bonitas, quæ huic exercitio annihilationis, & contemptus tui, quem propter solam vilitatem tuam jure meritissimo subire debuisses, tam ampla præmia constituerit, quibus te ad dictum contemptum æquo animo ferendum alliceret, an non insignem illius Medici charitatem esse diceres, qui ut ægrum ad sumendas, quas parârat, medicinas illiceret, ultrò ei largissima dona, favorésque in præmium arrepti pharmaci sponderet?

Considera III. Quanta ex adverso fuerit tua superbia, & ingratitude, qui, cum videres, Dominum tuum etiam ad mortem usque humiliatum esse, ausus tamè sis, hominum favorem ac æstimationem tam ambitiosè appetere, & quidquid ad tui depressionem conducere poterat, tam studiosè amoliri? Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum medijs tui deinceps velis, ad insignem quendam tui contemptum animo tuo ingenerandum; equidem tria non parùm tibi ad finem hunc proficua futura credo. Primum est, si sæpè aspicias in authorem fidei, & consummatorem Jesum Christum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, &c. tum enim ultrò exclamabis: *Non est discipulus supra Magistrum, nec servus major Domino suo. absit mihi gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi &c.* Secundum est, ut frequenter tuas miseras & turpitudinem volvas, percuttendo omnes corporis, animique potentias, occasionem contemptus undique sese offerentem, promptè arripiendo. Tertium est, ut cum alijs longè melioribus frequenter te compares, tam quoad externa, quàm interna dona, sic enim haud difficulter in illas S. Antonij voces erumpes: *Vidi Monachos, & non sum ego Monachus.*

Considera II. Quàm efficacia sint hæc media, quàmque facilis, & jucunda eorum praxis tibi sit futura, si commoda.

quæ finis, ad quem ea tendunt, obtentus, tibi promittit, accuratius perpendas.

Confidera III. Quomodo deinceps opere ipso ea mediâ adhibere, illudque tibi Thomæ de Kempis assiduo occinere velis: *Non reputes te aliquid profecisse, donec omnibus inferioriorem esse te sentias.* Colloquium ad Christum, &c.

Pro octava Die.

MEDITATIO II.

DE PATIENTIA RELIGIOSI VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Confidera I. In quo consistat Patientia veri Religiosi, vel Sacerdotis, nimirum in hoc, ut, quidquid, sive corporis, sive animo molestum evenerit, id omne patienter, libenter, atque hilariter sustineat.

Confidera II. Fontes, ex quibus multiplex patiendi materia profluere solet in Religione; eos percommode P. Balthasar Alvarez (ut in vita ejus c. 10. refertur) aperuit, dum dixit: quinque ejusmodi fontes reperiri, quorum primus est, ferre patienter temporis injurias, puta frigus, tonitrua, ventos &c. Secundus est, ferre patienter molestias corporis, puta morbos, tristitiam, famem, somnum, &c. Tertius est, ferre patienter aliorum mores nobis contrarios valde. Quartus est, ferre ignominias, contemptus, & detrimenta, quæ nobis eveniunt ex eo, quod alij, qui nos sive ob sanguinem, sive ob Religionem contingunt, talia patientur, & hujusmodi contemptus dicebat P. Balthasar esse pulpæ bolum, absque ullo osse. eò quod à propria culpa sint liberi. Quintus est, ferre afflictiones spiritûs, in rebus divini obsequij, quæ magnam afferunt pœnam, quales sunt ariditates, distractiones, scrupuli &c. ad quem fontem etiam revocantur probationes, quæ à Magistris spiritûs fiunt.

Confidera III. Quàm parùm tu hæctenus ex his fontibus degustaveris, & quomodo vel deinceps ad eosdem frequentius accedere, avidiusque oblatam inde patiendi materiam haurire velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quod, & quàm efficacia habeas motiva ad patientiam toto animi conatu amplectendam, siue Dei tribulationes inmittentis amorem (cujus indicium certissimum aduersa plerumque judicantur) siue Christi & SS. tot tantâque patientium exemplum; siue præmiorum, quæ promissa sunt patientibus, magnitudinem, siue pœnarum quas in inferno aut purgatorio alioqui justissimè subire debuisses, gravitatem; siue denique solationum, quæ in medijs etiam passionibus offeruntur (uti expertus est S. Paulus, dicens: *Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra*) copiam & suavitatem attendas.

Confidera II. Cùm omnes homines oporteat per multas tribulationes introire in regnum Dei, an non ipsa prudentia sua deat, ut ex necessitate virtutem facias, & quod patiendum est, libenti, hilarique animo feras, sicque Deo & tibi incredibile gaudium, meritumque concilies, quàm ut per impatientiam gravius tibi crucis tuæ onus facias, meritum perdas, & pœnam, si non inferni, certè purgatorij gravissimam meraris?

Confidera III. Quomodo vel nunc cum Christo crucem suscipere, eamque in mortem usque constanter sequi velis. Colloquium ad B. V. dolorosam.

Punctum III.

Confidera I. Quæ media tibi præcipuè conducere possint, ad conceptum patientiæ exercendæ propositum efficaciter exequendum. Tria præ cæteris elige. Primum est, *Passio Christi frequenter cogitata*, nam teste S. Gregotio, *nihil adeo grave est, quod non aequanimiter toleretur, si Christi passio ad memoriam reducatur*. Hinc & Christus ipse cui-dam Personæ valde afflictæ non suavitè aliud medium, nisi ut surgeret, & vulnera ejus meditaretur; Certe S. Augustinus ultro passus est, non ullum efficacius in aduersis medium se invenisse, quàm vulnera & sanguinem Christi. Secundum est, *magnitudo præmij* crebrius menti objecta; nam & ipse Christus proposito sibi gaudio sustinuit crucem; neque difficile videbitur, per momentam cruciari, ut æternum dele-
eteris.

Aeris. Tertium est, exemplum mundanorum hominum gravissima quæque, sive ex morbo, sive ex persecutione, sive paupertate, sive ex servitute necessaria patientium. Dic ergo: Potuerunt isti & istæ, & tu non poteris? illi ex necessitate, sine spe tanti præmij, cum auxilijs ordinarijs, tantam fortiter ferunt, & tu ex virtute, tanta spe excitatus, tantis auxilijs & solatijs præventus & roboratus eadem ferre non possis?

Considera II. Quàm apta sint hæc media, ad patienti desiderium provocandum, quàmque frequentibus jam experientijs eorum efficacia in Martyribus, alijsque abundè confirmata.

Considera III. Quomodo tu deinceps in particularibus casibus ea adhibere velis. Colloq. ad Christum passum, illud cum S. Bernardo usurpando; *Sequar te quocunque ieris, mihi tolli non poteris, cum mecum cor abstuleris, Jesulam nostri generis.*

Pro octava Die.

CONSIDERATIO

DE RENOVATIONE SPIRITVS.

Punctum I.

Examina te 1. An semel saltem in anno solenniorem aliquam renovationem Spiritus instituas, præteritæ vitæ criminosa per confessionem generalem detestando atque delendo, nova melioris vitæ proposita concipiendo, variâque eum in finem mediâ excogitando:

Examina te 2. An etiam singulis mensibus certum aliquod tempus, v. g. medium aut integrum diem simili renovationi impendas, inquirendo, quæ beneficia spiritualia accepisti, ut debitas pro ijs gratias agas; quæ peccata deliberate commiseris, ut illa deleas, & in futurum cavere statuas, radicorum inquisita, & sublatâ: quæ proposita ex olim conceptis diligenter vel negligenter executus fueris, ut ea vel renoves, vel confirmes, quæ lucra in spirituali negotiatione feceris, ut vel ad jacturam resarciendam exiteris, vel de successu gaudens ad ampliorem industriam adhibendam inciparis

Examina te 3. An singulis hebdomadis horam unam, aut dimidiam certè huic renovationi tribuas, discutiendo, an nullum eorum operum, quæ tibi præcepta erant, omiseris? an & super qua materia, & quo cum fructu Examen particulare feceris? an & quid tibi in perfectionis studio maxime nocuerit? an & quantum amore Dei passus? an & quid tibi solatium, vel tristitiam ex operibus hujus hebdomadæ maxime crearet, si modo ad iudicium vocandus esses.

Examina te 4. An singulis diebus etiam qualrantem saltem eidem renovationi impendas, excutiendo temetipsum, & inquirendo, an & quod peccatum commiseris? quâ diligentia quodvis opus perfeceris? quam intentionem actionibus tuis præfixeris? quas tentationes aut motus inordinatos expertus fueris?

Examina te 5. An singulis etiam horis, vel certè post potiores actiones renovationi eidem tempusculum aliquod concedas, inquirendo breviter, an actionem talem *purè* (id est, cum bona intentione) *intensè* (id est, cum debito fervore & diligentia) & *constanter* (id est, difficultati nulli cedendo) peregeris?

Punctum II.

Perpende motiva, propter quæ dictas renovationes magno animo suscipere, & absolvere debeas.

Primum est, quia Dei amor & beneplacitum id requirit; si enim sponsæ hujus mundi tantam curam adhibent in corpore ornando, & quasi renovando, ut sponso mortali placeant, quid tu non facies, ut Dei immortalis amorem & beneplacitum tibi reconcilies?

Secundum est, quia dignitas animæ id exigit, si enim corporis vires toties per cibum, potum, somnum, balnea, Medicinas &c. restaurantur, cur non potior cura ipsius animæ habeatur?

Tertium est, quia fructus ex talibus renovationibus spectatus id meretur; nihil enim, sive ad peccata vitanda, sive ad virtutes plantandas, sive ad magna quæque opera præstanda; sive ad merita augenda, sive ad perseverantiam in vocatione obtinendam, aptius est, quàm frequens spiritus renovatio; hinc tam multi Patres spirituales suaserunt, ut

Religio.

Religiosus persuadeat sibi quotidie, se eo primum die iniu-
pere.

Quartum est, quia vires dæmonis nihil adeò infringit, &
fraudes illius eludit, ac ista renovatio; neque enim lateo-
diu possunt insidiae, ubi tanta Vigilantia reperitur; neque
ullum magis timendum est praelium, quam quod cum exci-
citu restaurato suscipitur.

Punctum III.

Perpente, quæ media adhibere debeas ad fructum ex tui
renovatione reportandum Tria suadeo.

Primum est, ut tantam de illius necessitate & utilitate
stimulationem concipias, ut per nullum negotium ab ea im-
pediri te sinas; aut certè, si præfixo tempore eam institueris
non potes, quam primum occasio dabitur, eam suscipias.

Secundum est, ut executionis, quam in ejusmodi renova-
tione decernes, substantiam ad pauca quædam, sed funde-
mentaliora capita reduces, ne animus multitudine decretorum
obtus, minùs aptus fiat ad eorum executionem urgendam.

Tertium est, ut in curandis vitijs, virtutibusque plantan-
dis, compendiosiore, solidiorèmq; viam teneas. Quod
facies, si vitiorum radices inquirere, & excindere studeas, et
virtutibus verò illas præcipuè seligas, quæ velut fundamèn-
tum ad reliquas supponuntur, ut sunt charitas, devotio, hu-
militas, obedientia, patientia &c.

Pro VIII. Die.

MEDITATIO III.

DE PERSEVERANTIA RELIGIOSI, VEL SACERDOTIS.

Punctum I.

CONSIDERA I. Quàm necessaria sit hæc Virtus Religiosi
vel Sacerdoti, cum ipse Christus satis disertè pronuntia-
rit: *Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò
aptus est regno DEI. Luc. 9.* Clariùs autem adhuc Marth. 10.
dum dixit: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus
erit.* Hinc rectè S. Hieronymus, *Non quaruntur, inquit, per
Christum*

Christianis (quantò minùs in Religiosis & Sacerdotibus) *inuisa, sed finis, & perseverantia.* quia scilicet *frustra & licet currit* (ut bene S. Gregorius notavit) *qui prius, quam ad metam Senerit, deficit.*

Considera II. Si, quantò pluribus, pretiosioribusque meritis est onusta navis, tantò magis sollicitus est Navarchus, ne in portu naufragium faciat; quantam curam perseverantiæ habere debeat Religiosus, ne tot annorum merita amplissimo facto in fine Vitæ naufragio amittat.

Considera III. Cùm S. Bernardus in quadam Epistola dicat, Diabolum soli perseverantiæ invidere, quam solam novit à Domino coronari, quantum ille conatum sit adhibiturus, ut hanc tibi virtutem eripiat, quâsq; adeò tu vicissim industrias adhibere debeas, ne tam necessarij doni ac virtutis jacturam facias. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera II. Quæ maximè media conducant ad perseverantiæ donum obtinendum, tria præcipuè suadeo; Primum est constans cultus Christi passi, B. V. & SS. Patronorum; quia de B. V. S. Bernardus dixit: *Sicut à te aversus & despectus necesse est, quòd pereat, ita ad te conversus, & à te respectus impossibile est, quòd pereat.* Secundum est misericordia erga defunctos; quia S. Hieronymus intrepidè dicere ausus est: *Nunquam meminisse legisse, mala morte defunctum esse, qui libenter opera charitatis exercuit; habet enim multos intercessores; & impossibile est, multorum preces non exaudiri.* Tertium est, frequens renovatio spiritûs, singulis annis, mensibus, hebdomadis, imò etiam diebus singulis saltem in examine peracta, vix enim fieri poterit, ut in via deficiat, qui vires suas per dictam renovationem utiliter, ut suppono, toties renovarit.

Considera II. Quàm facilia juxta ac efficacia sint hæc media, quàmque, quòd multò magis de Christo dici poterit, Sanctis verò cum proportione accommodari; adeò meritò illud servorum dictum ad Naaman Dominum tibi applicare possis, & dicere: *Si rem grandem tibi præcepisset Deus (ad perseverantiæ donum obtinendum) certè facere debueras,*
quan-

quandò magis, quando tam facilia, sua viâque media tibi prescripsit, ea detrectare non debes?

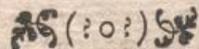
Considera III. Quomodo deinceps hæc media in praxin deducere, & cum S. Paulo cursum consummare, fidemque servare velis, ut repositam justitiæ coronam suo tempore accipias. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum insidijs & artibus Dæmon conetur perseverantiæ virtutem eripere; Tria præcipuè capita invenies, quæ non parùm perseverantiæ sunt inimica. Primum est, nimia de se, suaque sanctitate æstimatio; quo certè vicio non paucos subegit diabolus, & in interitum præcipitavit. Secundum est, negligentia in minoribus peccatis cavendis, & initijs tentationum suppressendis; Unde, qui spernit modica ista, paulatim decidit in ruinam. Tertium est, consideratio anxia superstitum laborum, unde tædium inchoatæ vitæ, & tandem omnino reditus ad mundanas delicias oritur.

Considera II. Quibus remedijs triplici huic Dæmoni astui, conatuque occurrere velis, videlicet primò concipiendo salutarem timorem, juxta illud Apostoli monitum: *quæstat, videat, ne cadat.* Hinc S. Bernardus l. 5. super Cantica. *In veritate, inquit, didici, nihil aequè efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam, quam in omni tempore coram DEO inveniaris, non altum sapere, sed timere;* deinde firmissimum concipiendo propositum, etiam minima peccata sedulò devitandi, principijsque tentationum obstandi, ne serò medicina pareatur. Tandem de die in diem vivendo, illudque Poëtæ assiduò volvendo: *Omnes crede diem tibi diluxisse supremum.* Aut certè illud Christi: *Vigilate, quia nescitis diem, neque horam,*

Considera III. An & quomodo hæc remedia tu hætenus adhibueris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum &c.

Pro IX. Die Meditatio Unica.

DE GRATIARVM ACTIONE.

Pro felici Exercitiorum successu.

Punctum I.

Confid. I. Quanta beneficia tibi Christus in his exercitijs contulerit, ea ad tria potissimum genera revocari posse, deprehendes, videlicet ad illustrationes; bona proposita, & consolationes.

Confidera II. Quam magni aestimanda sint hæc beneficia; hanc magnitudinem ex triplici capite aestimare poteris, nimirum 1. *Ex dignitate & affectu conferentis*, qui cum nullius egeat, tanto tamen amore ac desiderio salutem tuam per hæc proposita, & illustrationes procurare dignatus est, quasi ingens aliquod commodum ex tua emendatione sperare possit. Deinde *ex indignitate accipientis*, cum enim toties jam exercitia feceris, aut alias ejusmodi illustrationes, ac proposita à Deo acceperis, nec tamen speratum inde fructum retuleris, an non meritis esses, nullum deinceps beneficium amplius accipere? an non ergo vel ex hoc capite summè aestimanda est Christi in te liberalitas, quòd post tantam ingratitude tuam, post toties neglecta à te saluberrima illius consilia, denuò te ad suum colloquium admittere, novisq; adhortationibus ad frugem reducere sit conatus?

Denique ex fine, ad quem directa sunt beneficia ista, scilicet, ut fieres vir secundum cor Dei, ut perfectam cum Deo unionem, atque aded cum hac omnia bona, summamq; quæ in hac vita haberi potest, felicitatem consequeris.

Confidera III. Si ijs, qui consilia ad opes temporales augendas ad dignitates obtinendas, ad vitam corporis tueandam &c. suppeditant, tam amplæ gratiæ, præmiæque exhiberi solent, quantas tu gratias Christo debeas pro hisce beneficijs, consilijsque ad opes immortales comparandas, ad summum, qui optari potest ab homine, veri servi & amici Dei honorem obtinendum, & tandem ad ipsam animæ beatitudinem tam in hac, quam in altera vita certius & abundantius possidendam ordinatis. Colloq. ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Triplicem à te gratiarum actionem exigì, videlicet cogitatione, verbo, & opere peragendam. Primam exhibebis, & dicta beneficia, ut par est, agnoscas, magnique facias,

T :

facias,

facias. Secundā præstabis, si hymnū Ambros. aut alias ejusmodi preces in agnitionē tantorū beneficiorum recites. tertiam tandē perages, si ea, quæ in his exercitijs à Deo accepti consilia, atque proposita, seriò, fidelitèrque exequaris; & hæc quidem, uti difficiliorē, longiorēque, ita Deo quoque, præ cæteris duabus longè gratiorem esse certò tibi persuade.

Considera II. Quam æquum sit, ut triplicem hanc gratiarum actionem Christo exhibeas, cum tu potissimum et eadem fructum referas, aliunde verò meritò timere possis, ne si denuò hæc consilia Dei, beneficiâque responsa, ille justo judicio te ab iisdem ultrâ percipiendis excludat.

Consil. III. In quibus potissimum capitibus consistat summa eorū consiliorū & propositorū, quæ executioni mandare poteris, scilicet in hoc, ut omni rerum creaturā amore inordinato exutus, in solo Dei beneplacito acquiescas, faciendo videlicet, quæ Deo placent, quo modo placent, & quia placent; hoc enim est esse virum secundum cor Dei. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quæ media deinceps adhibere velis, ad doctorum propositorum executionem, tria maximè suadeo. Primum est, ut tibi penitèr diffidens, spem tuam totam in Dei auxilio, Beatissimæque Virginis ac SS. Patronorum, sub fragijs constituas, idcòque opera eorum sapius ad dictam executionem implores. Nam ut Thomas de Kempis l. 1. c. 19. rectè advertit. Justorum propositum in gratia Dei potius, quàm in propria sapientia pendet. Secundum est, reno-
vatio frequens propositorum, ut idem Thomas de Kempis l. c. sapienter suadet his verbis: *Omni die renovare debemus propositum nostrum, & ad fervorem nos excitare quasi hodie primum ad conversionem venissemus, atque dicere: Adjuva me, Domine Deus, in bono proposito, & servo servitio, & da mihi nunc hodie perfectè incipere, quod nihil est, quod hætenus feci.* Tertium est, generosa tua historia, in ea maximè re, quæ te magis hætenus in perfectio-
nis studio impedivit; tantum certè proficies, quantum vim intuleris, inquit idem author, l. 1. c. 27.

Considera II. Quam efficacia simul & suavia sint hæc media, si paratum tibi Dei auxilium consideres.

Considera III. Quomodo ea deinceps adhibere velis. Colloq. ad Christum.

ALIE CONSIDERATIONES,

Quæ pro libitu horâ Considerationi præfixâ usurpari, aut alijs Considerationibus substitui possunt.

Quia ex una parte varietas, sicut in alijs materijs, ita & in hac vel maximè delectat; ex altera verò Libri illi, qui alioqui copiosam pro Exercitijs Spiritualibus materiam suppeditant, plerumque materiam pro Considerationibus vel omnino non præscribunt, vel certè non nisi paucis verbis indicant, ideo ut hac etiam ex parte occurram, placuit pro varijs animæ necessitatibus & indigentijs varias etiam Considerationes adjungere, non ut omnes in uno secessu usurpentur, sed ut ex seligantur, quas sibi quisque pro Scopo suo magis proficuas existimaverit. Imò possunt etiam pro subsidio ad Meditationes de simili materia instituendas adhiberi, aut etiam extra consueta Meditationis & Considerationis tempora consideratè perlegi & ruminari, per easque velut ardentes prunas voluntas tepida ad fervorem, studiùmque perfectionis ac virtutis excitari, & inflammari. Si tamen per modum Considerationis ordinariæ adhibebuntur, oportebit primò examen circa illam virtutem aut vitium, de quo agitur, institui, & tum demum horum motorum utpote valde efficacium ponderatio subjungi ad eum ferè modum, quem in solitudine Hagiophilæ à P. Paulo Barri observatum videmus.

CONSIDERATIO
DE AMORE INORDINATO
MUNDI.

1. **H**ominem, quem mendacem esse nōsti, summo studio
Hidivitas, cur Mundo tam fallaci fidem toties ad-
hibes?

2. Si modicum fermentum totam massam corrumpit,
quid illi sanum erit, qui Mundo miscetur, ubi tota massa cor-
rupta, & fermentum est?

3. Si Mundus ijs, qui fideliter ei serviunt, intolerabilis
est, & infidus, qualis erit tibi, qui ab eo, & à DEO defecisti,
utrique infidus? an non si regrediaris, Mundus ut fugitivum
flagellabit, & DEUS tanquam perfidum castigabit?

4. Mundus clamat: Ego deficio. Caro clamat: Ego de-
ficio. Diabolus clamat: Ego decipio. Christus clamat: Ego
reficio. Et Mundum cum Affectis etiamnum sequi non ha-
res?

5. Si bonus esset Mundus, stultè tamen præponerent
DEO, in quo est omne bonum; quanto stultius præponetur
cùm adeò malus sit?

CONSIDERATIO
DE AMORE CREATURARVM.

1. **Q**uæ mulier tam impudens est, ut dicat Marito su-
quære mihi illum, aut illum Virum, cujus consue-
tudine fruar, quia placuit mihi, plus quàm tu, alioqui non
quiescam? an non autem tu idipsum facis, cùm præ-
DEUM aliquid diligens, id à DEO petis?

2. Si Stultum crederes esse famelicum, qui pictum cibum
præferret vero ei, cur stultiorem non credis eum, qui panis-
culam & umbram bonitatis præferre audet infinitæ DEI bo-
nitati?

3. Si miseram judicas esse conditionem musculi, qui in
esca allectus se in insidias muscipulæ præcipitat; cur tu crea-
turas non fugis, quas, teste Salomone, Sap. c. 14. nōsti factas
esse in tentationem animæ hominum, & in muscipulam pe-
dibus insipientium.

4. Si detestaris Ethnicam, qui cultum soli DEO debitum idolo exhibet, cur tu amorem soli DEO debitum creaturæ impendere non erubescis?

5. Si Mercator unionem pretij inæstimabilis empturus jam plurima talenta pro ea obtulisset, & postea ne obolum addere cogeretur, totum contractum rescinderet, an non stultum iudicares? Cur ergo tu, ut DEUM possideres, omnia alia reliquisti, & nunc ut minimam quampiam creaturam relinquere non debeas, conventionem retractas?

6. Si juxta commune Philosophorum axioma expulsio privationis debet præcedere formæ introductionem, quomodo tu introducere in cor tuum poteris DEUM, si prius amorem creaturarum, quæ est privatio amoris DEI non expuleris?

7. Si divitias tuas rapere quis conaretur, doleres, & omni conatu resisteres; cur ergo non resistis amori inordinato creaturarum, qui cor tuum eripere tibi conatur?

8. Arca DEI non operabatur stupenda illa opera, quamdiu idolum Dagon in templo stabat; quomodo tu sperare poteris, DEUM mira in templo animæ tuæ operaturum, si etiamnum aliqua creatura, quam velut idolum colis & amas, in eadem anima tua requiescat?

9. Filijs Israël non nisi in deserto manna datum est; quomodo tu à DEO veræ consolationis manna sperare audes, si in deserto, id est, liber ab omni creaturarum amore non existas?

10. Si Filius Principis de formi Filix mendici aut mancipij se desponsaret, insanum crederes, & ægrè ferres; cur tu Filius DEI cum sis, adhærere per amorem vilissimis creaturis & audes, & gaudes?

11. Ut te, aut alium videas in speculo, pulverem prius à speculo aut oculo abstergis, cur DEUM aspicere cupiens luctum creaturarum ab oculo mentis tuæ non separas?

CONSIDERATIO

DE AMORE PROPRIO.

1. Si aliquis te seduxisset, ut ob scelus patratum in carcere remi conjectus, & gravissimis supplicijs adjudicatus jam esses, an non, si postea à Judice per gratiam ex carcere dimittereris,

tereris, summo odio Seductorem hunc tuum prosequeris, & insignem de eo vindictam caperes? cur ergo non eadem agis erga amorem proprium, qui in peccatum te suis fraudibus pertraxit, ob quod æternis ignibus adjudicandus fuisset?

2. Si Famulus ille in agone summo pere doluit, quod tandem tali Domino servierit, qui cum ne per mediam quidem horam à morbo liberare potuit; quanto magis tu olim doleris, quod amori proprio servieris, qui summorum tibi malorum causa extitit?

3. Ei, qui semel in gravis momenti negotio te decepit, nunquam amplius fides; cur ergo amoris proprii ductum etiamnum sequeris, qui toties te decepit?

4. An non stultum diceres eum, qui neglecto sapientissimorum Virorum consilio, unius pessimi & insani hominis suasionem sequeretur? quanto stultior ergo tu eris, si neglecto DEI, Sanctorum, & omnium Bonorum consilio & exemplo, quo Mundum cum suis vanitatibus spernendum dicunt, solum proprium amorem contraria suadentem audias?

5. Cur miseram censes Regum Principumque conditionem, si Adulatoribus eos faciles nimis aures præbere advertis; & non potius miseriorem reputas statum tuum, qui tan noxio Adulatori, id est, Amori proprio tam cupidè ac petulantè auscultas?

CONSIDERATIO DE VOLUPTATUM AMORE.

SI, quidquid animam ex corpore tuo pellit tam studiose ac potenter arcere satagis, cur voluptates admittis, de quibus dictum nōsti: non permanebit Spiritus meus in homine quia caro est?

2. Fenellæ Reginae pomum, telis ad tactum erumpentibus plenum, si tibi insidiarum conscio offerretur, onni conatu respueris; cur pomum voluptatis tot malis gravissimum refertum tam ardentè expetis, & contrectas?

3. Dum iter facis, lutosam viam, quanto potes, studio declinas; cur ad cælum tendens ultro per viam lutosam voluptatum, non sine defectionis & salutis periculo, incedere affectas?

4. Quale scelus crederes illius, qui Christum ex sacro

hierotheca eijceret, & ejus loco stercus reponeret; cur ergo tu, ejectione DEO ex corde, voluptatum stercus illius loco imponere non erubescis?

5. Si pudet sapere cum vulgo hominum, cur non magis pudet vivere cum vulgo bestiarum, & cum porcis in luto voluptatum volutari?

6. Quid diceres de eo, qui stercore avidè appeteret, & deglutiret? an non insanire eum crederes? cur ergo tu voluptates, quas S. Paulus & alij viri sancti ut stercore æstimabant, & averfabantur, tam cupidè quæris?

7. Angeli felicissimè vivunt, & tamen omnibus terrenis voluptatibus carent, cur non & tu abstines ab illis, ut in Angelorum conditionem transeas? quæ per æternitatem non desideraturus es, & eris beatus, potes modò non cupere, & non eris miser.

8. Ager corpore fastidit omnes voluptates, & averfatur, cur non idem possit is, qui mente sanus est? an fortè non poterit robur gratiæ, quod potest vitium naturæ?

CONSIDERATIO

DE INDIFFERENTIA.

1. **V**iator non quæ jucundior sit via, sed quæ rectior, quærit; cur ergo non & tu eam viam ad perfectionem & cælum, quæ rectior, id est, DEI voluntati conformior est, quæris, omisâ eâ, quæ tibi jucundior videtur?

2. Si unum omnes Christiani & Religiosi corpus sunt, cur pedis officium subire refugis? an non pedem æquè ac caput Sancti alicujus veneramus?

3. In Comœdia non qui digniorem Personam repræsentat, sed qui melius suam, quæcunque tandem illa sit, Personam agit, potior & laudabilior censetur; cur ergo tu non potius labores, ut Personam tibi commissam bene sustineas, quàm ut alia tibi, eâque dignior committatur? an nescis plerumque in Comœdijs Mendicos & Rusticos magis delectare & placere?

4. Si pretiosum liquorem continent faciliùs vasa vitrea, aut terrea; cur tu, qui DEO es vas electionis, ut portes nomen ejus coram Gentibus, major aureus, id est, in dignitate &

æstimatione constitutus, quàm per humilitatẽ vilis, atque adeò aptior ad nomen DEI portandum existere?

5. Ut cera imaginis formam suscipiat, mollem esse oportet; quomodo tu speras, in Christum te per imitationem transferendum esse, si per indifferentiam mollescere non studeas?

6. Reliquiæ Sanctorum non minori veneratione dignæ sunt, si in inferiori, quàm aliæ gradu collocentur; cur ergo tu tam sollicitè altiorem officiorum & dignitatum gradum affectas? cur non potiùs studes crucifixum Christum representare? sic enim etiam in infimo gradu positus alijs prefereris.

7. Nihil differt, an ægrum in ligneo lecto, an in æreo colles, quia, quocunque transtuleris, morbum suum secum transfert; cur ergo tu non morbum potiùs curare satagas, quàm locum & officia mutare?

8. Planta non faciliè convalescit, quæ sæpius transferatur; quomodo tu sperabis in Spiritu proficere, si locum & officia perpetuò mutes? an non & hîc applicari potest notum illud, qui multùm peregrinantur, raro sanctificantur?

CONSIDERATIO

DE MINIMORUM ÆSTIMATIONE.

1. **I**N nulla re magis Artifices artem suam demonstrant, quàm in minimis; cur ergo non & tu per minimorum officiorum electionem & amorem ostendere conaris, quantum in perfectione profeceris?

2. Si omnia æstimantur ex animo & magnitudine illius cui offeruntur; cur tu minima non magni æstimas, quæ Maximo DEO offers, & maximo, si volueris, affectu offerre potes?

3. Gemmario de gemmæ pretio iudicanti, etiam communem tuum iudicium, assentiris; cur non & Christo minima quæque, & vilissima summè æstimanti perinde fidem adhibes?

4. Si is, qui separat pretiosum à vili, quasi os DEI est, ut Jeremias c. 17. loquitur, cur tu pretiosa officia & similia non separas spernendo, & vilia eligis, ut osculum DEI & amorem mercaris?

5. Christus ne minimum quidem apicem pro tua salute prætermisit, cur tu minima prætereas pro majestate & gloria illius?

6. Si is, qui iter magni momenti suscipit, & thesauros magnos portat, illam semitam magis eligit, quæ à latronibus & prædonibus tutior est; cur tu pro itinere ad cælum non magis viam humilium officiorum, quæ minus exposita est insidiis vanæ gloriæ & Diaboli eligis?

7. Si, dum laborandum est, ea libentiùs opera suscipis, quæ faciliùs & jucundiùs peraguntur; cur minima opera & officia tantopere refugis, ad quæ & minore conatu atque talentis opus est, & in quibus majores plerumque DEUS consolationes operanti largitur?

8. Si servus fidelitatem suam non magis demonstrare potest, quàm si etiã in minimis fidelis sit, cur non & tu per minimorum oblationem opras, occasionem tibi fieri fidelitatis tuæ erga DEUM demonstrandæ, ut audire olim merearis: Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam?

CONSIDERATIO

DE FERVORE EXCITANDO.

1. **A**varus nihil relinquit, quòd non cupiat, cum tamen desideria tantùm serviant majori torturæ, quid faceret, si simul ac concupisceret serid, res possideret, sicut tu facere potes? an multùm à te petitur, si exigatur, ut pessimos, id est, avaros imitando optimus fias, & tu facias pro tua gloria & salute, quod illi pro pœnis & morte tam studiosè agunt?

2. Si Mendico per unum diem facultas daretur ex regio thesauro, quantum vellet, & posset, auferendi, an putas unico momento oriaturum? an persuadere tibi potes, non omnem diligentiam & conatum in exporrandis divitiis adhibiturum? cur ergo tu tam tepidè te geris in immortalibus divitiis hoc perbrevis vitæ spatio congregandis?

3. Si salus tua, & omnium hominum à quovis tuorum operum penderet, an non summam in eo perfectè absolvendo diligentiam adhiberes? cum ergo nunc à quovis opere tuo pendeat

pendeat gloria DEI, quæ pluris facienda est à te; quam tuæ omnium aliorum hominum salus, quomodo negligenter etiamnum illud peragere sustines?

4. Natura semper conatur meliori modo, quo potest opera sua facere; an gratia in te non poterit, quod natura suis viribus potest?

5. Qui diutiùs in loco aliquo commorari cogitat, quàm optimè eum instruere satagit; cur ergo tu pro æternitate uon quàm plurima merita præparas?

6. In omnibus alijs rebus optima vis habere, cur ergo non & vitam, & opera optima? cur in lapidibus & similibus rebus non vis decipi, & in teipso ac vita tua etiam affectas illudi?

7. Qui coram Rege, & ejus proceribus, spectacula exhibent, nihil magis laborant, quàm ut optimè Personam turgent; cur tu coram DEO & totâ curiâ cælesti non similes conatum adhibes in Persona tua representanda?

CONSIDERATIO

DE TEPORE IN PERFECTIONIS STVDIO.

1. SI infernum tantopere horres, cur teporem vitæ non fugis? an nescis sententiam DEI Isaïæ c. 4. prolatam: Maledictus, qui facit opus Domini negligenter? an non tepidus, ut damnati, priuatur fruitione DEI? an non religio illi obscurus carcer est ob tenebras mentis? an non, ut Thomas Kemp. l. 1. c. 25. ait, habet tribulationem super tribulationem? an non perpetuò à Dæmonibus, & vermine conscientie vexatur? an non à peccato uno in aliud, velut ab una pœna gravissima in aliam præcipitatur? an non & ipse DEUM per nugas suas blasphematur, ut S. Bernardus loquitur? an non perpetuò contra Superiores murmurat, & Fratres suos saltè malis exemplis & operibus affligit: an non diem, in qua per professionem natus est, detestatur?

2. An non religio tua, quia separat pretiosum à vilis, id est animas à peccatis, cælestia à terrenis &c. quasi os DEI est, ut Jeremias c. 15. loquitur; cur ergo ob teporem vitæ non times pœnam illam DEI, Apoc. c. 3. propositam: quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo?

3. Si Legatus ad summi momenti negotia missus, omnia alia à dicto negotio ageret, nugisque tempus tereret, an non singulari Regis, à quo missus esset, odio, parâque gravissima dignum judicares? quid aliud autem tu à DEO expectare potes, si ad gloriam DEI, tuamque ac proximi salutem, quibus nulla possunt esse majora negotia, procurandam missus, vanitatibus & nugis operam tuam impendas, & alia omnia à Religioso agas?

4. Quam reprehensibilem diceres Choragum, qui Comœdiam Regi exhibere promittens, eundem Regem & Aulicos illius in theatro jam expectantes, longis moris falleret, iterumque ac iterum sine sperato spectaculo abire sine-ret? quid aliud autem tu agis, si Personam Religiosi coram DEO & Sanctis bene agere negligas?

5. Si miserum judicas Aëtopicum fuisse canem, qui frustum carnis ore tenens dum alteri frusto in aquis per reflexionem relucens inhiat, etiam verum frustum amisit, cur tu idem facere non erubescis, & dum terrenis consolationibus inhias, etiam cœlestes vis amittere? an nescis illud Thomæ Kemp. Si tu respicis ad creaturas, subtrahitur tibi aspectus Creatoris?

CONSIDERATIO

DE TRIBVLATIONVM BONITATE.

1. Si credis mysterium Trinitatis, quia Christus revelavit, cur non etiam tribulationes esse bonas credis, quas Christus beatitudines vocavit?

2. Si tribulationes sunt Pegasus, ut P. Balthasar Alvarez dicere solebat, quibus celerrimè ad cælum tenditur, cur tristis, brevior tibi viam ad beatitudinem apertam esse?

3. Amici gaudent Manus suas premi ab amico, quia amoris signum est; cur tu ægrè fers animam tuam aut corpus à DEO premi in dilectionis ostensionem?

4. Principes hujus Mundi ut securius bibant, prægustari potum ab aliquo jubent; cur tu times, ne noceat calix tribulationum, quem à Christo prægustatam esse nôsti?

5. Gloriantur Mundani, si aureas cuspides vesti suæ insertas habeant; cur tu tribulationes auro quo vis pretiosiores dedecori esse putas?

6. Si media, quæ intellectum acuunt, tam promptè accipis; cur vexationem, quæ dat intellectum, respicis? an non, teste S. Gregorio, quicumque stultus est in culpa, sapiens erit in poena.

7. Cauterium in corpore pateris, ut salute corporis potioris; cur pro salute animæ non tantundem facis.

8. Vinum absynthio licet amaro mixtum amas, ut calorem corpori concilies; cur ut calore charitatis exæstues, tribulationes non perinde diligis?

9. Arbor bona non potest malos fructus facere, cur ergo tribulationes à DEO immixtas, malas esse existimas?

10. Ne ager tuus herbis inutilibus repleatur, aratro eum proscindis; cur in animum tuum, ne urticis vitiorum scæci, tribulationis instrumentum admittere recusas.

11. Si frigus circumstans calorem per antiperistasin agget; cur tu ut in amore DEI proficias, à tribulationibus obideri refugis.

12. Si particulam materialis crucis Christi ab aliquo donatam magni beneficij loco, nec sine singulari gaudio accipis; cur spiritualis crucis partem, quæ longè præstantior est, eum tristitia & odio excipis.

CONSIDERATIO

DE MORTIFICATIONE ET CONTINENTIA SUI VICTORIA.

1. **S**ichem, ut potiretur nuptiis Dinæ, se totumque Populum circumcidi curavit; cur tu, ut per amorem copuleris Divinitati, per mortificationem te sensusque tuos circumcidere non conaris.

2. David, ut fieret gener Regis, libenter centum præputia obtulit; cur tu, ut fias amicus DEI, & Sponsus Divinitatis non promptè offeras præputia omnium cupiditatum.

3. Magni Principes non nisi in papyro tenera, & bene contusa, & circumcisa scribere solent; cur ergo non & tu DEO animum bene mortificatum, in quo conceptus suus scribat, offers.

4. Ut ij, qui scissionem membrorum admittere coguntur, levius ferant dolorem, variis mediis prius caro mortificatur; cur non & tu, ut levius feras persecutionum & tribulationum

tionum violentiam, per mortificationem prius animum præparas.

5. Si lignum viride difficulter ignem concipis, quomodo tu speras à divinæ charitatis igne inflammari, nisi prius per mortificationem arefeceris mentem.

6. Saxum, si bene lævigatum sit, facilè, quocunque in locovult, Murarius collocat; cur tu, ut tam necessariam Religioso indifferentiam obtineas, non prius te per continuam mortificationem lævigare studes.

7. Si avis novis plumis contegi non potest, nisi veteres deponat; quomodo tu novis virtutum ornamentis vestiri poteris, nisi prius veteres mores inordinatorum affectuum deponas?

8. Si penna vel modico humore gravata sit, difficulter in altum sustollitur; quomodo ergo tu sperare potes, te per orationem facilè mentem ad caelos elevaturum, nisi prius ab omni luto terrenorum appetituum eam per mortificationis exercitium liberaveris?

9. Quid sentires de eo Duce, qui singulis ferè horis cum suis hostibus dimicans, semper victoriam & prædam referret; cur ergo non & tu ad similem laudem aspiras assidua tui mortificatione & victoriâ obtinendam.

CONSIDERATIO DE HUMILITATE.

1. **C**um Deus & homo habeant se sicut lignum v. g. continuum, & numerus, quorum iste tantò magis augetur, quantò magis illud diminuitur; cur tu non libenter minueris per humilitatem, ut tantò amplius Deus in gloria crescat?

2. Si Deus perinde ut natura vacuum non patitur; cur non ab omni tui æstimatione per humilitatem te evacuas, ut Deo & cœlestibus donis repleraris?

3. Filij hujus sæculi tanta agunt, & patiuntur, ut magnum sibi nomen comparent; cur tu te non, quantum potes, humilias, ut cum Christo acquiras nomen super omne nomen?

4. An nescis valles præ ceteris locis à radijs solis calefieri, & fecundari? cur ergo non & tu humilitatem potius, quàm altitudinem sectaris?

5. Si

5. Si vasa stercorum in vilissimo domus angulo collocantur, quid tu quereris vilissimum te haberi, qui cum esse debuisses, vas electionis, factus es vas malitiæ?

6. Si Creditor gaudet de debito, ex quo magnum fructum capere potest. soluto; cur tu tristaris ob contemptum, qui & maximè debitus tibi est, nec minùs salutaris, exhibitum?

7. Cur eum, qui in te utilissima te iuvat, amas, & veneraris, & non potius eundem amorem & honorem exhibes illis, qui te contemnunt, cum nullum officium vel medicamentum ad salutem utilius sit, quàm te ipsum vituperare & contemnere?

8. Si Princeps stabularios se præ omnibus alijs Familiæ amaturum & honoraturum promitteret, omnes hoc officium ambirent, cur ergo & tu humilitatem non amplecteris, cuius amatores præ alijs à Deo amandos & præmiandos esse nobis?

9. Quemadmodum cistra, quantò pluribus numeris subiungitur, tantò plus valet; sic homo, quantò pluribus se per humilitatem submittit, tantò amplius in meritis & æstimatione apud Deum crescit; cur ergo non omnibus subesse potius, quàm præesse appetis?

10. Si nihil optabilius est homini, quàm animi quies, ad quam prosequendam naturalis eum appetitus impellit, cur tibi tam aspera & molesta videtur esse humilitas, per quam solam vera animæ quies reperitur, ut Christus Matth. c. 11. restatus est?

CONSIDERATIO DE LAUDIS HUMANÆ CONTEMPTU.

1. **S**i laus nihil prodest laudato (alioqui enim quis & se, & sua laudando meliora efficere conaretur) an non stultissimè ages, si pro tot tantisque laboribus non aliud, quàm laudis præmium quæras?

2. In lapidibus tã sollicitatus es, ne adulterini offerantur, cur te viliorè lapide facis, & laudem adulterinã in te patieris?

3. Si pessimè eum facere iudicares, qui non ageret id, quòd omnium Consultorum suffragia justissimè decernunt; cur tu etiamnum laudes appetere audes, cum tamen omnia quæ agis, & habes, contemptibilem te esse decernant?

4. Si doleres cibo valde dulci venenum mixtum esse, cur

bono operi laudem humanam, quo vis veneno magis noxiam immisceri, tantopere desideras?

5. In omnibus alijs causis Judicem apertum, id est, qui & propter scientiam possit, & propter integritatem velit, sincerè judicare, eligis; cur de operibus tuis judicium ferri ab hominibus cupis, quos plerumque ab affectibus suis corruptos malè judicare nòsti, imò nec posse verum judicium ferre, utpote qui intentionem, à qua tota operis bonitas pendet, non cognoscunt?

6. Si cum, qui de alienis gloriatur, tanquam suis, omnes oderunt, & derident, quid tu de talentis tuis aut operibus, tanquam ad te spectarent, laudem & gloriam quærens, aliud à Deo & Sanctis nisi displicentiam & indignationem expectare potes?

7. Si furtum omne cum honestis viris tantopere averfasis, cur rem omnium pretiosissimam, Deoquæ gratissimam, scilicet gloriam & laudem, eripere eidem Deo, & quidem inspectanti, non erubescis?

8. Quid sentires de eo, qui 100000. talenta debens Principi laudari cuperet de obolo soluto? æquè stultè tu agis, si de quocunque opere glorieris, cum etiam si omnia etiam possibilia virtutum opera fecisses, perinde se illa respectu beneficiorum Dei haberent, ac si obolum solvisses?

9. An non stultè ageret, qui Regem cum Aula pro spectatore habens, mendicis paucis placere cuperet? cur ergo tu hominum laudes tantopere desideras, cum Deum pro spectatore habeas, cujus unius judicium pluris faciendum est, quàm si ab omnibus Angelis & hominibus summè laudareris?

CONSIDERATIO

DE PATIENTIA IN GENERE.

1. Si Christus in tui sanitatem exhausti totum calicem passionis, cur tu saltem aliquot guttulas ad gloriam illius gustare renuas?

2. Qui amaritiam pilularum minus sentire volunt, hostiã easdem involvunt; cur non & tu tribulationes tuas Christi, qui pro nobis hostia factus est, passioni unis, ut leviùs illas feras?

3. Si Angelus tibi nuntiaret, esse divinam voluntatem, ut hanc

hanc vel illam adversitatem patiaris; an non libenter eam sufferes? atqui certior est fides, quam si Angelus de caelo nuntiaret, cur ergo promptè adversa excipere negligis?

4. Immensum aestimasses favorem, si vel unum istum flagelli excipere potuisses, ne Christo ille infligeretur, cur ergo non gaudes implere ea, quæ desunt passionibus Christi? nam Christus pro gloria Dei optavit omnes hominum cruciatus, & consequenter etiam hunc, quem sustines, laborem sentite; tolera ergo tu illum, & sic consolare Christum satisfaciens desiderio illius.

5. Solantur se alij in doloribus, si homines passionis socios habeant; cur tu non solatium hauris, quando vides te Deum passionis socios habere? si tribus Pueris in fornace Babylonica is, qui similis Filio Dei cum illis visus est, ignis æstum in ventum roris flantem convertit, quidni idem tibi in tribulationis fornace constituto facere possit Christus?

6. Quis mortem gravissimam meritus, non gauderet, si morbus ei adveniret, ob quem differretur, aut omnino auferretur supplicium? cur ergo tu non libenter patiaris quæcunque hujus mundi adversa, ut ab æterno supplicio libereris?

7. Urinatores pro vili præmio in aquas profundissimas se præcipitant, & tu pro cælesti præmio non libenter in mare tribulationum te conjicies?

8. B. Borgias omnia adversa tibi levia fecit, binos Legatos, scilicet cognitionem sui, & inferni præmittendo; quanto magis tibi omnes tribulationes jucundæ accident, si amorem Dei, Christi passi exemplum, considerationem inferni, & præmij cælestis præmiseris?

CONSIDERATIO

DE PATIENTIA IN SPECIE.

Contra Persecutiones.

1. **S**I Philosophiæ aut Theologiæ studiosi pro Benefactoribus specialibus agnoscunt eos, qui contra ipsos argumentantur, quia occasionem præbent profectus sui in doctrina ostendendi; cur tu eos, qui persequuntur, non diligis, cum & hi optimam tibi occasionem præbeant ostendendi, quantum in virtute profeceris?

2. Si eum, qui ſua aſione effeciſſet, ut ad magnam dignitatem evehereris, merito amandum & honorandum cenſeres; cur illum odio proſequeris, qui ſuis perſecutionibus cauſa fuit, ut ad ſimilitudinem Chriſti, atque adeo ſummam dignitatem provehereris?

3. Si liberi virgam, qua Pater eos caſtigavit, oſculari ſolent; cur tu eum, per quem velut inſtrumentum Pater æternus te caſtigat, non petinde amas, & exoſcularis?

4. Si Erinaceo utiles ſunt ſpinæ, quia contra infeſta animalia eum defendunt; cur tu triftaris de Perſecutoribus, qui velut ſpinæ te contra vitia defendunt?

Contra morbos.

5. Si duellum tibi eſſet cum altero, gauderes hoſtem ab amico debilitari, cur ergo non & corpus inſirmari, cum quo perpetuum animæ tuæ duellum eſt?

6. Cauterium unius membri pateris, ut plura ſalves, cur non & corpus per inſirmitatem aduri ſinis, ut animus ſanctur.

7. Si alas cum Davide optares, quibus ad DEVM celerius queas pervenire, cur inſirmitates recuſas, de quibus ſcriptum: multiplicatæ ſunt inſirmitates eorum, poſtea acceleraverunt.

8. Si à Principe gaudes viſitari, cur non etiam à DEO? cur non ſequeris ſenem dolentem, quod anno quodam per morbum viſicatus non ſit?

Contra mortem.

9. Si tempus illud optimum cenſes ad ſanguinem mittendum, aut crines tondendos, quod Astrologi designant; cur non & illud genus mortis, & tempus optimum cenſes, quod DEUS præſcripſit?

10. In via laſſatus eam celeriter finire petis; cur ergo vitam moleſtam longius prolongari optas?

11. Si corpus eſt carcer animæ, cur non quam celerrimè diſſolvi cupis vincula, & eum cum Chriſto?

12. Si Creditor tibi moleſtus eſt, an non gaudes, ſi debitum illi ſolvere poſſis; cur ergo debitum mortis ipſi Naturæ tam agrè perſolvis?

CONSI-

CONSIDERATIO
DE VOLUNTATE DEI.

1. Iacob Patriarcha tam copiosam à Patre suo benedictionem obtinuit, quia semel tantum cibum ei gratum obtulit; quid tu sperabis, si singulis ferè momentis Christo Patri tuo cibum gratissimum voluntatis divinæ offeras?

2. Si illi, qui venenum timent, continuo theriacam fumunt; cur tu, ut adversa non noceant, non arripis voluntatem divinam, quæ sola facit, ut in bonum omnia adversa convertantur?

3. Si verba illa: fiat mihi secundum verbum tuum: effecerunt, ut humanitas Christi verbo uniretur; cur tu eadè verba dicere efficaciter non studes, ut cum tota SS. Trinitate per voluntatis tuæ cum divina unionem uniaris?

4. Si illi, qui in nuptijs Canæ Galilææ vinum per B. V. obtinere voluerunt, prius debuerunt, quicquid Christus dicebat, servare, & facere, cur non & tu, quicquid dicitur Deus, libenter facis, ut veræ lætitiæ vinum obtineas?

5. Eadem voluntas est, quæ Deus pro te incarnari & mori, & esse in Sacramento, & te prædestinare voluit, cum eadè quæ te hanc afflictionem pati vult; cur ergo illam ut bonam amplecteris, hanc ut malam rejicis?

6. Quicquid tibi evenit, Deus infinite bonus, sapiens & potens permittit, aut ordinat; cur ergo tu reprobas id, quod approbant, & in quo divina attributa occupantur?

7. Qui vehitur navi, totum se Naucleri arbitrio permittit, ut eum in terram deponat; cur ergo tu Deo te non permittes, ut in cælum te viâ, quæ ipsi placuerit, ducat?

8. Vel adversa tibi immitit propitius Deus, vel iratus. Si propitius, cur non consenties tuo bono, & gratias ages? Si iratus, cur non cedis, ut mitigetur?

9. An non factus es ad gloriam DEI? cur ergo ob labores & dolores conquereris? an non in his æquè, imò melius fortè finem tuum obtinebis, quàm in prosperis?

10. Si cælum in altera vita tantopere appetis, cur non in ista? cur ergo non unum vis cum Deo, ut, quod vis, semper habeas, atque ad eò beatus sis?

11. Si optio daretur intellectum tuum cum Angelico intellectu permutandi; promptè id faceres; cur tergiversaris voluntatem tuam cum divina permutare?

CONSIDERATIO
DE VOLUNTATE PROPRIA.

1. Voluntas propria si cesset, infernus non erit, teste S. Bernardo, cur ergo tu clavem ad infernum non ultro abjicis?

2. Si facere voluntatem tuam malam tam dulce tibi videretur, quàm dulce erit illam relinquere, & voluntatem Dei facere, quæ optima est, & non nisi optima velle potest?

3. Beati in cœlis sine ullo vestigio proprii velle, aut nolle vivunt, & tamen summam lætitiã habent; quis ergo durum dicat, voluntatem propriam abnegare?

4. Si in eo, in quo quis deliquit, justè punitur, cur te, qui per voluntatem peccasti, non in voluntate quoque per abnegationem illius insigniter castigas?

5. Unusquisque fugientem famulum sectatur, & in jus suum asserit; cur tu fugientem voluntatem non insequeris, & ad Deum reducis, maximè cum plurius interfit Dei, quàm tuã, eam reduci?

6. Si Deus tibi omnipotentiam suam communicare vellet, an non odio haberes illum, qui te ab hoc beneficio impedit? cur ergo voluntatem tuam amas, quæ impedit, ne idem cum Deo velle & posse habeas?

7. Si ad publicum rogam damnatus, privatim capite plectereris, an non hanc gratiam magni beneficii loco duceres, promptèque acceptares? cur ergo ob peccata tua ad æternos ignes damnatus, non libenter caput, id est, propriam voluntatem amittis, maximè cum ob tale factum merearis æternum & beatè vivere?

8. Si Filium aut alium hominẽ, quem in tua potestate haberes, à Directore ipsi dato malè regi videres, mox hoc remitto alium ei constitueres; cur ergo non & te ipsum advertens pessimè à propria voluntate regi, meliorem tibi directorem, nempe divinam voluntatem constituis?

CONSIDERATIO.

DE VOTIS RELIGIONIS.

1. Qui pretiosum thesaurum habet, non patitur in eorum glutem; cur tu Deum in corde gestans, res vilissimas per amorem immiscere cupis?

2. Philosophi olim omnia reliquerunt, ut cælum speculari possent; tu ut cælum omnino possideas, non idem libenter facies?

De Voto Paupertatis.

3. Qui æstuant, omnia, quantum honestas patitur, vestimenta abjiciunt, cur tu amore divino exæstuans, non omnium rerum creaturarum amorem abjicis?

4. Si is, qui Christi Personam in Cruce representaret, vestimentis optimis se ornaret, optimūque cibum ac potum expeteret, an non stultitiam rideres? cur ergo tu Christum crucifixum imitari cupiens, omnium rerum abundantiam habere desideras?

De Voto Castitatis.

5. Dum Virginis signum in Zodiaco regnat, tota terra illius influxibus subjecta fragifera efficitur; cur ergo tu castitatem in animo tuo oriri, & regnare non facis, ut fructum copiosum virtutum, meritorum, & gratiæ apud Deum & homines referas?

6. Ne corpus langueat, cœnosam & humidam terram, quanto potes studio devitas, cur ergo animam tuam non perinde ab immundi corporis habitatione abstrahis, ne noxios peccatorum & imperfectionum humores contrahas?

7. Si turpe & sacrilegum putas, imaginem alicujus Sancti veste maculata induere, cur animam tuam, quæ est imago Dei, maculato, & per luxuriam conspurcato corpore regere non erubescis?

De Voto Obedientiæ.

8. Totum te mille titulis debes Deo, cur ergo solam animam, & non etiam corpus purificas, ut totus mundus offeraris?

9. Si Viatori in itinere periculoso se offerret Comes extra te nescius, an non promptè ei se jungeret, & pareretur? Cur ergo tu

go non & tu obedientiam fallere nesciam pro duce itineris ad perfectionem & cælum assumis?

10. Si in omnibus actionibus appareret Angelus, & quid, ac quo modo agendum, aut omittendum sit, diceret, quàm felicem te putares? atqui certior es de voluntate Dei, si superior præcipiat, cur ergo non beatum te putas, quòd eum sequi & audire possis?

11. Si in fide suspectus censeretur, qui auream tantùm crucem adorare veller; cur non & tu suspectam habeas obedientiam tuam, si doctos tantùm, & virtuti deditos superiores colere, illisque obedire velis?

12. Si iter asperum acturus mavis equo, quàm pedibus incedere, cur non & alienis magis pedibus, id est, iudicio & voluntate Superioris nixus iter salutis difficillimum peragere cupis?

CONSIDERATIO.

DE REGULARUM OBSERVATIONE.

1. Si milites suas leges (die Artickl Brieff) etiam sub pœna capitis observare coguntur; an tu, qui militem Christi te profiteris, regulas tuas minori cum diligentia observabis?

2. Si Artifices pretiosum opus facturi, gaudent bonam sibi Ideam aut Protopypon offerri; cur tu Christum expressurus non gaudeas, quòd perfectissima illius Idea aut Forma (ein Modell) per regulas tuas tibi offeratur? cur ergo animum tuum amore Christi liquefactum non totum transfundis in hanc formam?

3. Si servus, qui super pauca fuit fidelis, super multa constitui meruit; an non & tu multa & magna sperare præmia poteris, si paucas regulas tuas fideliter custodiveris?

4. An non felices se æstimarent Discipuli examen subituri, si quæstiones in eo proponendas prius nõssent? an non toto animi conatu ad eas optimè resolvendas se præpararent? cur ergo non & tu summam in regulis observandis adhibes diligentiam, cum scias, de his potissimum te in extremo iudicio rationem redditurum?

5. Si Superiorem insigni sanctitate, prudentia, & suavitate præditum omnes subditi amant, & reverentur, cur tu non similem amorem & observantiam Regulis tuis exhibere

studes, quæ summam sanctitatem, prudentiam, ac suavitatem continentem, voluntatem Dei æquè ac superior indigeant?

6. Si Actor in Comœdia omnes regulas à Comico datas tam diligenter observat, ut paucis hominibus placeat curtu, ut Deo & Angelis jucundum spectaculum exhibeas, non perinde singularem omnium regularum à Fundatore tuo restarum rationem habeas?

7. Si ad Patriam proficisci velles, & multi, qui ad eam feliciter pervenissent, vestigia certa tibi reliquissent, an non libenter ea, & promptè calcares? cur ergo vestigia Regulis à tot, tamque Sanctis viris impressa non sequeris.

8. Si Deus digito tibi viam ad cœlum monstraret, an non beatum te diceres? an à tali via vel latum unguem declinares? cur ergo à Regulis tuis tam facilè discedis? an non hæc sunt digitus Dei, ut olim Pontifex quidam de Regulis Societatis JESV dixit?

CONSIDERATIO DE AMORE DEI.

1. **S**I ideo amas, ut benè per amorem sit tibi, cur ardeas, quæ hoc ipso quòd ames, miser eris? cur non potiùs amas illum, qui etiam inter ipsas vitæ miseras faciet te bonum, & olim sui fruitione beatum? cur amas bonum, quod indiget bono, & non potiùs, quod affluit bonis? cur oculis pulchrius, & palato jucundius quæris, & non perinde, quod voluntati est melius?

2. Triangularis figura non potest à globo impleri: quomodo tu sperare audes, cor tuum triangulare ad SS. Trinitatis imaginem factum, à rotundo mundo satiatum iri?

3. Si amantibus Deum supplicia essent proposita, adhuc tamen toto corde amare Deum deberemus ob infinitam ejus bonitatem, & tantum erga nos amorem; quàm stultum erit nunc eum non amare, quando non amantibus æterna supplicia, & amantibus æterna gaudia sunt proposita?

4. Si hodie tibi daretur facultas, ut in Angelicam naturam transire posses, cum gaudio conditionem acceptares; cur ergo non potiùs per amorem in Deum transformari studes juxta notum illud S. Augustini: *Si terram amas, terra es: si Deum amas, quid vni, ut dicam, Deus es.*

5. Deus

5. Deus amore tui assumpsit humanitatem, cum qua omnis generis miseriam eidem communicatam sunt; cur tu amore illius unire tibi non studeas Divinitatem, cum qua omnia tibi bona evenient?

6. Si Aulici supremi ob unicum peccatum ex Regis mandato suspenderentur, & stabularius post mille gravissima delicta liber ab eodem Rege dimitteretur, an non summè obligatum ad amandum diceret? & quid tu facies, si memineris, damnato ob unicum peccatum Lucifero, & socijs ejus, te post tam gravia crimina non modò liberum dimissum, sed etiam inter intimos Amicos adscitum esse.

CONSIDERATIO

DE AMORE PROXIMI.

1. Si optares, Christo in tertis degenti convivere, & inservire potuisses; cur modò non eadem servitia & obsequia charitatis proximo exhibes, cum scias, dixisse Christum, quamdiu uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.

2. Si vestem insignia Domini referentem, aut imaginem Domini sui laceraret, & inhonoraret, gravem culpam diceret; cur tu charitatem Proximi, ex qua cognoscuntur veri Discipuli Christi, lædere non horres? aut proximum tuum, qui imago Dei est, violare?

3. Qui diligit domum aut vestem, etiam materiam, ex qua domus aut vestis fieri solet, amat; cur ergo tu homines malos, ex quibus Sancti fieri possunt, non diligis?

4. Si Virgo nupta Marito Filios habenti, Matrem se horum factam credit, atque adeò materno affectu diligit; cur tu, cujus anima Christo desponsata est, non omnes homines, quos Christus in cruce genuit, ut tuos Filios agnoscis, atque ut Mater diligis?

5. Si spinas in horto toleras, & amas, ut vel semel in anno ferant rosas; cur non & proximum tuum magna cum charitate supportas, ut suo tempore optatum virtutis fructum ferat?

6. Si ad vitandum dolorem tam studiosè caves omnem vel minimam membrorum divisionem; cur à Proximo tuo, qui tecum spirituale est membrum ejusdem corporis, tam facilè te per odium, aut aliud dilectioni contrarium vitium dividi, & separari permittis?